

BETEGEKHEZ-LÁTÓ

UGYAN AZOKNAK BÓLDOG HALÁLOKOT
KERESŐ

Melly

SOLFI KÁROLY

Betegeknek szolgáló szerzet-béli Pap által

íratott Olaszul,

És most

MÉLTÓSÁGOS GRÓF

BATTHYÁNI IGNÁTZ

ERDÉLLYI PÜSPÖK UR Ó EXCEL-
LENTZIJÁJA

Parantsolatjából

Magyarra fordittatott,

És

Ki-botsáttatott

A' Lelki-Pásztorok hasznára

KOLOSVÁRATT

A' PÜSPÖKI Betűkkel, 1787. Ezstend.

Gyónás előtt-való Imádság.

Imé Uram JESUS! én, a' ki annyi meg-bántódásidban bűnös vagyok a' Te véghetetlen Irgalmasságodnak Itéző-Széke előtt állok; és hogy juthatott valaha eszembe ily ifszonyu, és ily rettenetes gonoszság? és a' mi gonoszabb, hogy választhattam azt, és tselekedettel-is hogy követhettem-el? fel-támadtam a' Te Isteni hatalmad ellen, meg-bántván azt ugyan azon segedelmeddel, a' melyet Te nékem nyújtottál; meg-szomorítottam a' Te Isteni böltségségedet, a' veres nyílat, mellyel által jártalak, mintegy mütogatás-képpen szemeid eleibe-tévé; el-töltöttem keferúséggel a' Te édelséges jóságodat, a' Te károdra vizsgálva-élvén ajándékkiddal, a' mellyekkel nékem oly bővségesen adakoztál vala. Nem ismértem-meg az én első kezdetemet, a' honnét vettem eredetemet; sem utolsó végemet, mellyre rendeltettem vala. Meg-ölni szándékoztam az Örökké-valót, és az én bűneimnek képtelen keáltáaival szerentsés állapottyát annak a' leg-bóldogabb, és változhatatlan Háromságnak mérészlettem fel-háborítani; nem-is szégyenlettem, óh véghetetlen nagyságu Isten! a' Te színed előtt el-követni, a' miket egy meg-vettetett ember előtt nem mertem volna tselekedni; egy szóval, nem állaltottam a' makula nélkül-való, 's leg-tisztább szépségednek meg-mutatni az én lelkemnek útálatos otsmányságát, a' melly ugyan Te általad a' Te képedre teremtetett, de én általam leg-ferrelmesebb vétkekkel meg-fertőztettetett; de hogy gonoszságot meg-tetézsem, pártot útvén a' Te Szentséges akaratod el-

len, semmit sem gondoltam minden fenyegetéssel, a' Te felséges igireteidet meg-verettem, annyi jó-téteményidre hálá-adatlan, oly különös szeretetedre meg-keményedett szívű ember. Oh temérdek, és ilzonyatos istentelenségem! És ha még-is azt méltóképpen megtudnám fontolni, és hogy gonofzságom által még nem váltam kösziklává. Nem de óh egek! szükölködtetek-é menykövek nélkül a' boszszu-állásra? óh föld! tűz! viz! levegő ég! minden teremtet-állatok! és miért boszszut nem állattatok rajtam azokért a' gonofz-tételekért, mellyekkel a' ti Teremtőteket illetem? Ah Jószágos Isten! Te Te zabolázod vala a' Te teremtett-állatidnak indulattyit, hogy azok ne bántanak azt, a' kitől Te oly szemtelenül bántódol vala; és így a' midőn az egész pokol fel-fegyverkezhetnék ennek a' párt-ütő fiúnak végső romlására, Te atyai kegyességgel tellyes, keáltod vala: Tartásatok-meg nékem Absolon gyermekemet! ne hogy szerentsétlenül halna-meg pokol-béli Joábnak három lántsájával által verettetvén; úgymint: a' kárvallásnak, az érzékenségnek örök büntetésével, és a' létek ismeretnek örökkön örökké tartandó fürdalásával. Oh Uram! szánom, bánom a' mennyire töllem lehetséges, nem a' mennyire akarnám, és kellenék bánnom; vajha annyi el-követett bűneim után halnék-meg bánatomban, a' ki, minek előtte vétkezném, méltó valék a' halásra! de Te Uram, úgy tselekedgyél én velem, a' mint Te hozzád én Istenemhez illik; világosítsd az én értelmemet, hogy az én bűnemet meg-ismérjem, és meg-útáljam; adgy igaz bánást, és töredelmességet; töröld-el irgalmason az én bűneimnek undok motskait, és engedgyed, hogy a' pokolnak örök tüze óltassék-ki az én penitentzia-tartásomnak igaz szivből ejtett könyveivel.

Más Imádság.

Oh fogyhatatlan gazdagságu Ur! semmit sem bírok én, hanem ezt az egy lelkemet, a' mellyet Te tölled ajándékuul vettem; ezt ha el-veztem, minden kintsem leg-ottan oda vagyom. Te pedig minden gazdagságidból, mellyekkel véghetetlenül bővelkedel, az én bűneim által tsak egy fillért sem vesztettél-el; ha még-is tehat annyira meg-gyűlölted az én vétkeimet, a' midőn, meg nem ismervén a' Te Isteni tekélltetességeidet, tudatlanul vésttem Te ellened; nem intézvén Te hozzád mint utolsó végem-
hez

hez az én tselekedeteimet; hová lészek én nyomorult ember, ha ezt az egyetlen egy lelkemet-is el-veztem, a' kinek nem lézen egyéb hátra, hanem, hogy vég nélkül kínlódjék, kétségben esék, és örökkön örökké égjen. Emlékezzél-meg Szerelmes Megváltóm, hogy midőn Lázárt, és a' Jairus leányát fel-támasztottad engettetd magadat kérettetni; az Özvegynek fiát pedig ismét új életre hozván Te magadtól tselekedted, mondván: Alszony; állat ne sírj: láttad tudniillik, a' mint hiv szolgád Niffenus Sz. Gergely észre veszi, hogy annak az Özvegynek nem volna kire vesse fizekeit azon meg-hólt fián kívül, mert az ő Anyjának egyetlen egy fia vala; és azért szokott kegyeliséged szerént, meg-ízánván őtet, el-törléd könyveit, szomorúságot vigalságra változtatván. Imé én Uram! én Istenem! Te minden kintseidből, mellyekkel véghetetlenül bővelkedel, soha semmit el nem vezthetisz; én pedig ha az egyetlen egy lelkemet el-veztem, mindeneket el-veztettem; mind a' miket én magamban bírok: mind a' miket reméllettem, hogy valaha Te benned birni fogok. Elsék-meg tehát a' Te könyörületes szíved ily szörnyű, és siralmas káromra, és bűneimnek tellyes bősánattya által fel-támasztván ezt a' szegény lelket, a' ki keservefen bánnya, hogy valaha Tégedet meg-bántott; tselekedgyed irgalmáson, hogy a' Penitencia-tartásnak szentségében támadgyon-fel el-esett remétségem szent malasztod által azoknak a' Mennyei kintseknek várására, mellyeket azoknak, kik Tégedet szeretnek, a' Paraditsomban el-készítettél. Oh könyörületes Isten! én pártütő, és a' Te ellenségiddel Világgal, Tettel, és Ördöggel öszve-ízövetkezett gonosz nagy nyereségeket igérek vala magamnak a' testi, 's világi gyönyörűségekből, de az én bűneimnek szörnyű háboruja mindeneket el-veztetett, nintsen is egyéb hátra az egy lelkem-isméreténél, a' melly a' Te Isteni ítéltednek rettegésétől, és az örök kárhozatnak félelmétől kegyetlenül gyötörtetik; Te azért óh irgalmas Isten! rontsd még a' töredelmesség által ezt a' hála-adatlan szívet, és már mint penitencia-tartót, barátságodba ismét vilízza fogadván, úgy kaptsold magadhoz, hogy soha többé Tölled el-távozni ne kívánnyon.

Gyónás után-való Imádság.

Örök hálát adok néked óh kiváltképpen-való Jó-tévőm, véghetetlen Jutalmazóm, és leg-főbb Jóm! hogy a' Penitencia-tartás

tartás szentségének fel-óldozása által az én lelkemet szent malasztoddal meg-gazdagítani méltóztattál; és noha leg-hafznosabb volna nekem, ha, lehetetlenségképpen, (meg-bántván Tégedet) Isten né lehetnék; még-is ezt az Isteniséget se nem tudnám, se nem akar-nám, se nem vélném más egyébnak lenni, hanem egy leg-vezse-delmesebb, leg-szörnyebb, és leg-útálatosabb nyereségnek; és ezt nem csak azért, mert véghetetlen a' Te Isteni Felséged; hanem azért-is, hogy engemet semmiből teremtettél, lelkemet a' Te hasonlatossággal fel-ékesítettél, azt a' hit által magadnak el-jed-zetted, szent véreddel az ördögnek kegyetlenségétől meg-mentetted, szent testteddel tápláltad, hogy penitentiát tartsak, e' jelen-vő óráig mind vártál, holott annyiszor, midőn még ellenséged vólnék, engemet pokolra vehettél volna; egy szóval annyi, és oly hathatós Mennyei sugallásokkal ehhez a' Szentséghez hittál, hogy bé vévén kegyelmedbe, az örök boldogságnak el-nyerésére alkalmatossá tennél. Bizonyára bánom, hogy ha meg-bántásod-dal Isten lehetnék-is, még-is nem kell vala Tégedet meg-bántanom, én még-is annyiszor oly dolgokért meg-bántottalak, a' mellyek mi-att most pirulok, és szégyenkedem. Oh mennyire betsüllem mostanában, ha Tégedet mindenkor mindenek felett betsülletlek vól-na! valamint most leg-főbb kárvallásomnak tartom, hogy Tégedet oly kevésre betsültelek; valóban akarnék mindeneknél nyomor-últabb, 's leg-nyomuruságosabb lenni, csak tehetném, hogy soha magamat, és zabolátlan kívánságimat imádandó Felségednél nagyobra ne betsültem volna. Ha el-gondolom mennyire vitted a' mi ala-tson természetünket, hogy azt Te magaddal való egygyesülésre fel-emelnéd, és testtedben mi érettünk miket nem szenvedtél, a' mellyet az után nekünk étel gyanánt ajándékul adtál, meg nem ál-hatom, hogy fel ne keáltsak a' Prófétával: *Mi az ember, hogy fel-magasztalod birt?* Midőn pedig eszembe jut mi kevésre betsüllet-tem azt, a' kitől annyira betsültettem, édesnek tartanék minden-némű kinzásokot, ditsőségesnek minden meg-vettetését, csak hogy büntethetné-meg én bennem azt, hogy oly kevésre betsüllett Té-gedet az én el-fordult szívem. Most pedig, mivel ki-nyitottad az én szemeimet óh én Istenem! hogy Tégedet meg-ismérhetnélek, és minden egyebeket meg-vetnék Te éretted, ha csak egy vétek által égnek, és földnek Ura lehetnék, kézszebb vólnék meg-halni a' keresztfán, mintsem Tégedet meg-(szomorítani); és ha csak egy vétek által minden Angyali Karok felett magasztaltatnám, inkább

kiván-

kivánnék a' pokolnak mélységébe vettetni, hogy sem mint azt el-követni; sőt ha csak egy hazugság által mind meg-fzabadit-hatnám a' kárhozott lelkeket, inkább akarnám, hogy minden po-kol-béli ördögök reám rohannyanak, hogy engemet képtelen kín-zásokkal gyötörjenek, mintsem csak kitsiny hazugsággal Téged meg-bántsalak; egy szóval, ha bűnöm által Istenné lehetnék, in-kább akarnék semmivé lenni, hogy sem akármilyen teremtettség-állatnál, látható légyen az, vagy láthatatlan, és teremthetendő-is, az én szívemben nagyobra nem betsülteni; mert Te vagy az én Istenem, és nints más Te rajtad kívül.

Más Imádság.

Oh véghetetlen nagyságu Ur! nem de igaz az, hogy még a' Te egy Isteni Felséged sem volna elégséges haragodnak le-tilapítására, ha az csak egy bűnt tehetne valaha? és még is, ah álmélkodtató tsuda! egy igaz töredelmességéből ki-elett könyvets-kének tseppivel ki-óltod haragodnak tüzeit, 's le-téized haboro-dásodat! ki ne töredelmeskedgyék tehát, én Uram Istenem! hogy töredelmességével meg-rontsa, a' mit az én alacsony-ságom el-követett, és a' mit még az egy Isteni Felség sem törölhetne-el másképpen, ha lehetséges volna annak valaha vétkezni. Ditsir-telsék, magasztaltságok mind örökké minnyájoktól, és szerettes-fék a' Te Felséges Szentséged, és ki-mondhatatlan Jóságod, a' melly meg-engedte nékem, hogy a' Te Isteni Igaságodat tekélle-tes töredelmességem, és bűneimnek igaz meg-gyónása által, a' ke-gyelemre fordítsam.

Az Ur vételekor-való Imádság.

Oh szerelmes Teremtőm! sok ugyan, hogy rólunk meg-emlé-kezni méltóztatól, és mi általunk magadot meg-ismértetni, és minket Te magad által fel-magasztaltatni kívánod; de hogy annyira betsüllez minket, hogy a' Felséges Oltári Szentségben-is éppen meg-látogatni akarj minket, noha igen jól tudod a' mi semmiségünket; e' bizonynyára fellyül halad minden emberi értel-met. Te tartasz-meg bennünket mint tulajdon alkormányidat; különö-sön el-választottál a' hit által; Szentséges Törvényiddel
igaz:

igazgatfz, a' szeretet által a' barátságna'k szövetségét kötöd mi velünk; és most ennek a' Szentségnek ereje által meg-egygyesülsz velem, fiaddá fogadfz Szent Malasztod által, örökösödde tézfesz a' Mennyei dicsőség által. Oh tudálatos kegyel'sége Istenünknek! a' melly annyira bersüllt ezt a' testnek mót'sarába temettett férgetskét, hogy nem tsak mint alkotmányát, vagy jobbágyát, hanem ollyba tartya-is mint udvariát, baráttyát, jegyesít, fiát, és örökösít ezen Szentséges áldozás-által! De óh embernek útálatos gonofzsága, és szörnyűséges hálá-adatlansága, a' melly oly keveset álit a' felől a' nagy Isten felől, a' kitől annyira betsültetik! Te én Istenem mint szemednek fényét úgy tekinted az embert, én pedig Tégedet mint földnek meg-vetett porotskáját. Ismérem Uram leg-terhefebb vétke'met, és bánom, és mélységes alázatofsággal vétke'mnek bót'sánattyát kérem.

Örök hálát adok néked Édes Jé'susom! hogy az én szegény lelkemet jelenléte'ddel meg-látogatni, 's meg-újítani méltóztattad; „Most bót'sátod-el Uram a' Te szolgádat ígéd szerént béke'ségben;„; már szivemnek mélységébe tartalak, és soha többé abból ki sem bót'sátalak; most most ellene mondok a' vilá'gnak, és mindeneknek valamik abban foglaltatnak; mert Tégedet bírlak, a' ki Teremtője, és Ura vagy az egész vilá'gnak. Oh én Jé'susom! vallyon mi vála'zthat már el engemet Te tő'led, a' kihez oly szoroflan kapt'solkodtam? Te benned élek ez után, 's Te benned halok. „Élek én de nem már én, hanem él Krisztus „én bennem;„; mi közöm már nékem óh drága Jé'susom a' vilá'gal? „Meg-únta a' lelkem életemet; kívánok el-válni, és Krisztussal lenni.„ Te rajtad kívül semmit má'st nem kívánok;„; a' „Te kezeidbe, Uram, ajánlom az én lelkemet; végy magadhoz engemet, óh éde'séges szeretet! „Ha a' hálál árnyékának köze „pette járok, meg nem restenek a' gonofzoktól, mert Te velem „vagy „ mikor érkezik-el valaha az a' szerentsés szempillantás, a' mellyben el-juffak Te hozzád óh Édes Atyám! és Te benned tellye'séggel meg-nyúgodgyam? „mikor jövéndek-el, és jelenek-„ meg az én Istenemnek színe előtt?„

Jé'susna'k magához hívása Ur-vételekor.

Menynek, és földnek Felséges Kirá'lyja! nem tsak meg-enge-dem, és akarom, hanem kérlek-is, hogy én hozzá'm jö'ni,
és

és rajtam uralkodni méltóztassái, akár mi terhes adót, a' mint néked tetszik, mérvén én reám; e' lévén nékem egy ditsőségem, ha néked óh Uram! tellyesen, s' mindeneftől hatalmad alatt lévén fogok élni; és hogy minden keménységgel uralkodhassái rajtam: imé leg-elsőzör-is lábaid z'ámolyául ajánlom ezt az én testemet, nyomjad azt, valamint tetszik, nehéz munkával, fájdalommal, meg-vettetéssel; ajánlom az után ezt az én szívetet, hogy Királyi-Szék gyanánt szolgállyon Szent Felségednek; legyen Te néked kezeidben Királyi-Páltzául az én szabad akaratom, a' melly egészen néked ajándékozottván, engemet tellyes engedelmségben tartóztasson; az én szeretetem, a' mellyet néked mindeneftől fel-szentelek, legyen mint egy Királyi-Palástod; az én lelkem legyen néked Királyi-Palotád, a' melly legyen annak három erejével, úgy-mint: értelmével, akaratyával, és emlékezetével mint annyi ékes szobákkal fel-készítetve; állítsanak Tanársat néked az én egyenes, és meg-érett gondolatim; készítsenek udvart néked az én áitatos indulatim ezer jóságos-tselekedeteknek tselédgyeivel; de ennek a' Te Országlásodnak bé-tetézésére meg ne vesd, kérlek a' koronát, a' mellyet bé-mutatok; ez amaz igaz penitentiátartásnak műhelyiben a' tekéletes töredelmességnek finom aranynyából vagyon el-kőzítettve, könyveimnek gyöngyeivel ragyogó, szívemből meg-bánt bűncimmal fényeskedő, tudniillik az én bűneim legyenek óh kegyes Jéhus! a' te féjednek koronája, mivel ezek ama pokol-béli orofzlányoknak barlangjai, és a' párduczok hegyei, a' mellyekkel szoktad magadat megkoronázni; hogy azért én-is a' Te kedves jegyefeddal vígan énekelhessem: „meg-koronáztatol az orofzlányok barlangiból, a' párduczok hegyeiről.”

Oh Uram! édes Jéhusom! Tégedet kívánlak egyedül, Tégedet kereslek, és Tégedet mint egyetlen egy Jómot betsüllek; ha keáltya az Apostol a' pogányoknak: „nem keressük a' tiéteket, hanem tiéteket.”; szabad legyen nékem-is, óh én leg-főbb Jóm! alázatosan mondanom: Nem a' Te javaidat, hanem Tégedet kereslek; legyenek azoké e' világnak javai, a' kik azokat kívánják; adakozzál azokból, a' kiknek, és a' miképpen néked tetszik; én egyedül csak Téged kereslek, és kívánlak, és a' Te szeretetedért ellene-mondok mind azoknak, akár mennyieiek, akár földiek legyenek, a' mellyekkel valaha engemet a' Te adakozó kezed meg-ajándékozhatna. Válaszszanak mások sorfokhoz képest

gazdagságokat, tiszteleteket, gyönyörűségeket. „Az én részem, az Ur, mondgya az én lelkem.„ Te Uram magadban foglalsz mindeneket, és a' ki Te veled meg nem elégszik, el-velsz mindeneket. Te veled egyetemben; még a' semmiség-is olyan a' Te kezédben, mint egy gazdag erekekkel bővelkedő arany-bánya; én pedig noha semmi légyek, birlak még-is Tégedet, a' ki leg-főbb, teremthetetlen, és örökké tartandó Jó vagy; a' semmiség tehát a' Te arany-bányád én Istenem! és én, a' ki semmi vagyok, Tégedet arany-bányámul birlak, a' honnét minden jókat ástam, a' mellyben minden jókot fel-találok, és a' kit, reménlem, hogy örökkön örökké birni fogok.

Oh én Fő Uram! ditsirem én, és magasztalom a' Te Felégedet, és bőv adakozásodot, melly által engemet annyi, és oly nagy jó-téteményekkel mind eddig bé-töltöttél; de mivel nem méltó hozzád ez a' ditsiret, mellyel tisztel Tégedet tisztátalan szájam által az én szívemnek indúlattya; annakokáért azt a' ditsiretet tulajdonomná tézsem, a' mellyet ad néked ez a' meg-tesztésült Ige, a' melly mostan az én szívem hajlékában nyúkszik; ezzel azért a' ditsirettel tisztellek, és magasztallak én Tégedet, és hálákat adok néked; mert, minthogy a' Te Igéd méltóztatott most az enyim-is lenni, az a' ditsőség enyim-is léfzen, a' mellyet attól felségesen vészelsz.

A' jövendő ditsőségek zállaga adatik nekünk; oh szeretetek Istene! minémű szeretet, minémű kegyesség, minémű irgalmasság, minémű jóság ez a' Tiéd? én vagyok adós néked, és Te adsz nekem zállagot! midőn énnékem, a' ki annyi tántalomokkal vagyok adós, el-kell vala adattatnom, hogy néked eleget tégyek; tsudálatos adakozásoddal, a' Szentséges Áldozatnak ura által új drágalatos, és Menyei talentomat nyerek, a' mellyel régi adólságomat-is ki-fizethessem, és az örök boldogságnak végthetetlen kintsét magannak meg-szerezhessem! ditsőitessék mindenkor ily nagy Jóságod, a' melly oly nagy édesféléggel, tellyesen ki-önti mi reánk nyomorúttakra önnön magát.

Oh kegyes Uram Istenem! Izeretlek én Tégedet, és pedig minden teremtetett-állatok felett; és mivel az én szeretetemnek tülze, mellyet szívemben hordozok, igen lankatt ahoz az égő Izeretethez képeft, mellyel engemet Izeretsz; annakokáért azzal a' végthetetlen Izeretettel Izeretlek Tégedet, a' mellyel ez az én

Üdvözítöm, a' Te szerelmes Szent Fiad tekéltetesen víveltetik hozzád; mert nékem adta önnön magával azt a' szeretetet ez a' felséges szeretőd. Felettébb igen bánom óh meg-foghatatlan Kegyetség, hogy annyi bűneimmel haragra ingerlettelek, és a' Te édesleges szívemet meg-keferitettem; minden erőmből bánom, és pironkodom a' mennyire töllem lehetséges, nem a' mennyire akarnám, és kellene bánnom Isteni Felségednek meg-bántását. Oh bizonyára kitsin, és tsekély ez az én szív-béli fájdalmam, az örök tűzhöz, és ahoz a' langodozó szeretetkez képest, mellyel mind eddig túrtél engemet, és mind vártad, hogy már egyszer végit szakaszszam gonofzságimnak! Innét óh Uram! minthogy a' Te szerelmes Szent Fiadat most meljemben hordozom, a' ki, midőn e' földön láthatóképpen tárfalkodnék, az én bűneimen, mellyeket jól által-látott, végheterlenül bánkodott; ugyan azon töredelmességgel, mint tulajdon magaméval bánom minden bűnemet, a' mellyel ő azokon bánkodott; mert nékem Kristoffal a' malaszt által közöltetik mind, valami a' Kristusé. És, ha valaha az én gonofzságimmal el ragadoztam tölled, a' mennyiben rajtam állott, a' Te Istenségedet, a' teremtett állatokat vévén utolsó végemül: imé Uram! most ki-pótolom azt az éktelem hamiságomat, vizfszá-adván néked ugyan azon Istenségedet, a' mellyet Te ugyan természetteddel önnön magadban víveltél, én pedig ki monchatatlan ajándékokból a' malaszt által meljemben hordozok, azt ajándékozom, 's bé-mútatom néked, a' melly valóban Tégedet egyedül, engemet pedig semmiképpen sem illet; bé-mútatom pedig szívemnek olyan készségével, hogy ha, a' mi lehetetlen, Isten nem volna, Istené akarnálak tenni, inkább örvendezvén ezen, mint em ha én magam ollyanná lennék. Mivel pedig Te mindenkor ugyan azon nagy Isten voltál, és mindenkor meg-maradsz, és azért semmi szükséged sintsen-is mi reánk, ugyan azért szív-béli örömmel vívgadok, örvendek, tapsolok ilyen Istenségeden, a' melly Tégedet minden földi Királyoknál végheterlenül feljebb emelvén, Te benned helyheztedi minden tekéltetésnének, mindeneknek tellyes voltát, és az örök bődögságot. És mivel az én szívemnek e' minden öröme, és jó kedve tsak egy kis tseppetske, a' Te feneketlen tengeredhez képest; egybe kaptsolom azért ezt, a' Kristus Jéfusnak azzal az örömevel, és jó kedvével, mellyel vég nélkül örvend, hogy az Atyával, és a' Szent Lélekkel oly tsudálatos, és Felséges Isten.

Oh Mennyei Szent Kenyér! hogy élhettem én Te nálad nélkül, a' ki nem akartál Mennyeekben élni, csak hogy velem élhesek e' földön? ah! hogy mérészlettem annyiszor az én tisztátalan szájamon azt a' szűz vérnek virágát szívemnek hajlékába bé-veenni? a' melly oly bűdös, és fertelmes vala? miképpen lehetet, hogy annyi elzúgóknak folyása által a' Te testeddel élvén, 's neveltetvén, és így mintegy azon természetükké lettünk; 's még is a' bűnre vivő alkalmatosságokban Te föléd oly meízze el-távoztam.

Az Ur Vatsorának fel-vétele előtt.

I.

Hálaadás e' Szentségnek meg-szerzéséért.

Jó vóltodban, és nagy irgalomságodban bízván Uram, Te hozzád járulok, beteg, orvosomhoz; én szomjú, életnek kút-fejéhez; szükölködő, mennyei Királyhoz; szolga, Urhoz; teremtettt állat, Teremtőhöz; szomorúságban el-hagyatott, kegyes Vigasztalóhoz. De, honnan vagyon ez, hogy Te jöjj én hozzám? ki vagyok én, hogy magadat adgyad nékem? Mint mér a' bűnös ember elődbe menni? Te-is miképpen méltóztatol bűnöshöz jöni? Te isméri a' Te szolgádat, és tudod, hogy semmi jó nints benne, mellyért ezt tselkedd véle. Meg-vallom tehát az én alá valóságomat: vallást tészek a' Te jóvóltodról: dicsérem kegyeségedet: hálákat adok mértékletlen szerelmedért. Mert tennen magadért tselkedted ezt, nem az én érdememért; hogy jó-vóltod inkább meg-esmértésék, szereteted inkább ki-terjedgyen, alázatoságod tekéletesben dicsértésék. Mivel tehát néked így tettik, és így parantsoltad, hogy legyen, kedvesen fogadom én is méltóztatásodat. Oh engedd, hogy az én bűneim ebben ellent ne vessenek! Oh gyönyörűséges, és irgalmas Jézus, minémű nagy bótsúlettel, háladással, és örök dicsérettel tartozunk néked a' Te szent testednek vételéért, mellynek méltóságát nints, a' ki ki-mondhassa. De vallyon miről kell gondolkodnom, mikor Uramhoz járulok, és azt vészem, a' kit méltó tisztelettel nem illethetek, és mindazáltal áztatson akarok hozzám venni? Miről gondolkodhatom jobbról, és hasznosbról, hanem hogy magamat tellyességgel meg-alázzam Te előtted, és a' Te végheterlen jó-vóltodat fel-magasztaljam. Dicsérlek Tégedet én Istenem, és örökké magasztallak. Meg-útalom magam.

magamat, és alá-valóságomnak mélységében, Te alád vetem magamat. Imé Te Szenteknek Szente vagy, én pedig bűnök undoksága. Imé Te én hozzám hajlasz, ki méltó nem vagyok, hogy rád nézzek. Imé Te jősz én hozzám, velem akarsz lenni, a' Te lakadalmodra hísz; Te nékem mennyei eledelt akarsz adni, az Angyalok Ikenyerét akarod ennem adni, az az, tennen magadat eleven kenyért, ki az Égből alá szállottál, és életet adsz e' világnak. Imé honnan származik a' Szeretet! minémű nagy méltóztatás világoskodik! melly nagy háladással, és dicsérettel tartoznak mind ezekért néked? Oh melly üdvösséges, és hasznos a' Te tanácsod, mellyel ezt a' Szentséget rendeléd: melly édes, és gyönyörűséges lakadalom az, mikor tennen magadat adtad eledelül! Oh melly tsudálatos, Uram, a' Te tselekedeted: melly erős a' Te hatalmaságod: melly ki-mondhatatlan a' Te igazságod. Mondottad, és mindenek meg-lettek: és úgy lett, a' mint Te hadtad. Csuda dolog, és az emberi elmét meg-előzi, de méltó hitelre, hogy Te én Uram Istenem, igaz Isten, és igaz ember a' kenyérnek, és bornak egy kis színe alatt, éppenséggel jelen vagy, és meg-emésztés nélkül a' téged vévőktől meg-étetel. Te, a' ki mindeneknek Ura vagy, és semmi nélkül nem szűkölködsz, a' Te Szentséged által bennünk akartál lakni: Oltalmazd azért, Uram, az én szívemet, és testemet tisztán, hogy víg, és tiszta lelki-élmérettel gyakran részesülhessek a' Te Szentségedben, és a' mit fő képpen magad tisztaságára, és örök emlékezetre rendeltél, azt én-is örök üdvösségemre vehessem. Örvendezz én lelkem, és adgy hálát Istennek az illy nemes ajándékért, és kívánt vígalztalásért, melly e' siralom völgyében néked adatott. Mert valahányszor ezt a' Szentséget meg-gondolod, és Krisztus testét vészed, annyiszor a' te váltáságod tselekedetibe foglaltatol, és részesülsz Krisztusnak minden érdemében. Mert a' Krisztus Szereteti soha nem kissebbedik, és az ő engedtelésének nagy vólta, soha el nem fogy. Azért mindenkor új lelki készülettel tartozol ehhez alkalmaztatni magadat, és figyelmetes elmélkedéssel meg-gondolni a' te üdvösségednek nagy szentségét. Olly nagynak, újnak, gyönyörűségesnek tetsék néked, mikor Misét mondasz, vagy hallasz, mint ha leg-elsőben azon a' nappon szállana a' Krisztus a' Szűznek méhében, és akkor lenne emberré; avagy mintha a' keresztfán fűgve akkor Izenvedne, és meghalna az emberek üdvösségéért.

Ezen nagy Szentségben való gyönyörködtetés.

En Uram Istenem, előzd-meg a' Te szolgádat áldomásidnak édes-ségével, hogy a' Te Felséges Szentségedhez áitatósan, és méltán járulhassak. Ébrezd fel hozzád az én szívemet, és a' nagy rezségtől ments meg engem. Látogals-meg a' Te üdvösségeddel, hogy lélek szerént meg-kóstoljam édeslégedet, melly ebben a' Szentségben mint kút-főben, tellyesen találatik. Világosítsd-meg az én lezemet, hogy láthassam ezt a' nagy Szentséget, és vastagíts engem ennek bizonyos hitelére: Mert ez Te alkotmányod, nem emberi erőjé; Te szent rendelésed nem emberi találmány: Nem -is találkozik, a' ki ezt magától meg-fogja, és értse, melly az Angyali értelemnek élelségét-is fellyül haladgya: En tehát méltatlan bűnös ember, föld, és hamu lévén, mint vizsgálhatom, vagy érthetem ezt a' felséges titkot? Uram az én szívemnek együgyűségében, erős igaz hitben, a' Te parantsolatod szeréut nagy bötsülettel, és reménséggel hozzád járulok: és bizonynal hiszem, hogy Te igaz Isten, és ember, itt a' Szentségben jelen vagy. Te akarod, Uram, hogy Te benned részesüllyek, és szeretet által magamat hozzád kaptsoljam. Azért kérem irgalmaságodat, adgy nekem arra kiváltképpen való malasztot, hogy a' Te szerelmedben el-olvadgyak, és ez után semmi egyéb vizsgálást ne vegyek. Mert ez a' felséges, és méltóságos Szentség, lelki, és testi üdvösség: minden lelki nyavallyánk orvoisága, melly által vétkeim tilztittatnak: gonosz indúlaim zaboláztatnak: kísértetím meg-győzetnek, vagy meg-enyhíttetnek: nagyobb malaszt adatik: az elkezdett jóságos erkölts öregbedik: erőssödik a' hit; vastagodik a' reménség; tüzefedik, és terjed a' szeretet. En Istenem, én lelkemnek gyámola, minden gyarlóságimnak vastagítója, minden belső vizsgálataimnak ajándékozója: fok javaidat osztogattad, és osztogatód gyakran most-is ebben a' Szentségben a' Te szeretőidnek, és áitatófon részesülőknek. Mert a' világi fok háboruságok győzedelmére fok vizsgálataimokat öntesz szívekbe; és a' magok erőtlenségének alsófenekéről, óltalmadnak remén-égével fel-emeled, és tsudálatos új malasztal őket belől vizsgálalod, és világosítod: hogy a' kik a' részesülés előtt rettegők, és kedvetlenek vóltak, a' mennyei ételnek, és itálnak táplálása után, magokban tapasztalják, hogy jobban van dolgok. Ezt a' Te választottiddal azért tselekeszed, hogy bizonyoson ismerjék, és próbálva tudgyák, minémű jót, és malasztot

lajztot nyernek Te általad: Mert magoktól hidegek, kemények, áitatlanok: Te általod pedig buzgókká, gyorsakká, áitatosokká változnak. Ugyan-is kitsoda járult aláztatón az édefségnek forrásához, a' ki ebből valami kevés édefséget nem meritett volna? Avagy kitsoda állott a' nagy rakás tűznél, a' ki valamennyire meg nem melegedett volna? Te pedig Uram, forrás vagy, melly kifoly, de mindenkor teli; tűz vagy, melly ég mindenkor, de soha meg nem szűnik. Azért, ha a' forrásnak tellyeségéből nem szabad meritenem, és szomjúságom oltásáig innom, még-is a' menyeyi tsatornának erit illetem szájjammal, hogy onnan bár tsak kitsin tseppetskét kaphaffak szomjúságom oltására, hogy tellyefen el ne száradgyak. És ha nem lehetek szinte menyeyi, és olly lángoló mint a' Cherubinok, és Serafinok, igyekezem még-is, hogy áitatoságban foglallyam magamat; és szívemet készítem, hogy az elevenítő Szentségnek aláztatós vételéből, valami kis szikráját vehessem a' menyeyi tűznek. Valami fogyatkozás vagyok pedig bennem, Te áldott Jesus, én érettem vidd helyre azt kegyelmesen, és irgalmasan, a' ki mindeneket méltóztatol magadhoz híni, így szólván: Jöjjetek hozzám minnyájan, a' kik fáradtok, és meg-vagytok terhelve, és én meg-könnyebbitlek titeket. Ugy vagyok, hogy homlokom veritékében fáradok, szív fájdalommal kintódom, bűnnel terheltem, késértetek miatt nyúghatatlankodom, sok gonolz indulatoktól kötöztetem, és szorongattatom: és nints ki meg-fegéllyen, meg-szabadítson, és üdvözítsen, hanem tsak Te én üdvözítő Uram Istenem: Néked ajánlom magamat, és valamim vagyok, hogy engem őrizz, és örök életre vezérelj. Fogadgy hozzád engem a' Te nevednek ditséretire, és tiszteltségére, ki a' tennen testedet, véredet ételül, és italul készítették nékem. Engedd én üdvösségemnek Ura Istenem, hogy a' Szentségnek gyakorlásával nevededgyék áitatoságához való kedvem.

III.

Ajánlás.

Uram, valami az Egben, és a' földön vagyok, mind tiéd. Azért magamat jó akarattal bé-mutatott ajándékul néked ajánlom, és örökké Tiéd akarok lenni: Uram, az én szívemnek együgyűségében, ma mutatam-bé néked magamat örök szolgául, engedelmeiségedre, és örök ditséretednek áldozattyára. Fogadgy hozzád engem

engem ezzel a' Te drágálatos testednek bé-mutatásával, melyet az Angyalok láthatatlan jelenlétében bé-mutatok, hogy nékem, és a' Te népednek legyen üdvösséges. Uram, előben terjeszttem a' Te könyörületességednek óltárán minden bűneimet, és fogyatkozásimat, melyeket Te előtted, és a' Te szent Angyalid előtt tselekedtem attól a' naptól fogva, mellyen vétkezhettem, mind e' jelen való óráig: hogy Te azokat mindeneftől fel-gyűjtsad, és Izeretetednek tűzével meg-égeszed, le-töröllyed bűneimnek minden undokságát, meg-tisztítsad lelki ismérteimet minden vétkekből, vilzsa adgyad a' bűn miatt el-velztett malasztot, mindeneket tellyesen meg-engedy, és a' békeségnek tsókjára irgalmason hozzád eresz. Mit mivelhetek jobbat bűneimért, hanem hogy ezeket alázaton meg-gyónnyam, és sirassam, és a' Te bocsánatodat szünetlen kérjem? Kérik Tégedet, én Istenem, halgas-meg engem kegyelmesen, midőn előtted állok. Minden bűneimet igen gyűlölöm: nem akarok soha azokra ez után térni, hanem bánom, és valamíg élek bánni fogom: kézz vagyok penitentiát tartani: és tehetségem Izeréért ezekért eleget tenni. Bocsásd-meg Ur Isten, bocsásd-meg bűneimet Izent nevedért: Szabadítsd-meg lelkemet, mellyet drága véreddel meg-váltottal. Imé a' Te irgalmaságodra hagyom magamat, kezeidbe ajánlom magamat. Tselekedgyél velem a' Te jó-vóltod Izeréért, nem az én gonofságom, és hamiságom Izeréért. Te kezekben ajánlom valami jó vagyton bennem, noha az igen kevés, és fogyatkozott: hogy Te meg-tisztítsad, és meg-szenteltyed: hogy kedvesen vegyed, és magad előtt kellemetessé tegyed: Engemet pedig túnya, és haszontalan embert, mindenkor jobbitásomra vezérelj, és boldog üdvösséges ki-múlásra juttass. Néked ajánlom az áitatos embereknek minden Istenes kívánságokat: minden szükségit szüleimnek, barátimnak, Atyám-fianak, húgaim-nénéimnek, kedvelemnek. Azoknak-is, kik velem, vagy másokkal jól tettek a' Te szerelmedért, a' kik Imádságot, vagy Misét magokért, vagy hozzájok tartozókért tőlem kívántak, és kértek akár még testben éllyenek, 's akár világból ki-múltak légyenek. Hogy ezek minnyájan a' Te malasztodnak segítségét, vizálgatásodnak bátorítását, veszedelemből óltalmat, büntetéstől szabadulást nyerjenek, és hogy minden gonosztól meg-menekedvén, nagy háladásokat vígan adgyanak néked. Könyörgélimet, és engesztelő áldozatimat azokért-is kíváltképpen bé-mutatom néked, a' kik valamiben engem meg-bántottak, szomnyítottak, rágalmaztak, vagy valami kárt, és nehézséget szerzettenek,

renek. Azokért-is, a' kiket valaha meg-szomorítottam, háborítottam, terhelttem, és meg-botránkoztattam szómmal, tselekedetimmel, tudva, vagy tudatlanúl; hogy nekünk minnyájunknak egyenlő-képpen bocsásd-meg bűneinket, és egymás ellen való vétkeinket. Végy-ki, Ur Isten, a' mi szívünk-ből minden gyanúságot, biztiszúságot, haragot, versengést, és mindent, valami a' szeretetet meg-sértheti, és az Atyafüi jó akaratot kiffebbitheti. Irgalmazz Uram, Irgalmazz azoknak, kik a' Te irgalmasságodat kérik: adgy malasztot a' szükölködőknek: és tégy olyanokká minket, hogy méltók lehessünk a' Te malasztodnak részesülésében, és elő-mehessünk az örök életnek meg-nyerésében, Amen.

IV.

*Ezen Szentségben jelen lévő Jefus-hoz való buzgó
szeretetnek indúlattya.*

Uram, nagy áitatofsággal, és buzgó szeretettel, szívemnek tellyes kívánságával, és gerjedezésével akarlak Tégedet fogadni, a' mint kívántanak Téged a' részesülésben sok szent, és Istenes emberek, kik Te előtted kedvesek voltak szentségekért, és buzgó áitatofságban éltenek. Oh én Istenem, örök szeretet, minden jó, végetlen boldogság, olly nagy kívánsággal, és méltó tisztelettel akarlak Téged magamhoz venni, a' minémüt valaha valamelly szent magában érezhetett. És noha méltatlan vagyok, azoknak az áitatos indulatoknak érzésére, mindazáltal szívemnek minden kívánságit éppen néked ajánlom, mintha egyedül én benem vólnának mind azok a' Te előtted kedves buzgó kívánságok. De e' felett valamiket gondolhat, és kívánhat az áitatos elme, mind azokat nagy bősülettel, és tellyes akarattal néked nyújtom, és bé-mútatom. Semmit nem akarok magamnak tartani, hanem magamat, és valamim vagyom, jó kedvel örömeit néked áldozom. Én Uram Istenem, én Teremtóm, és Isem váltóm, olly szándékkal, bősülettel, ditsérettel, tisztelettel, olly háladással, méltósággal, szeretettel; olly hittel, reménséggel, tisztasággal, kívánlak Tégedet ez mái napon venni, a' mint kívánt, és fogadott Téged a' Te szent Anyád, a' ditsőséges Szűz Maria, mikor testesülésednek titkát örvendetesen hirdető Angyalnak alázatosan, és áitatosan felele:

Ile: Ihon az Urnak szolgálója, legyen nékem a' te mondásod szerént. És miképpen a' Te elől-járód, Keresztelő bődög szent János, jelen létedben vigadván a' Szent Lélek örömében, röpösött anyjának méhében. Az után-is, látván Jესust az emberek között, igen meg-alázván magát áitatos indúlattal így szól: A' vö-legénynek baráttya, a' ki áll, és láttya őtet, örömmel vigad, a' vö-legény szaván. En-is hasonló-képpen kívánom, hogy igen nagy, és szent kívánságokkal fel-gerjedgyek, és néked tellyes szívűből magamat bé-múttassam. Ez okon magamért, és mind azokert, kik imádságimban, ajánlották magokat, minden áitatos szívűeknek vígastágit, égő kívánságit, elme ragadtatágit, magafágság-béli világosítágit néked bé-múttatom minden jószágos erköltsőkkel, és mind azokkal az isteni ditséretekkel, mellyek az égben, és a' földön voltak, és léznek, hogy Te mindenekről méltán ditséretsél, és örökké ditsősítetsél. En Uram Istenem, vedd kedvesen az én kívánságimat, és a' Te véghetetlen ditséretednek, és örökké-való áldásodnak óhajtását, mellyek Téged méltán illetnek a' Te ki-mondhatatlan nagy vóltodért. Ezekkel tisztellek, és tisztelni akarlak Téged minden nap, sőt minden szempillantásban, és mind az mennyei lelkeket, 's mind a' Te híveidet óhajtással hívom, és kérem, hogy velem edgyütt néked hálákat, és ditséreteket mondgyanak. Ditsérjenek Téged minden nemzetségek, népek, és nyelvek: a' Te szent, és mézzel folyó nevedet nagy örömmel, és égő áitatosággal magasztalják. És valakik a' Te felséges Szentségedet méltó bősülettel, és áitatosággal szolgáltatták, és tellyes szívűvel veszik, kegyelmet, és irgalmasságot nyerjenek tőled, és én érettem bűnösért imádkozzanak. És mikor a' kívánt áitatoságban, és örvendetes edgyesülésben részessülnek, és jól meg-vígasztaltatván, 's tsudálatos-képpen meg-elégítettvén, szent áitálatodtól el-mennek, rólam-is szegény bűnös-ről méltóztassanak emlékezni. Amen.

Az Ur Vatsorának fél-vétele után.

I
Kristus Jესussal való meg-edgyesülés.

Uram, kitsoda adgya azt nékem, hogy Téged egyedül találjalak, és mindenestől ki-terjeszszem néked szívemet, és lelkem kíván.

kívánsága szerént veled örvendezzek; és az után immár engemet senki meg ne utáljon, semmi teremtettt állat meg ne bántson, se velem ne gondollyon, hanem egyedül csak Te szólj nékem, és én néked, miképpen szokott szerető szeretőjével szóllani, és baráttyaival jó baráttya nyájaskodni. Azt kérem, azt kívánom; hogy tellyességgel edgyesülyek veled, szívemet minden teremtettt állattól el-vonnyam, és a' gyakor részesülés, és Mife mondás által a' mennyei, és örökké-váló böltséségnek tudományában öregbedgyem. Ah Uram Isten! mikor edgyesülyök Te veled, és el-merülyök benned tellyességesen, magamról el-felejtkezvén? Engedd, hogy Te én bennem, és én Te benned egyenlő-képpen edgyütt maradhassunk. Bizony Te vagy az én szeretőm: lok ezerek között kivált szeretőm: mellyben kedve tölt az én lelkemnek, hogy ő benne maradjak tellyes életemnek napjain. Bizony Te vagy az én békeség szerzőm, kiben nagy békeség, igaz nyúgodalom vagy, és a' ki nélkül fáradtság, fájdalom, és véghetetlen nyomorúság vagy. Bizony Te vagy az el-rejtett Isten, és nints a' gonoszokkal tanátsod, hanem az alázatosokkal, és egygyügyüekkel vagy nyájaskodálsod. Oh melly kedves, Uram, a' Te lelked, ki, hogy meg-mutatnád, fiaidhoz édesiségedet, menyből szállott gyönyörúséges kenyérrel táplálsd őket! Bizony nints más olly nagy nemzetség, kihez az ő Istené illy közel járna, mint Te, mi Istenünk, jelen vagy minden híveidnél, kiknek magadat adod ételül, és táplálásul, minden napi vígasztalásokra, és szíveknek menybe emelésére. Ugyan-is hol vagyon más illy tiszteletes nemzetség, mint a' keresztyén nép? Avagy mitsoda teremtettt állat olly kedves Istennél, mint az áitatos lélek, mellyhez az Isten mégyen, hogy ötet dltsóséges testével táplálja? Oh ki-mondhatatlan kegyelem! Oh tsudálatos méltóztatás! Oh véghetetlen szeretet, melly kivált-képpen emberekhez mutatattik! De mit adgyak viszont az Urnak ezért a' kegyelemért, ezért a' nagy szeretetért? Semmit kedvesbet nem ajándékozhatok, hanem hogy Istenemnek szívemet adgyam tellyességesen, és éppen Istenemhez kapszollyam. Akkor örvendeznek lelkemnek minden belső érzékenségi, mikor az én lelkem tekéilletesen Istenhez ragaszksodik. Akkor így szóll nékem: ha te én velem akarsz lenni, én veled akarok maradni. Én pedig így felelek néki: Méltóztatásul, Uram, velem maradni, én örömeft akarok veled maradni. Ez nékem minden kívánságom, hogy az én szívem veled edgyesülyön.

II.

*Maga meg-alázódása, és maga méltatlanságának
meg-esmérése.*

Oh melly nagy Uram a' Te édeségednek bővsége, mellyet titkon tartasz a' Téged féltőknek! Mikor eszemben jutnak némmelly áitatosok, kik a' Te Szentségedhez nagy kedvel, és áitatosfággal járulnak, meg-szégyenlem magamat, és el-pirulok, hogy én a' Te óltárodhoz illy lágy melegen, sőt hidegen járulok. Hogy illy sovány, és szív gerjedezés nélkül maradok: hogy tellyefséggel fel nem gyuladok a' Te színed előtt én Istenem, és olly buzgó indúlattal Te hozzád nem ragadtatom, mint sok áitatosok, kik a' részesülésnek kívánsága, és szívökben erzett szeretet miatt, könyhullatástól magokat meg nem tartóztathatták: Hanem szívek, és testek szájával, Te hozzád Ur Isten, élő kút-főhöz, nagy belső indúlattal vágyódtak. Mivel az ő éhségeket nem enyhíthették, bé sem tölthették külömben, hanem a' Te szent testednek gyönyörúséges, és lelki kívánsággal való vételével. Oh melly buzgó hit vagy on effélékben, kik a' Te jelenlétednek hihető bizonyosságát magokban érzik! Ezek valóban meg-ismérik Urokat a' kenyér szegésben, a' kiknek szívök illy igen gerjedez a' vélek járó Jesus szeretetivel. Sokszor igen távul járok én efféle indúlattól, és áitatosfágtól, efféle nagy szeretettől, és gerjedezélektől. Könyörülj rajtam irgalmas, szent, édes Jesusom, és engedd a' Te szegény nyomorult koldusodnak, hogy bár tsak néha érezze a' Te szeretetednek szív-béli indúlattját a' szent részesülésben, hogy ezzel hitem vastagodgyék; jóvóltodban való reménségem gyarapodgyék: és az egyszer valóban fel-lobbant szeretet, a' menyeyei mannat meg-kóstolván, soha meg ne fogyatkozzék. Meg-adhattya a' Te bőv-kezü irgalmasfággod a' Tőled kért malafsztot, és mikor a' Te jó tettzésednek napja eljő, fel-gerjedett szível meg látogathatz engem kegyelmesen. Mert noha nem gerjedezek olly kívánsággal mint a' Te választott áitatosid, mindazáltal a' Te ajándékodból kívánom azokat a' lángozó kívánságokat, kérvén, és óhajtván, hogy réizes légyek a' Te buzgó szeretőidnek áitatosfággába, és az ő szent gyülekezetekben számláltassam.

Segítségül való hívás.

Oh édes szerelmes Uram, kit most átitatofon akarok magamhoz vennem: Te tudod az én gvarlóságomat, és fok fogyatkozásimat, mellyeket szenvedek: mennyi fok nyavallyákban, és vétkekben heverek: melly gyakran el-únakodom, késértetem, búfittatom, meg-rútíttatom. Orvolságért hozzád járulok: vigasztalásért, és könnyebségért hozzád kiáltok. Annak szólok, a' ki tud mindent; a' kinél nyilván vadnak minden belső titkaim; a' ki egyedül adhat nékem tekéletes vigasztalást, és segítséget. Te tudod mi nélkül szükölködöm leg főképpen, és melly szegény vagyok a' jóságos erköltsőkben. Ihon szegény, és mezitelen lévén, előtted állok, malasztot kérvén, és irgalmatságért esedezvén. Táplálj engem éhező koldusodat: gerjezd-fel hidegségemet szerelmed tűzével: világosítsad vakságomat jelenlétednek fényességével. Minden világi dolgot tégy keferűvé nékem; minden nehéz, és ellenkező dolgok viselésére adgy békelséges türelést, minden teremtettt állatot gyűlöltets, és felejtets-el velem. Emeld-fel szívemet hozzád mennyekben, és ne szenved, hogy e' földön bujdoszam. Ez után csak Te egyedül légy mindörökké az én édesiségem; mert egyedül Te vagy az én ételem, italom, szerelmem, örömem, édesiségem, és minden jóm. Oh gyújtanal-meg engem jelenléteddel, elégitenél, és változtatnál-el, hogy veled egy lélekké lennék malasztodnak belső egygyesítése, és égő szerelmednek elolvasztása által. Ne bortsáfs-el, Uram, magadtól éhen, és szárazon, hanem tselekedgyél velem irgalmason, a' mint gyakorta tsudálatofon tselekedtél szenteiddel. Nem vólna tsuda, ha Te tőled éppen meg-tűzesedném, és magamban el-fogynék; mivel Te olly tűz vagy, melly mindenkor égsz, és soha el nem fogysz: olly szeretet vagy, melly a' szíveket meg-tisztítod, és az elméket meg-világosítod. Amen.

A' Protestállásokra való el-készítés.

Minckelőtte a' beteg meg-tegye az ő prótestállást, azon kell lenni, hogy az ő indulattját tellyeséggel vonnya-el a' földi dolgoktól, és emellye-fel lelki szemeit az Istenhez örök boldogsághoz,

hoz, és a' menyeyei Paraditsomhoz, az ő szívét jobban jobban ki tisztítván, áttatos lelki fohászzkodásokkal mind inkább közelítvén az ő édes Üdvözítőjéhez; azt a' kevés időt a' míg nyúlik még élete; igyekezzék tölteni azoknak a' fok jótéteményeknek el-gondolásában, a' mellyeket Istennek bőv adományától hála-ádatlanul el-vett; hálaadatokban, hogy mind addig olly békével tűrte őt az Ur, és ez óráig várta, hogy penitentiát tartson, alázott szívvel bocsánatot kérvén mindenekről; egy szóval Krisztusnak meg-teszteléséről, kínízenvedéséről, és haláláról, a' mellyeket olly nagy Izeretettel, és békeiséges-tűréssel el-vifelt mi érettünk, elmélkedvén; minden reménségét az Ő véghetetlen érdemében helyheztervén. Ezen kéztüetet elé-bocsátván, tégye az után Protestállást a' beteg.

Protestállások.

Atyának, és Fiúnak, és Szent Léleknek Nevében.

Irgalmas Jésum! én N. nyomorult bűnös mélységes alázatossággal imádlak Tégedet az Atyával, és Szent Lélekkel egyetemben.

Hálákat adok néked minden jó-téteményeidért, mellyekkel engemet nyomorult bűnöst életetni méltóztattál.

Bánom tellyes szívemből, hogy Tégedet anynyifzor meg-bántottalak, szánom bánom minden bűneimet, és alazatosan bocsánatot kérek.

Meg-bocsáttok tellyes lelkemből minden ellenségimnek, és kérem, hogy ők-is énnékem meg-bocsássaanak.

Meg-vallom, hogy nem tsak ezt a' betegséget érdemlettem az én bűneimért, hanem ezer poklokat.

Hiszek Te benned Jésum Krisztusban, én édes Megváltómban, és mind azokban, a' miket tart, és hiszen, a' Római Anyazent-egyház; ebben a' Szent Hitben kívánok, és vallást tészek, hogy élni, és halni akarok.

A' Te meg-foghatatlan jóságod, és drágalátos szent véred én érettem tett ki-ontásának véghetetlen érdemei által reménlem az örök életet.

Egélz lelkemből, és mindenek felett Izeretlek Tégedet, és maga-

magamat tellyefen Szent akaratod alá vetem, kész lévén élni, vagy halni, egészségesnek, vagy betegesnek lenni, valamint Te néked óh Uram! inkább fog tetszeni.

Gyűlölöm a' világot, és ördögöt, és minden sugallásait, a' mellyek a' Te törvényeiddel, és Isteni Szent akaratoddal ellenkeznek.

Te előtted édes Jésum! Bóldogságos Szűz Maria, őrző Angyalom, Szent N. Pártfogóm, és az egélz Mennyei Udvar előtt proteffálok, és ki-mondom, hogy ez nékem, utolsó, és meg-változhatatlan akaratom.

Segítséül hívom Szűz Mariát, a' Te Szentséges Anyádat, az én őrző Angyalomat, és minden Szenteket, hogy efedozzenek érettem, és légyenek mellettem halálomnak óráján; őrizvén, és védelmezvén engemet a' pokol-béli ellenségnek intselkedéseitől; hogy ki-adhassam az-én lelkemet a' Te kebeledbe Uram! a' ki azt semmiből teremtetted, és drágalátos Szent Véreddel meg-váltottad.

És ezen meg-máfolthatatlan akaratomnak erősítésére, tsokolom édes Jésum a' Te ódalodnak Szentséges Isebet Atyának, és Fiúnak, és Szent Léleknek Nevében.

A' következő Intések hasznoson eleibe-adathatnak a' betegnek.

Kedves atyámfia ezen öt Intéseket mélyen vedd szívedbe.

Először, hogy az Isten véghetetlen; tehát Őtet e' világnak semmi dolgaival meg nem kell tserélni, mert ő benne foglaltatnak mindenek, valamiknek vége lészén.

Másodszor, hogy Ez a' czéllya az Istennek, hogy tégedet a' véghetetlen jóba be-vigyen; tehát örömmel ellene kell mondani mindeneknek, a' mellyeknek vége lészén, és azt kell egyedül szeretni, a' mellynek soha vége nintsen.

Harmadszor, hogy az Isten a' pokol kányainak soha végit nem szakasztja; hogy tehát azt elkerultessod, békéséges-tűrésiel kell viselned minden inségeket, és fájdalmakat, a' mellyeknek rövid idő alatt vége lészén.

Negyedszer, hogy az Isten a' te utolsó czéled; és azért minden

den gondolatidban, és szavaiddban, és tselekedetidben Ő Szentfelségének kell a' te végső; kezdetednek, és első végednek lenni.

Ótódzór, hogy az Isten soha semminek végét nem fogja látni; az örökké-valóságot kell tehát óhajtani, a' hová az údó-is maga sebes forgásával liet; ezt bizonyára ha valaha elnyerended, minden leg-hofszabb údó rövidnek, minden súlyos munka könnyűnek, minden keserűség édesnek fog látszani.

Jefushoz való Imádságok

*Ne vész-el engem ortzád elől: és Szent Lelkedet ne vedd-el tőlem.
50. 'Zólt.*

Oh Uram Jefus! meg-vallom, hogy az én bűncimért méltó vagyok minden büntetésre, és azért nem ellenzem ha egészen az én büntetésemre fordítod a' Te mindenhatóságodot; csak ebben a' kettőben, kérlek! ne bánts engem: Ne vész-el a' Te fényes ortzádtól; se ne engedd, hogy halálos bűnbe esvén, elveszessem a' Te Szent Lelkedet, annak malaszttyát és szeretetét. Csak éppen ez életben birjalak Téged a' malaszt által, és holtom után gyönyörködhessem a' Te ékes ortzádnak látásában; nem bánom, ha ez után az egész föld, ég, és pokol hadakozik is ellenem, mert ez, noha leg-keményebb hartzolás legyen-is; még sem háborithattya-meg azt az édes nyugalmat, a' melly valamint tulajdona a' jó lélek-isméretnek, úgy leg-bizonyosabb zálaga-is az örök békeségnek, és nyugalomnak.

A' szívem, és a' testem örvendeztek az élő Istenben, és a' meg-holt, és fel-feszítettett Istenben. 83. 'Zólt.

Oh fel-feszítettett Jefusom! ímé vetem lelki szemeimet egy felől hogy el-gondollyam a' Te Isteni Szeretetednek véghetetlen kegyességét: más felől pedig az én bűncimnek véghetetlen gonoltságát, az elsőnek elmékedésében el-lankadok. Szívemnek Szeretete miatt: a' másoknak el-gondolásában, érzem, hogy halad szívem fájdalma miatt: mert mennél világosabban meg-mutattad Te

én

én hozzám nagy irgalmasságodot, meg-halván érettem a' keresztfán: én annál utálatosabban ki-nyilatkoztattam fokasított bűneim által hálá-adatlan szívemnek Te ellened való istentelenségét: ah! felettébb igen világosan olvasom mind szüntelen a' Te öt Szentséges sebeidben amaz Isteni-Tudományt, hogy tudniillik az Isteni Szeretetet akarta az én Istenemet el-tölteni bűneimnek mindennemű keferőségével, hogy az utár ki-tölthetné én reám az ő malaszttyának mindennemű édesességét; és ez az édesességgel tellyes gondolat, hogy ne bíztatna engemet ezen végső szükségemben a' Te hozzád való folyamodásra, és amaz örvendetes éneklésre? A' szívem, és a' testem örvendeztek az élő Istenben, és a' meg-hólt, és fel-feszítettett Istenben.

Tedd Uram magadat mint petsétet az én szívemre, és mint petsétet az én karomra! Sal. Ének. 8.

Légyen Te néked mindenkor óh én Ielklem! mélységesen elméd-be nyomtatva ez a' nagy Isten, véghetetlenül fellyebb-valónak ítélvén őtet minden betsületnél, a' mellyet valaha minden teremtet elmék tehettek volna. Védj méllyen akararodba az ő ki-áradott Jóságának képét, szégyelvén, hogy olly kevésbé szereted őtet, a' ki noha véghetetlen Szeretetre méltó, méltóztatik még is te-hozzád, meg-vetett teremtet-állattya-hoz felséges Szeretével viseltetni; hordozd mind szüntelen szívedben ugyan ezen Istent, felettébb igen félvén, ne hogy őtet, nem szeretvén, meg-szomorítsad, és azért ne hogy te-is meg-szomorítsd az ő kívánatos látásától mind örökké meg-fosztatván. Mivel pedig magad erejével ezekből semmit sem vihet véghez, hídd segítségül őtet, ellenség ellen meg-segíteni: Tedd Uram magadat mint petsétet az én szívemre, és mint petsétet az én karomra! Oh én Ielkemmnek Ura Istene! nem de el-va készítettve az én lábaim alatt az örök büntetés, fejem felett a' vég nélkül való boldogság? miképpen teher, hogy el-kerülhetném a' múlandó rosszat, meg-vetettem a' változhatatlan jórt, és egy el-enyésző jónak tseppiért, a' végtelen rolnak rabja lettem. Mindazonáltal óh véghetetlen irgalmasságu Ur! minthogy a' Te ki-mondhatatlan Jóságod azért teremtet engemet, hogy a' Ditső Szent Háromságnak boldog látásában örökké örvendezzek menyben, ne engadd, kérélek, hogy ez a' Szerentsetlen lélek el-kárhozzék, és így az ő felséges végi-

től el-élsék. Ah ne engedd hogy el-veszszén én bennem az én Meg-váltómnak drágalátos szent vére, ne is hadgyad, hogy azon ditskedhetsék az ördög, hogy az ő gonofzságának nagyobb ereje volt rajtam az én túnyaságom által, mint sem a' Te irgalmasságodnak.

Oh én Ielkem! a' szzeretetnek melly szoros kötelével kellene magadhoz szoritani Jesust! a' ki, hogy tégedet meg-óltalmazna, nem tsak az Isteni haragnak terhes tsapárait vette-fel te éretted s magára, szörnyű kínokot szenvedvén; de még hólta után-is ezer, 's meg ezer gyalázáfokot, szidalmazáfokot, olly nagy kész szívvel el-türt a' te ditsőülésédért, hogy még ditskednék mind azokban; de sőt még azokat a' sebeket-is, a' mellyeket te rajta ejtettél, a' te védelmezésédre, véghetetlen szzeretettel meg-tartya mái napig, és ha a' te kősziklás szívednek meg-lágyítására szükség vólna meg-halnia, újra kész vólna meg-halni a' kereszt-fán. Oh szzerelmes Meg-váltóm! hogy keménykedhettél annyira a' Te Isteni életeden, a' ki olly nagy Isteni szzeretettel, és kegyességgel viseltetel az én méltatlan Ielkemhez! hogy ne szzeresselek tehát vizsontag Tégedet? Ah! szzeretlek Tégedet én érettem el-türt annyi kínnyaidért, tisztellek Tégedet, én érettem el-viselt annyi gyalázatidért; fel-szentelem életemet a' Te halálodért; örvendek a' Te bődögságodon, mert Te-is örvendettél az én javamon; kívánom, hogy mindenektől magafaltassál, ditsőittessél, hogy leg-alább így rész-szerént jútalmaztassék az az égő kívánságod, mellyel nyilvánáogsá akarad tenni gyalázatidat; tsókolom aláztatofon szent sebeidnek bélyegeit, a' mellyeket én érettem meg-tartottál, és hálá-adásául annak, hogy én érettem kész vólál ismét meg-halni, fel-ajánlom magamat, és kész vagyok, ha néked úgy tetszik, az örök kínokot-is örömeft el-szenvedni.

Az Isten akarattyával való meg-egyesülés.

Uram Jépus Krisztus! azon szzeretetedért, mellyel mind halálig, és pedig olly gyalázatos halálig örök Atyádnak akarattya-alá vetetted magadat, imé egészlen fel-ajánlom Te néked magamat, tselekedgyél, és tégy rendelést én irántam, valamint leg-inkább fog tetszeni a' Te színed előtt; e' légyen nékem végső akaratom, hogy azon kívül, a' mi Te édes Jépusom! akarsz, semmit egyebet ne akarjak; rohannyanak én reám minden fájdalmak, gyötörtjenek minden szorongatáfok, maga a' halál jőjjön-el, nem gondolok véle,

min-

mindenekben szent akaratra hagyom magamat, jól tudván, hogy mind ezek a' Te nagyobb ditsőségedre, 's az én lelkemnek üdvösségére szolgálnak.

Hálákat adok a' Te jóságodnak óh kegyesleges Jესusom! hogy engemet ezen betegséggel meg-látogatni méltóztattál; de adgyad, kérék, hogy a' Te Isteni malasztod által; azt a' gyümölcset vegyem abból, a' mellyet Te kívánsz, és hogy az békételenségem, vagy hála-adatlanságom által el ne vesztzen. Segíts-meg Uram! hogy a' Te szeretetedért ezt a' kereszttet el hordozhassam. Oh édes Atyám! „itt súfs, itt vági, csak az örökkévalóságban engedgy-meg; „ímé kézf az én szívem, hogy a' Te Atyai dorgálásod alá vesse magát; tellyelen, és mindenestől Isteni akaratom, 's rendelésed alá vetem magamat; Te benned bíztam, Uram, mind örökké meg nem szégyenülök.

Uram Jესus Kristus! azon szeretetedre, mellyel keresztednek súlyos terhét Szentséges vállaidon hordoztad, engedgyed, buzgón kérék, hogy ezt az én fájdalimnak, és szorongattatásimnak terhét, a' mellyet a' Te imádandó gondvifelésed ream tett, hála-adóságul, akaratomnak akarattal való tellyes meg-egyezésével mind addig el-túrjem, valameddig Isteni Felsőgednek fog tetszeni; adgyad Uram, hogy soha meg ne bántsalak, és soha leg-kisfebben el ne távozzam ez után a' Te igazságos szent akaratomtól. Ki adgyamag azt én nékem, én Uram Istenem! hogy egyedül vifelhessim el mind azokat az inségeket, és fájdalimat, a' mellyeket valaha a' Te híveid szeretetedért el-szenvedtek? hogy így valamiképpen fizethetnék a' Te hozzám mutatott véghetelen szeretetedért. Oh kegyes Jესusom! légyen, kérék, az én akaratom úgy öfzve-kaptsoltatva a' Tiéddel, hogy soha azon kívül, a' mit Te akarsz, ne akarjon mind örökké.

Békeleges-tűrésnek el-nyeréséért.

Ismérem én Uram! én Jესusom! hogy ez az én betegségem, fájdalim, és kínnyaim, mind annyi tövifsek, mellyekkel Te tölled szúrattatom, ne hogy ezen szarándokoskodásban, mellyet ezen számkivetésből ama bódog hazába minnyájan folytatunk, az útnak gyönyörűségeitől meg-tsalattatván, útozásomat félbe szakaltanám, a' melly egyenesen Te hozzád vezet; adgyad azért, hogy únatkozzam meg ezen szarándokoskodásomon, és ha az élefen szúró tövifseknek fájdalmit naponként szaporítod, vastagitsad erőmet-is azoknak békeleges el-tűrésére; Te magad jól tudod gyarlósá-

Jóságomat, és melly hajlandó légyek a' haragra, békételenségre, kistsinhitúségre, és más efféle indulatokra, annakokáért önts lelki erősséget én belém, és világosítsd elmémet, ismérjem-meg, hogy „a' Te veszfzöd, és páltzád, azok vizsgálaltak engem,, Oh Uram! lássalak Tégedet mint egy tükörben, és a' Te számos-hív szolgaidat, a' kik Te általad különbféle inségeknak égő kementzében próbáltattak; hogy így meg-tanúlhattam tölletek a' békefészes-tűrésnek álhatatos jóságos tselekedetét.

Oh édes Jესusom! én Istenem! én Teremtóm! én Meg-váltóm! bizonyára ha reám hagynád, hogy válaszszam, vagy kérem a' mi nékem inkább tetszik; semmit egyebet nem kérnék, és nem választanék inkább, mintsem a' mit most szenvedek; úgy vagon Uram! semmi nékem kedvelebben nem eshetik, mintsem hogy én bennem, én rajtam, én körülöttem, mindenkor egészen bételyefedgyék, a' mi Isteni akaratod előtt kedvelebb.

Oh irgalmaságnak Ura! nem mérézlek meg-jelenni Te előtted, olly nagy bűnökkel meg-lévén terheltetve; mert úgy élttem eddig, nem a' mint kellett volna, és élhetek vala a' Te malasztodnak segedelmével; ah! bánom, és fáj lelkemnek, hogy a' mennyire kívántatnék, nem töredelmeskedhetem! ne nézz, kérek, az én bűneimre, hanem egyedül a' Te véghetetlen irgalmaságodra, a' melly mindenestől fellyül haladgya az egész világnak minden bűneit; könyörűly rajtam, Uram, könyörűly rajtam, és mivel csak Te tudod, és teheted: segits ne csak lelkemen, hanem testemen-is.

Töredelmességnek, Hitnek, Reménységnek, és Szeretetnek Indulattya.

Uram Jესus Kristus! hiszem, hogy Te Istenem, és Meg-váltóm vagy, a' ki az én üdvösségemért Szűztől születtetni, és a' kereszttán meg-halni méltóztatál; hiszem mind azokat-is, a' miket a' Katolika Anyaszentegyház, hinni előmbe ad; protestálok, hogy ezen Hitben akarok élni, és meg-halni.

En Jესus Kristusom! töredelmes szívvel bánom, hogy valaha Jóságodat meg-bántottam! óh! vajha még töredelmesebben bánhatnám mind azokat a' bűneimet, a' mellyeket az útálatos hála-adatlanságom Te ellened én Teremtóm, és én Meg-váltóm valaha

el-követett! A' Te drágalátos szent véredre kérlek: botsásd-meg irgalmason minden vétkeimet; erősen el-tekéllem, és fel-tézem, hogy ennekutánna, ha élek, meg-akarom jobbitani életemet; és ha talám valamiről, a' mivel Isteni Felségedet meg-bántottam, el-felejtkeztem volna: vagy ha vétkeimet nem ismérném, világosíts-meg, alázatosan kérlek, hogy meg-ismérjem, 's töredelmesen meg-bánnyam; azonban minden bűneimről meg-alázott lélekkel bocsá-natot kérek.

A' Te szeretetedtől víveltetvén, én Istenem! örömeft, és lel-kemből meg-botsátok mind azoknak, a' kik valaha én ellenem vé-tettek; és bocsánatot kérek azoktól, a' kiket valaha talám meg-bántottam, és ha talántán másnak valami jószága nálam találtat-nék, kötelességem, és tehetségem szerént kívánom, hogy mindenestől vízfíza-adattalsék, és minden leg-kissebb kára felebarátomnak tellyesen ki-pótoltsásék.

Reménylem, hogy, a' Te Isteni irgalmasságod, és szent vé-rednek én érettem olly nagy szeretettel lett ki-ontása által üdve-zitesz engem; és, hogy üdvözíts szent halálodra, 's kínszenvedéfredre buzgó szívvel kérlek. Erősíts-meg engem én Uram! én Je-fusom! az ördögnek minden oszromlási ellen, és a' Te irgalmas-ságodnak paiszával védelmezz hatalmason; mert a' Te jószágodban, 's Te benned helyeztetem minden reménységemet; valójában sem-mi jószág én bennem nem találtatik, a' gonofzságnak pedig óh! melly nagy fokasága! Reménylem még-is, hogy a' Te irgalmassá-godból üdvözülni fogok. Ditsirtésél Uram! minnyájoktól, és mind örökké ditsóittésél. Amen.

Hitnek Indulattya.

Imádlak Tégedet Szent Háromság egy Isten, és hálákat adok, hogy engem keresztény szüléktől származni, a' Római Katolika Anya-szentegyházban a' Szent Kereszttség által újonnan születtetni, 's élni meg engedted; protestálok a' Szentséges Szűz Mária, és az egész Mennyei Udvar előtt, hogy ebben a' Hitben kívánok áthatatosan élni, és meg-halni; igaznak tartom lenni, és bé-vészem valamit valaha ki-jelentettél; a' hitnek minden ágazatait erős hittel hiszem, és kész vagyok azok mellett életemet le-tenni, 's véretem ki on-tani; ellene mondván szívemből mind azoknak, valamiket az ördög

ezek ellen sugálni fog. Hiszek az egy állatu, és három személyű Isteniségben. Hiszek egy Istenben, Mindenható Atyában. Hiszek a' Jéus Krisztusban, ő egy Fiában, mi Urunkban; Hiszek Szent Lélekben; Kőzönséges Római Anyaszentegyházat; Hiszem, valamit hiszen az Anyaszentegyház; Hiszem hogy az én Meg-váltóm él, és hogy az utolsó napon a' földből fel-támadok; Hiszek Uram! se-géts hihetetlen ségemen. Uram! vastagítsd-meg bennem a' hitet.

Reménységnek Indulattya.

Oh irgalmalságnak Ura! lelki fájdalommal jut ezembe hány-szor bántottalak meg Tégedet tellyes életemben, és azt ma-gam meg-gyalázására az egész Világnak színe előtt meg-vallom, s mindenekről vádolólok magamat; midazáltal a' Te Szentséges véred hullásának érdemei által, a' mellyet én érettem olly bőv-ségesen ki-ontottál, reménylem, hogy meg-nyerem lelkemnek üd-völségét.

Krisztus szeretett engemet, és önnön magát adta én érettem. (a)

Vagyon szó-szóllólok az Atyánál, a' Jéus Krisztus; és ő a' mi bűneinkért engesztelő. (b)

Imé Uram! Istenem! meg-jelenek Te előtted, üres lévén u-gyan mindennemű jóságos-tselek-detekkel; de tellyes a' Te vég-hetetlen irgalmalságodban való reménységgel; magammal hozom elődbe minden könnyait, és érdemeit az én Üdvezítő Jéus Krisztusomnak; az ő tövisséit, szégeit, ostorait, gyalázattyaikat, minden fájdalmait, sebeit, keresztyét, és halálát; mind ezeket bé-múta-tom elég-tételül az én bűneimért, mellyeket gondolatommal, szóm-mal, és tselekedetemmel valaha ellened el-követtem; és hogy e-zeknek erejek által a' Paraditsomot fel-nyisd nékem, kérlek Té-gedet.

Járuljunk azért bizodalmason a' Kegyelemnek Királyi Szé-kéhez; hogy irgalmalságot nyerjünk. (c)

Az Ur az én vilagositóm, és szabadulásom, kitől féljek?

Az Ur az én életemnek óltalmazója, kitől rettegjek? (d)

Ha tábor áll ellenem, nem fél az én szívem. Ha a' halál árnyékának közepében járok, nem félek a' gonolztól, mert Te velem vagy.

Miért

(a) Galat, 2. (b) 1 Ján, 2. (c) Hebr, 4. (d) Pfal, 26.

Miért vagy szomorú én lelkem? és miért háborgatsz engem? Bízzál az Istenben, mert még halát adok néki: az én orszám szabadítója, és én Istenem. (a)

Mett Te vagy Uram az én reménységem. (b)

Te-benned bíztam Uram, soha meg ne szégyenüllyek. (c)

Isteni Szeretetnek Indulattya.

Oh én Istenem! a' ki jóságának véghetetlen az ő kénstse, Te teremtettél, Te váltottál-meg, Te tartottál-meg mind eddig engemet; egyedül csak Te-néked tulajdonítom, hogy vagyok; néked köszönöm életemet, lelkemet, bűneimnek bocsánattját; a' Szentségekben malasztiddal gazdagítottál; annyi szent sugállásokkal jóra ősztönöztél; és a' halálos veszedelmektől annyiszor mególtalmaztál engemet; kész vagy Te a' Paraditsomba bé-vinni engemet, hogy ott mind örökké boldog légyek; ki ne szeressen hát Tégedet én Istenem? Ah! szeretlek én Tégedet tellyes szívemből, és lelkemnek minden erejéből,, Szeretlek Tégedet én Uramat, Istenemet tellyes szívemből, tellyes lelkemből, és minden erőmből. (d)

Mindenek-felett szeretlek Tégedet; a' Te szeretetedért megvetek mindeneket; magamnál inkább szeretlek Tégedet, 's nem másért, hanem Te-éretted szeretem magamat.

Mim vagyon nékem az égben? és Te-kivüled mit akartam a' földön? én szívemnek Istene, és az én részem az Isten örökké. (e)

Felettebb örvendezek, hogy véghetetlenül boldog vagy én Istenem! és az egész Mennyei Udvartól vég nélkül ditsértettel, 's magasztaltatól. Ha ezer életem volna, mind örömeit le-tenném, csak hogy az egész világ Téged meg-ismérjen, és szeressen. Akarnálak, óh Uram! azon véghetetlen szeretettel szeretni Tégedet, a' mellyel szereted önnön magadat., Verd által édes Jესusom! szeretetednek nyílával az én szívemet. Imé kész vagyok a' Te szeretetedért ezer, 's meg ezer haláira, és az egész pokol minden kínyainak el-viselésére; és ha magában a' pokolban szeretethetnék, ditsirhetnék, és áldhatnálak Tégedet, a' poklot Paraditsomnak vélném lenni., Ki választ-el engemet a' Kristus sze-

Szeretetétől? sem a' halál, sem az élet, sem más egyéb teremtett
 éhat el nem választhat engem az Isten Szeretetétől, a' mely a' Je-
 sus Krisztusban vagyok.,,

Oh én Uram! én Istenem! örömeft meg-halok, hogy többé
 meg ne bántsalak; el-hagyom örömeft, és kéfz-akarva ez életet,
 hogy azzal el hagygyam a' bünt-is. Mikor léfzen az, óh áldott
 Jeusom! hogy Te-hozzád jőjlek, a' Te örök boldogságodban él-
 lyek, és a' mennyei ditsőségekben részesüllyek?., Mikor megyek-
 el, 's jelenem-meg az Isten ortzája előtt? Oh könyörületes Je-
 sus! halgass-meg engem: szent febeid közzé rejtse-el engem; ne
 engedd, hogy el-vállyak tőlled; halálom óráján híj-el engem; pa-
 rantsold, hogy hozzád mennyek; hogy szent Angyaliddal, és
 el-választattáiddal ditsirjelek Tégedet üdvezítő Istenemet mind ö-
 rökké. Amen.

Töredelmességnek Indulattya.

Oh én Istenem! mennyire szégyellem, a' midőn bűneimnek fo-
 kaságát el-gondolom; hogy mérézflek a' Te színed előtt
 meg-jelenni, annyi bűnökkel meg-lévén terheltetve? vétettem a'
 Te jószágod elten, a' mely véghetetlen szeretetre méltó; meg-
 vallom, hogy mindeneknél leg-háládatlanabb voltam; bocsánatot
 kérek, és azért alázatosan esedezem Uram!., Nyögög fok bűne-
 im alatt. Ortzám pirul vétkem miatt, Nyújsd szegénynek malafz-
 todot. Oh! bánom, hogy valaha Tégedet én Istenem! meg-bán-
 tottalak; de nem azért bánom, hogy a' penitentiátlanokat örök
 tüzzel bünteted: vagy, hogy engemet Paraditsomba bé-fogadgy;
 hanem egyedül bánom, hogy a' Te leg-főbb szeretetre méltó jó-
 ságodot meg-bántottam. Bocsánattyáért, óh kegyes Jesus! bocsá-
 nattyáért esedezem annyi, 's o'ly nagy bűneimnek; a' Te kefer-
 ves kínszenvedésedre, és Szentséges Anyádnak Szűz tisztaságára
 kérlek, bocsásd-meg minden bűneimet. Imé! én vagyok az az is-
 tentelen, az a' háládatlan, az a' vakmerő, a' ki Tégedet anynyi-
 szor, 's o'ly nagy bűnökkel mérézflettelek meg-bántani. Én va-
 gyok, Uram! az az el-veszett juh, a' ki most le-borulva kérek,
 hogy vigy-bé a' Te Ditsőségednek aklyába: Te jó Pásztor! add
 a' jókat, 's láffam az el-választakat, az élőknek földében. Ismé-
 rem, Uram! hogy én voltam az az istentelen hómér, a' ki Tégedet
 meg-

meg-felzítettetek; én voltam az a' gyilkos, a' ki Tégedet meg-öltelek; ah! én vagyok, a' ki kevélységem által a' Te fejedet tövissel meg-koronáztam; én vagyok; a' ki szemből-ségemmel szemeidet bé-kötöttem; én vagyok, a' ki rágalmazással, káromkodással füleidet terheltem; én vagyok, a' ki mértékletlenségem által Tégedet epével itattalak; én vagyok, a' ki fajtalanságimmal Tégedet meg-ostoroztalak; én vagyok, a' ki izantalan, s nagy vétkeimmel Tégedet meg-sebesítettetek, és keresztre feszítettetek, ismérem az én éktelen gonofságomat, és azt lelkeimből gyűlölöm: bánom, a' mennyire töllem ki-telhetik, és egyedül azt fájlalom, hogy bűneimnek izörnű nagyságához-képest elegendő töredelmiséget nem érzek magamban; hogy méltó penitentiát tarthassak olly iszonyatos vétkeimért kívánnék ezer s meg-ezer kínos halállal meg-halni. Imé keletves fájdalom! Imé gyötrelmes halálom! melly által majd ki-múlok e' világból: mind ezeket bé-mútatom néked én Istenem! és örömeft el-izenvedem: légyenek az én valóságos, és igaz töredelmiségem bizonyítási.

Oh én Jესusom! a' ki olly buzgó áitatóssággal imádkoztál azokért, a' kik Téged meg-felzítették: imádkozzál érettem-is, a' ki Téged olly kegyetlenül meg-felzítettetek. A' Te drágalátos Izent vérednek tengerébe el-meritem minden bűneimet, és kívánok azokról ollyan töredelmiséget tenni, a' millyen töredelmiséget tettek valaha minden Szenteid. Botsáts-meg, óh édes Jესus! botsáts-meg nékem penitentiát-tartó bűnösnek.

Imé óh irgalmas Meg-váltó! tekintsd-meg ezt a' lábaidhoz borult nyomorult, de penitentiát-tartó lelket! könyörűly, kérlek, rajta, és botsáts-meg néki.

Könyörűly szolgálodn, a' kit drága Sz. Véreddel meg-váltottál.

Síratom óh én Jესusom! hogy anynyi esztendőket a' Te meg-bántásodban el-töltöttem; gyöttrődöm lelkemben, hogy anynyi Izent sugallásidnak nem engedtem; töredelmesen bánom, hogy a' Te Szentséges parant-olatidat olly gyakorta által-hágtam; szégyenlem, hogy a' Te véghetetlen jó-ágoddal annyiszor vizlázá-éltem; ismérem, hogy ezernyi poklot meg-érdemlöttem az én bűneimnek fokasága miatt. Azomban mind ezekben vígalztal engemet az én meg-felzítettett Jესusomnak édeséges tekintete, a' ki meg-hólt a' keresz-fán, hogy ezt a' szegény lelket údvözittse: a' ki tövissel koronáztatott, hogy engemet a' ditsőségnek koronájával koronázzon-meg; a' ki özönnel ontotta könyveit, hogy el-mossa bu-

seimet: a' ki én érettem egész testében iszonyatosan meg-kínoztatott.

Tehát Te engemet szeretsz, és én Tégedet gyűlöljelek? Te azt akarod, hogy barátod légyek, és én Tégedet meg vessielek? nem lélfizé az én Szeretatemre méltó, a' ki vérednek, 's élerednek ára vagyok? Ah igen is, és felettébb méltó vagy! és azért, hogy eddig nem szerettelek, töredelmesen bocsánatot kérek, erős ígéretet tévén, hogy soha többé meg nem bántalak, hanem ellenben örökké szeretlek.

Imé én Uram! én Jესusom! tellyes szívvél lábaidhoz borultam; vétettem! de bánom! irgalmazz! bocsáts-meg! Uram! nem vagyok méltó irgalmasságodra; hanem tegyenek méltóvá engemet a' Te Szentséges kínszenvedésednek érdemei, és Szentséges Szűz Anyádnak hathatós efedezése.

Oh Uram Jესus! valóban meg-érdemleném, hogy el-hagy most engemet, a' ki annyiszor, 's olly iszonyu vétkekkel meg-bántottalak Tégedet, és olly fok híváfidra bé-dogtam füleimet; de: Földnek rettenetes Ura, Menynek irgalmas adója, Follyon reám febed kúttya.

A' ki a' Te Szent Nevedről annyiszor vallást tettem, meg-engededé, hogy aztot örök tűznek lángjai között káromollyam? Kőnyörgésim méltatlanok, De érdemeid használlyanak, Örök kí-nok ne ártsanak.

A' ki én érettem kint, 's halált szenvedtél, meg-engeded-é, hogy halálos méreggé, 's örök kárhozattá változzék a' Te üdvözítő szent véred? „ Keresvén engem fáradtál, Meg-váltván kint nagyot láttál, ingyen tűrni ne láttalsál.

Ne hadd, kérlek, ditsekedhesék az ördög: hogy több ere-je vólt az ő gonofságának, mintsem a' Te irgalmasságodnak. Nyí-ladkoztsad-ki Uram! a' Te kőnyörületességedet, a' ki üdvözited a' benned bízokot.

Nézd Uram! miképpen erősködik az ördög, hogy el-ve-szeffen: és Te nem erősködül, hogy üdvözits engem? Győzd-meg, kérlek, őtet. „ Kelly-fel, Uram! előzd-meg őtet, és ragadd-ki lel-kemet az istentelen kezéből.

Ha méltó nem vagyok-is, de alkalmas vagyok segedelmed-re; bűneimért, kérlek, ideig tartandó szenvedésekkel ostorozz, ne hogy jóvendőben örök gyötrelmekkel büntess. „ Itt sűtőgess, itt vagdaly, tsak az örökké-valóságban kegyelmezz!

Ha én nem érdemlem, hogy meg halgattassam, meg-érdemli ez az érettem ki ontatott szent véred: „ Alázatosan könyörgök, Töredelmes szívem nyújtok, Végső napon áldást várok.

Imé én Uram! vizsgáládom néked, a' mint tartozom, vizsgáládom az én lelkemet, a' mellyet képedre, 's hasonlatosságoóra teremtetél, és drágalátos szent véreddel meg-váltottál; Imé oda-adom azt, légyen ez után egészlen mind örökké Tiéd. „ Kélsz az én szívem, Uram! kélsz az én szívem; vidd-ki a' fogságból az én lelkemet. Oh! mikor adattatik-meg nékem, hogy el jussak hozzád én Istenemhez, én reménségemhez, én üdvösségemhez, és minden Jómhoz? „ Mikor megyek, és jelenek-meg a' Te színed előtt? Ah! szabadíts-meg kérlek, engemet ennek a' testnek tömlötzéből, hogy mind örökké Te-veled élhessek. Egyedül tsak Téged kívánlak, tsak Téged kereslek, tsak éppen Te-hozzád folyamodom, „ mert Te ótalmam lettél nékem; és ha Te lélsz az ótalmazóm, kitől félfhetek valaha? „ Ha Te mehettem vagy, ki lehet ellenem?

A' Szent Háromsághoz való Imádságok.

Szent Háromság Egy Isten! szívemnek tellyes buzgóságával imádlak Téged, és mélységes alázatossággal könyörgök, hogy minden bűneimet bocsásd-meg nékem; földre le-borulván azon is eledezem Isteni Szent Felségednek, hogy az én Meg-váltó Jéhus Krisztusomnak érdemi, 's vére hullásáért méltóztatsál e' végső óráman rajtam könyörölni. Szent Háromság egy Isten! irgalmazz nékem.

Az Örök Atyához.

Örök hálát adok néked Mindenható Atya Isten, hogy engemet semmiből teremtetél, 's ennyi ideig meg-tartottal; bánom egész lelkemből, hogy olly fok jóceteményidért hála-adatlan voltam, és a' Te Isteni Jóságoddal annyiszor vizsgálá éitem. Bocsáts-meg, kérlek hála-adatlanságomnak: Tiéd vagyok; Te teremtetél, üdvezits-is-meg engem. Kezeidnek munkáját meg ne vesled. Tiéd vagyok, üdvözits engem.

A' Fiu Istenhez.

Buzgó szívemből hálát adok néked óh Örök Ige! Istennek Szent Fia! mind azokért, a' miket én érettem a' mi halandó

természetünkben életednek teljes folyásában szenvedtél. Arra a' szeretetre, a' melly mennyekből a' földre le-szállott, kérlek Téged; arra a' veritékezésre, könyvhullatásaidra, szent vérednek tseppaire, mellyeket az én üdvösségemért bővségesen ki ontottál, esedezem néked, hogy mind ezeket elég-tételül az én fok bűneimért Örök Atyádnak újra bé-mutatni méltóztassál; ne-is engedd, hogy el-vezzszen én bennem a' Te kínszenvedésednek drága gyümöltse. „ Oh kegyes Jესus! légy nékem Jესusom, és üdvözíts engem.

Én Uram! én Jესus Krіstusom! azért a' kefertiségedért, a' mellyet szenvedtél a' kereszt-fán én érettem, a' midőn szent testedből ki-szakadott Szentséges Lelked, könyörűly az én lelke-men e' világból-való ki-múlásakor, és vidd-bé az örök életbe.

A' Szent Lélek Istenhez.

Hálákat adok néked tellyes szívemből óh Szent Lélek Ur Isten! minden kegyelmekért, sugallásokért, malasztokért, a' mellyekkel engemet egész életemnek folyásában kegyesen segíteni méltóztattál. Alázatosan könyörgök, hogy, noha méltatlan légyek, véghetetlen irgalmasságból a' jóban-való áihatatos megmaradásra végső malasztot-is kegyelmesen adni méltóztassál. „Jöjj-el Szent Lélek Istenünk, Látogasd-meg sérült lelkünk, Malasztoddal töltsd-bé szívünk, Kiket teremtél, 's légy velünk „ Add jó-tétünk érdemét, Bóldogítsd éltünk végét, Add az örök életet.

A' Bóldogságos Szűzhöz.

Oh Szentséges Szűz, és az én Uram Jესus Krіstusomnak szep-lőtelen Anyja! hálákat adok néked minden jótéteményekért, a' mellyeket a' te Anyai kegyeségedtől vettem: Valami jó vagyon én bennem, és valami rozszat el-kerültem, mind a' Te hatalmas esedezésednek tulajdonitom; a' mellyben vagyon helyheztetve minden reménségem, Isten után, 's tellyes bizodalمام. Mély alázatoissággal botsánatot kérek minden bűneimről, és hálá-adatlan-ságimról, a' mellyekkel Tégedet, és szerelmes Sz. Fiadat valaha meg-bántottalak. Meg-vallom igazán, hogy sokszor meg-nem tettem fiúi kötelelsségemet; de Te, óh édes Anyám! meg ne vesd azt, a' ki minden bizodalmat Te benned helyhezteti. „ Mútasd Anya-ságod,

ságod, Vegye imádságod, A' ki értünk magod, Akart lenni, 's ártod. Oltalmad alá futunk Istennek Szent Anyja. 's a't.

Oh kegyeséges Szűz! azokra a' tenger fájdalomdra, a' melyeket izenvedtél, és arra a' ki-mondhatatlan örömedre, a' melyben most örvendezsz, kérlek tégedet, bár egy szót tégy én-mellettem. Ah! arra az égő szeretetedre kérlek, a' mellyel langadoszsz Szent Fiadhoz, még-ne vond töllem ezt a' kegyelmedet; nyomorult bűnös vagyok, meg-vallom, de ez az én nyomorúságom légyen nagyobb ösztönöd a' könyörületeliségre. „ Oh édes Szűz, irgalmadat Mútasd-meg, 's kegyes vóltodot; Hóltom után Sz. Fiadot, Mútasd-meg boldogságodot. Istennek Szent Anyja könyörögi érettem! Nyerd-meg, kérlek, hogy Jესusnak Sz. Fiadnak kegyelmében éljek, 's haljak. „ Éltünk tiszta vóltát Nyerd, 's bátor úttját; Hogy látván Urunkot, Mondgyunk víg hálátot. „ Mária Kegyelem Anyja! Irgalmalságnak Szent Anyja! Sárántól óltalmam légy: hóltomkor magadhoz végy.

Oh irgalmalságnak Anyja, Szentséges Szűz Mária, a' mi Urunk Jესus Kríftusnak Sz. Anyja, és a' szegény bűnösöknek kegyes Párt-fogója! Nem tagadom, hogy annyi bűneimért, a' melyeket én Teremtöm, Meg-váltóm, és Szentséges Sz. Fiad ellen el-követtem, ezer poklokot meg-érdemlettem; nints-is más egyéb hátra, hanem, hogy hozzád folyamodgyam édes kegyes Anyám! és a' Te hathatós eledezéfedért könyörögjek. Kérlek azért Téged óh Szentséges Szűz Anya! nyerd meg nékem bűneimnek bótánattyát, légy velem hatalmas párt-fogásoddal, és ezekben a' szorongattatásimban, és fájdalmimban, 's utólsó szűkségemben el-ne hagygy engemet. „ Oh Anyja irgalmalságnak. Nyílt ajtaja boldogságnak! A' mint kértem, imádggy értem; 'S úgy Abraham keblébe: Hogy ne essem, 's ne vitessem, A' kárhozat tűzébe.

Az őrző Angyalhoz.

Oh édes őrző Angyalom! Izívemnek tellyes indúlatyából hálát adok néked, hogy engemet, méltatlan bűnöst meg-óltalmaztál, és annyi testi, 's lelki veszedelmekből ki-ragadtál; szüntelen ösztönözvén a' jóra, 's óván a' gonosztól: bótásd-meg, kérlek, hálá-adatlanságomat, engedtelenségemet, mellyel szent sugallásidnak olly sokszor ellent állottam. Tellyes buzgósággal könyörögök néked, hogy ezen leg-főbb szűkségemben el-ne hagygy engemet;

hanem az ördögnek intselkedéseitől meg-fzabaditván, vigy Istennek színe eleibe. „Oh Istennek Szent Angyala! Lelkemnek óltalmazója! Égből re-read bizatván, Most, és halálom óráján Óltalmaz, és világosíts, Kormányozz, 's menybe igazíts.

Szent Mihály Arch-Angyalhoz.

Szent Mihály Arch-Angyal, hálát adok néked körültem tett védelmezésedért; alázatosan kérek, hogy ezen urólsó baj-válomban a' kilentz Angyali Karokkal méltóztatással mellettem lenni. „Szent Mihály Arch-Angyal! óltalmaz engem ezen végső útközetben, Hogy el ne vesztsek a' rettentő ítéleiben.

Kereztelő Szent János vigy-bé engemet a' Krisfushoz.

Kereztelő Szent János könyörögj érettem.

Szent József tisztaságos Jegyefle Máriának, vidd-végbe, hogy velem légyen a' te szeplőtelen Szűz Jegyefed.

Szent József: könyörögj érettem.

Szent Péter Apostol, Mennyei Ór-álló, nyisd-ki nékem a' Paradisom ajaját. Szent Péter Apostol: könyörögj érettem.

Szent N: N: Szó-fzóllóim! szívből hálátot adok néktek mindennemű jó érdemnyekért, mellyeket a' ti eszedétek által nyertem; és kérek, hogy az én hozzátok való lágy meleg áitatófságonért bot ánatot adgyatok; eszedezem-is, hogy azon iszeretért, mellyel Istenhez viltettek, engemet illy nagy veszedelemben védelmezzetek. Sz. Apostolok, Sz. Mártiromok, Sz. Doktorok, Sz. Konfessorok, Sz. Szűzek, és egész Mennyei Sz. Udvar, mint-hogy testemtől ki nem telhetik, lélek-szerént le-borulván, minnyajotokot alázatosan segítségül hílak: „Istennek minden Szentet: Eredeztetek érettem.

Égbe-való Fohászokodások.

Mutasd-meg nékem a' Te ditsőségedet: mutafs-meg nékem minden jót. (a)

Oh! mikor adatik a' síroknak korona a' hamuért, örömoek olaja a' sírásért; ditsiretnek palástya a' keterűségnek lelkéért. (b)

Uram ki lakik a' Te hajlékodbán, vagy ki nyugszik a' Te Szent helyeden. (c)

Egy.

Egygyet kértem az Urtól, ismét azt kérem, hogy az Ur házában lakjam életemnek teljes napjaiban. (a)

Hogy lássam az Ur gyönyörűségét, és meg-látogassam az ő templomát. (b)

A' mint kívánkozik a' szarvas a' vizek kútfejeihez: úgy kívánkozik a' lelkem Te-hozzád Isten. Szomjúho ott a' lelkem az erős élő Istenhez: mikor megyek-el, és je enem-meg az Isten ortzája előtt? (c)

Ki ad nékem tollakat mint a' galambnak, és repülök, és megnyúgyszom? (d)

Ki viszen engem az erős Városba? (e)

Bóldog, a' kit választottál, és hozzád fogadtál: a' Te pitaridban lakik. (f)

Mim vagyok nékem az égben, és Te-kivüled mit akartam a' földön? El-fogyatkozott a' testem, és a' szívem: én szívemnek Istene, és az én részem az Isten örökké. (g)

Ah nékem, mert az én szarandokságom meg-hoszfzabbított. Sokáig volt szarandok az én lelkem. (h)

Világosítsd-meg szemeimet (óh kegyes Jésus!) hogy valaha el-ne-aludgyam a' halálban: hogy valamikor ne mondgya az el-lenségem: Hatalmat vettem rajta. (i)

Meg ne emlékezzél (óh édes Jésus!) régi hamisságimról: hamar vegyenek-elől engem a' Te irgalmaságid: mert igen szegényé lettem. (k)

Oh Uram! édes Jésus Kristusom! a' Te kínfzenvedésednek tiszteletére, és erejére kérlek, iras-bé engem a' Te választattaidnak számába.

Ne Izályy perbe szolgáddal nagy irgalmu Jésusom! mert nem igazul-meg a' Te színed-előtt minden élő.

A' Feszületet tsókolván mondgya.

Imádlak Tégedet édes Szerelmes Jésusom! mert a' Te Szent Kereszted által meg-váltottál engem. Világnak Üdvözítője, üdvözíts engem, a' ki Szent Kereszted, 's Véred által meg-váltottad lelkemet.

Oh

(a) *Pfal.* 26. v. 4. (b) v. 5. (c) *Pf.* 41. v. 2. 3. (d) *Pf.* 54. v. 7. (e) *Pf.* 59. v. 11. (f) *Pf.* 64. v. 5. (g) *Pf.* 72. v. 25. 26. (h) *Pf.* 119. v. 5. 6. (i) *Pf.* 12. v. 3. (k) *Pf.* 78. v. 8.

Oh Kegyes Jésus! húzz magadhoz engemet; Te, a' ki mon-
dottad: „Midőn fel-magasztaltatom a' földről, mindeneket én ma-
gamhoz vonzok.,,

Oh ki-mondhatatlan irgalomságu Jésus! a' Te drágalátos Sz.
Véredért, a' melyet én érettem nyomorult bűnösért ki öntöttél,
töröld-el minden gonofságimat. „ Oh Krisztus Vére tisztíts-meg
engem: Krisztus Teste údvözíts engem: Krisztus ódalának vize mo-
fogals engem: Krisztus kőszenvedése erősíts engem; oh édes Jésus!
halgats-meg engem: a' Te sebeid közé rejts-el engem: ne engedd
oh kegyes Jésus! hogy el-váilyak tőled: halálom óráján hij ma-
gadhoz engem: parantsold, hogy Te-hozzád jőjjenek, hogy a' Te
Szenteiddel ditsi-jelek Téged mind örökké.

Oh én Teremtő, és Meg-váltó Jésus Krisztusom! magamot
egészízen fel szentelem néked, el-ne-vels, kérlek, engem.,, Ne vels-
el engem a' Te ortzad elő: és Szent Lelkedet ne vedd-el tőlem.,,

Ne velszen-el engem az én hamiságom, a' kit teremtett
Mindenható Jóságod! Ne velszen-el én bennem drágalátos Szent
Vérednek, 's halálodnak árra.

A' mikor már közelebb lesz a' halálhoz.

En Uram Jésus Krisztusom! légy velem a' Te véghetetlen irgalmas-
sagoddal, és vedd magadhoz békefényben lelkemet. Adgyad,
hogy halhassam amaz édeslégyes Izavaidat: „Ma velem lélsz a'
Paraditsomban.,,

Oh kegyes irgalmas Jésum! ismér-d-meg bennem, a' mi ti-
éd; és töröld-el valami nem tiéd én bennem!

Oh Jésus! Jésus! Jésus! engedd-meg, hogy számláltassam a'
Te Valasztattid-közzé!

Oh Jésus! Dávidnak Fia! könyörűly rajtam!

Ur lsten figyelmezz legitsemre:

Uram siess az én segitsemre.

Oh Uram! Édes Jésum! vedd-fel lelkemet:

Uram Jésus Krisztus irgalmaságnak szüntelen folyó kútfeje!
légy segedelmemre, és segits engemet ezen utolsó szűkségemben.

Meg-feszitterett Jésum! fogadgy-bé engemet Szent Karjaid
közzé, a' mellyek érettem keresztre feszittettek.

Hálakot adok néked én Uram Jésus Krisztusom! hogy engem
az igaz Hltre hiva méltóztattál; hálakot adok oly sok, és oly
nagy

na jó-téteményeidért, mellyekkel engem tellyes életemnek minden napjaiban bővségefen meg-áldottál; és, hogy irgalmafságodot soha töllem el nem vontad; áldalak Téged Uram, hogy most a' Te Sz. tetzfésed szerént e' világból ki-fzöllitasz engem, és, hogy hívásodnak örömeft engedek, ezt is buzgó szível néked köszönöm. Hanem arra kérlek óh Uram! vedd magadhoz, valamint Szent Felséged kezeibe ajánlom, lelkemet. Te teremtetél; Te váltottál meg; Te szabadíts most engemet az ördög intselkedéseitől, minden inségtől, 's szorongattatástól; mivel Te vagy irgalmafságnak Attya, és Oltalma azoknak, valakik hozzád folyamodnak, és Téged segítségül hínak.

Uram Jესus Krіstus! arra az égő szeretetre kérlek, a' melly arra vitt Tégedet, hogy meg-halnál én érettem, méltóztatsál kegyelen bűneimet meg-botsátani; és a' Te keserves kinszenvedésednek érdemei által minden fogyatkozásimat helybe hozni; meg-mutatván a' Te bővséges irgalmafságnak én reám ki-öntött özönét. Adgyad Uram, hogy igaz békéséges-tűrés, a' Te Szent akaratoddal tekéletes meg-egyezés, és bűneimnek tellyes botsánattya által, az én lelkemet, élő hittel, erős reménséggel, és igaz szeretettel, a' Te ditsőségedre, bődögul, és tsendes békeségben, Szent Kezeidbe ki-adhassam.

Oh Szerelmes édes Meg-váltóm! ama szavaidra, a' mellyeket kinszenvedésednek fájdalmicól már meg-emélsztetvén, haldokló-félben mondottál: Én Istenem! Én Istenem! miért hattál-el engem? kérlek el-ne hadgy engem ezen inségemben; mert nagy erőtlenségem miatt szorongattatásimnak végső óráján, a' mint kellene, úgy segítségül nem híhatlak. A' Te Szent Kerczfzedre, kinszenvedésednek, és haláloednak érdemeire kérlek könyörűly rajtam, szabadíts minden inségektől, és Isteni, 's én érettem meg-felzittetett Kezeiddel ki-mentvén engem ezen fájdalmimból, vigy-bé az örök bődögéságnak ditsőségébe.

Sokan találattak az Isten-felő Férjfiak között, a' kik haldoklóráján azt akarták, hogy a' mi Urunk Jესus Krіstus keserves kinszenvedésének Historiája olvastassék nekik, hogy annak hallása által enybitessenek a' halálnak fájdalmi, a' mint fel jegyeztetik ama' könyvben: Drágalátos az igazaknak halála, Ide tétenk azért azon Szent Historia sok arról-való Elmékedjekkel, a' mellyek igen bajnosok a' haldokloknak.

A' mi Urunk Jesus Kristusnak kinszenvedése Szent János Evangyeliſta ſzerént a' 18. Rész.

Az időben: ki-méne JESUS az ő tanítványival a' Czedron-pa-
takán által, holott egy kert vala, mellyben bé-méne ő, és a'
tanítványi. Tudgya vala pedig Judás-is, a' ki el-árulá őtet, a' helyts
mert Jesus gyakorta oda gyült vala a' tanítványival. Judás azért
midőn sereget vett vőlt, és a' Fő-Papoktól, 's Fariséusoktól szol-
gákat, oda méne lámpásokkal, és szövénékekkel, és fagyverek-
kel. JESUS azért tudván mindeneket, a' mellyek reája jövendők
valának, elé méne, és monda nékik: Kit kerestek? Felelének né-
ki: A' Názáreti JESUST. Mondá nékik Jesus: En vagyok. Vélek
áll vala pedig Judás-is, a' ki el-árullya vala őtet. Hogy azért mon-
dá nékik; En vagyok: hátra menének, és a' földre esének. Ismét
meg-kérdé azért őket: Kit kerestek? Azok pedig mondának: A'
Názáreti JESUST. Felele JESUS; meg-mondám néktek, hogy én
vagyok, hi azért engem kerestek, erefszédet el ezeket. Hogy bé-
tegyesednek a' beszéd, mellyet mondott; Hogy a' kiket nékem ad-
tál, senkit azok közzül el nem veszte tem. Simon Péternek pedig
kardgya lévén, ki-voná azt: és tsapá a' Fő Pap szolgáját: és el-vá-
gá annak jobb fűjét. A' szolgának pedig Málkus vala a' neve. Mon-
da azért Jesus Péternek: Tedd a' hüvelybe a' kardodat. A' pohárt,
a' mellyet nékem az Atyám adott, ne igyam é meg azt? A' sereg
azért, és a' Hadnagy, és Z'idók szolgái meg-fogák Jesust, és meg-
kötözzék őtet: És vivék őtet először Annáshoz, mert Ijja vala Ka-
ifásnak, ki Fő-Pap vala azon eztendőben. Kaifás pedig az vala,
a' ki tanácsot adott vala a' Z'idóknak: Hasznos: egy embernek
meg-halni a' népert. Követi vala pedig Jesust Péter, és egy más ta-
nítvány. Az pedig a' tanítvány ismérőse vala a' Fő-Papnak, és bé-
méne Jesusal a' Fő-Pap pitvarába. Péter pedig az ajton kívül áll
vala. Ki-méne azért a' más tanítvány ki ismérőse vala a' Fő-Pap-
nak, és szólla az ajtón-álló leányzónak, és bé-vivé Pétert. Mondá
azért az ajtón-álló leányzó Péternek: Nemde te is ez embernek ta-
nítványi-közzül vagy é? monda ő: nem vagyok. Állanak vala pedig
a' szolgák, és az inasok a' szénnél, mert hideg vala, és fűtő nec
vala. Ő vélek vala pedig Péter is állván, és fűtözvén. A' Fő-Pap
azért meg-kérdé Jesust, az ő tanítványi, és tudománya felől. Fe-
lele néki Jesus: En nyilván szólítottam e' világnak: én minckenkor
a' Synagóában tanítottam, és a' templomban, a' hová gyűlnek

minnyájan a' Z'idók: és rejtékben nem szólottam semmit. Mit kérdesz engem? kérdgyed azokat, a' kik hallották mit szólottam nékik: ímé ezek tudgyák a' miket én mondtam. Ezeket pedig midőn mondotta volna, egy az ott álló szolgák-közzül artzul tsapá Jeluft, mondván: Így felelsz-é a' Fő-Papnak? Felele néki Jelus: Ha gonolzul szólottam, tégy bizonytságot a' gonolzról; ha pedig jól, miért veresz engem? Es küldé ötet Annás meg kötözve a' Kaifás Fő Paphoz. Simon Péter pedig áll vala, 's fűtözik vala. Mondának azért néki: Nem-de te-is az ő tanítványi-közzül vagy-é? Meg-tagadá ő, és monda: Nem vagyok. Monda néki egy a' Fő-Pap szolgái-közzül, annak rokona, a' kinek Péter el-vágta fülét. Nem láttalak-é éntéged a' kertben ő-véle? Azért ismét meg-tagadá Péter, és mindgyárt szólta a' kakas. Horák azért Jeluft Kaifástól a' törvény házba. Reggel vala pedig: és ők nem menének-bé a' tanás házba, hogy meg ne fertéztetnének, hanem hogy meg-eunék a' Húsvétat. Ki-méne azért Pilátus hozzájuk, és monda: mitsoda vádolást hoztok ez ember ellen? Felelénck, és mondának néki: Ha ez gonolz-tévő nem volna, nem adtuk volna őtet kezedbe. Monda azért nékik Pilátus: Vegyétek el ti őtet, és törvényetek szerént ítéllyétek-meg őtet. Mondának azért néki a' Z'idók: Nékünk nem szabad senkit meg-ölnünk. Hogy a' Jelus beízebe bé-telleyednék, mellyet mondott, jelentvén mitsoda halállal halna-meg. Bé-méne azért ismét a' tanás-házba Pilátus, és szállítá Jeluft, és monda néki: Te vagy-é a' Z'idók Királya? Felele Jelus: Magadtól mondod-é ezt, vagy egyebek mondották néked én felelem? Felele Pilátus: Nem-de Z'idó-vagyok-é én? A' te nemzetséged, és a' Fő-Papok adtak téged kezembe, mit mivelteél? Felele Jelus: Az én Országom nem e' világból való, ha e' világból való volna az én Országom, az én szolgálaim hartzolnának ugyan, hogy kézbe ne adhattatnám a' Z'idóknak: most pedig az én Országom nem inoét-való. Monda azért néki Pilátus: Tehát Király vagy te? Felele Jelus: Te mondad, hogy Király vagyok én. Én arra ízülettem, és arra jöttem e' világra, hogy bizonytságot tegyek az igazságról: minden a' ki az igazságból vagyon, halgattya az én ízómat. Monda néki Pilátus: Mitsoda az igazság? Es midőn azt mondotta volna, ismét ki-méne a' Z'idókhöz, és monda nékik: Én semmi okot nem találok ő-benne. S okáfltok pedig néktek, hogy egyet el-bortáflk néktek Húsvétben: akarjátok-é azért, hogy el-bortásfiam néktek a' Z'idók Királyat? Kiálának azért ismét minnyájan, mond-

ván: Nem ezt, hanem Barrabást. Barrabás pedig tolvaj vala. Akkor azért fogá Pilátus Jesust, és meg-ostorozá: és a' vitézek koronát fonván tövisfelekből, az ő fejére tévék, és veres bársony ruhát adának reája. És hozzája mennek vala, és mondanak vala: Üdvöz légy Z'idók Királya: és artzul tsapdolsák vala őtet. Ki-méne azért ismét Pilátus, és monda nékik: Imé ki-hozom néktek őtet, hogy meg-ismérjétek, hogy semmi okot nem találok ő-benne. (Ki-méne azért Jesus a' tövis koronát viselvén, 's a' veres bársony ruhát.) És monda nékik: Ihol az ember. Midőn azért látták volna őtet a' Fő-Papok, és a' szolgák, kiáltanak vala, mondván: Feszítsd-meg, feszítsd-meg őtet. Monda nékik Pilátus: Vegyétek ti őtet, és feszítsétek-meg: mert én nem találok okot ő-benne. Felelének néki a' Z'idók: Nékünk törvényünk vagyon, és a' törvény szerént meg kell néki halnia, mert Isten fiává tette magát. Midőn azért Pilátus hallotta volna e' beszédet, inkább meg-ijede. És ismét bé-méne a' tanács házba, és monda Jesusnak: Honnan-való vagy te? Jesus pedig nem ada feleletet néki. Monda azért néki Pilátus: Nékem nem szóllasz-é? nem tudod-é, hogy hatalmam vagyon a' te meg-feszítésedre, és hatalmam vagyon a' te el-botsátásodra? Felele Jesus: Nem volna semmi hatalmad ellenem, ha tenéked onnan fellyül nem adatott volna. Az-okért a' ki engem kézbe adott néked, nagyobb bűne vagyon. És attól fogva igyekezik vala Pilátus el-botsátani őtet. A' Z'idók pedig kiáltanak vala mondván: Ha ezt el-botsátod, nem vagy a' Császár baráttya, mert minden a' ki magát Királlyá téfzi, ellene mond a' Császárnak. Pilátus pedig midőn e' beszédet hallotta volna, ki-hozá Jesust, és az ítélszékekbe üle, a' helyen melly Litostrotosnak mondatik, Z'idóul pedig Gabbatának. Vala pedig a' Húsvétnak készülete úgy-mint hat óra-tájban; és monda a' Z'idóknak: Ihon a' ti Királytok. Azok pedig kiáltanak: Vidd-el, vidd-el, feszítsd-meg őtet. Monda nékik Pilátus: A' ti Királytokat feszítsem-é meg? Felelének a' Fő-Papok: Nints Királyunk, hanem csak Császárunk. Akkor azért kezekbe adá őtet, hogy meg-feszítették. Vévék azért Jesust, és ki-vivék. És a' keresztet hordozván magának, ki-méne arra a' helyre, melly Agy-kaponya helyének mondatik, Z'idóul pedig Golgotának: a' hol meg-feszíték őtet, és ő-vele más kettőt, két felől, középeben pedig Jesust. Fellyül való írást-is írta pedig Pilátus: és a' kereszt fölibe tévé. Vala pedig írva: A' NAZARÉTI JESUS A' Z'IDOK KIRÁLYA, Ezt azért a' felyül-való írást

fokan olvassák a' Z'idók közzül: mert közel vala a' Városhoz a' hely, a' lhol meg-feszíteték Jesus. És írva vala Z'idóul, Görögül, és Deákul. Mondának azért Pilátusnak a' Z'idók Fő-Papjai: Ne írjad, hogy a' Z'idók Királya; hanem hogy ő mondotta: A' Z'idók Királya vagyok. Felele Pilátus: a' mit írtam, meg-írtam. A' vitézek azért midőn meg-feszítették volna őtet, vevék az ő ruháit (és négy részre oszták, mindenik vitéznek egy részt) 's a' köntöst is. Varratlan vala pedig a' köntös, a' fölül fogva egészlen szőttetett. Mondának azért egymásnak: né metéllyük el azt, hanem velsünk sorfot reája kié legyen. Hogy az írás bé-tellyesednék, mondván: El-oszták az én ruháimat ő-magoknak: és a' köntösömre sorfot vetének. És a' vitézek ezeket tselekedék ugyan. Állanak vala pedig a' Jesus kereszte mellett az ő anyja, és az anyjának nényje Maria Kléofe, és Maria Magdolna. Mikor azért látta volna Jesus az anyját, és a' tanítványt ott állani, a' kit szeret vala, monda az anyjának: Afizony' állat, Imé a' te fiad. Az-után monda a' tanítványnak: Imé a' te Anyád. És az órá-tól fogva vévé őtet a' tanítvány magához. Az-után sudváu Jesus, hogy mindenek el-vegeztettek, hogy bé-tellyesednék az írás, monda: Szomjúhozom. Vala azért egy edény le-téve, teli etzettel. Amazok az etzettel teli spongyiát, isópot tévén környüle, a' szá-jához vivék. Midőn azért el-vette volna Jesus az etzetet, monda: Bé-tellyesedett. És le-hajtván a' fejét, ki-adá a' lelkét. A' Z'idók azért (mivel-hogy az innep készülete vala) hogy ne maradnának a' kereszten a' testek szombaton (mert ama' nagy Szombat nap vala) kérék Pilátust, hogy meg-töretnének azoknak szárai, és le-vétetnének. El-jövének azért a' vitézek: és az el-önök megtörék szárait, a' másíknak is ki meg-feszítettet vala ő-véle. Jesushoz pedig mikor jöttek volna, hogy láták őtet hogy már meghólt, nem törék meg a' szárait: hanem egy a' vitézek közzül lán-csával meg-nyitá az ő oldalát, és leg-ottan vér, és víz jöve-ki. És a' ki látta, bizonyoságot tett: és igaz az ő bizonyosága. És ő tudgya, hogy igazat mond; hogy ti is hidgyetek. Mert ezek azért lettek, hogy az írás bé-tellyesednék: Csontot meg-ne rontsatok ő-benne. És ismét az írás mondgya: Meg-láttják kit vertenek által. Ez után pedig kéré Pilátust az Arimatiai Josef (azért hogy tanítvánnya vala Jesusnak de titkon-való a' Z'idóktól-való féltel-men miat) hogy le-venné a' Jesus testét. És meg-engedé Pilátus. El-jöve azért, és le-vévé a' Jesus testét. El-jöve pedig Nicode-

rus-is, ki Jeshoz először éjjel jött vala, myrrának, és aloesnek egyelitét hozván, úgy mint száz fontot. Vévék azért a' Jesus t-fét. és azt ruhákba kötözék fűszerezésnek, a' mint szokák a' Z'idóknak temetni. Vala pedig a' helyen, a' hol fel-feszített, egy kert; és a' kertben egy új koporsó, mellybe még senki nem tétetett vala. Azokáért a' Z'idóknak innepébe-zer-való készültekért, mivelhogy közel vala a' koporsó, oda tévék Jeshust.

A' meg-feszítettetett Ur JESUS kínshenvedésének minden czikkelyeiről való Imádság.

Melyet vagy a' halálra-vált mondgyon-el, vagy más ő-helyette.

Imádunk Téged Krístus, és ditsirünk Téged.

Mert, Szent Kereszted-által meg váltottad a' világot.

Ur Isten! a' ki a' világnak váltságáért akartál születni, kőnyúl-metétetni, a' Z'idóktól halálra üldöztetni, Judástól tsókkal el árultatni, kötelekkel, lánczokkal meg kötöztetni, mint ártatlan Bárány áldozatra vitetni; Annas, Kaifás, Pilátus, Hérodes-eleibe betstelenül hurtzoltatni, hamis tanu-bizonyosságok-által vádoltatni, meg ostoroztatni, gyalázatokkal illetetni, meg-pök-döztetni, tövisekkel meg-koronáztatni, artzul-tsapattatni, izembé-kötöztetni, meg-mezienitetni, szegekkel keresztre felzittetni, keresztel fel-emeltetni, két latrok-közé számláltatni, epével, 's etzettel itattatni, és lantsával által-verettetni: Te óh Uram! ezen Szentséges shenvedésid által, mellyekről, én méltatlan bűnös, elmékedem, és a' Te Szent keresztid, 's halalod által ments meg engem, (vagy ha valaki más a' beteg-hellyett mondgya) ments meg a' Te szolgádat, szolgádot pökolnak kínnyaitól, és méltóztasál oda bé-vinni, a' hová bé-vitted a' jó latrot, Ki az Atyával, és Szent Lélekkel éliz, és uralkodóörökkön örökké. Amen.

El mondathatnak a' következő Z'óltárok-is:

CXVII. Z'óltár.

Hálát adgyatok az Urnak, mert jó: mert örökké az ő irgalmassága.

Mondgya most Izrael, mert jó: mert örökké az ő irgalmassága.

Mondgya most az Ááron háza; mert örökké az ő irgalmassága.

Mondgya

Mondgyék most a' kik az Urat félik: mert örökké az ő irgalmassága:
A' háborúságban segítségül hívám az Urat: es meghalgata az Ur
engem tágalságban.

Az Ur az én segítőm: nem félek mit mivellyen nékem az ember,

Az Ur az én segítőm: és én felyül nézem az én ellenségemet.

Jobb az Urban bízni, hogy sem az emberben bízni.

Jobb az Urban bízni, hogy sem a' fejedelmekben bízni.

Minden nemzetségek környülem jártak: de az Ur nevében bosz-
szut állottam rajtok.

Környül-vévén, környül-vettek engem: de az Ur nevében bosz-
szut állottam rajtok.

Környül-vettek engem mint a' méhek, és fel-gerjedtek mint a' tüz
a' tövi-ben: de az Ur nevében boszszut állottam rajtok.

Tafzigáltatván el-hanyagoltam, hogy el esném: és az Ur fel-vett engem,

Az én erőlgem, és ditsiretem az Ur: és ő lett nékem szabaduláiom.

Vigalságnak, és szabadulásnak szava, az igazak hajlékiban.

Az Ur jobbja erőt tselekedett: az Ur jobbja fel-magasztalt engem,
az Ur jobbja erőt tselekedett.

Nem halok-meg, hanem élek: és hirdetem az Ur tselekedetét.

Ostorozván meg ostorozott engem az Ur: de nem adott engem a'
hálának.

Nyílsatok meg nékem az igazságnak kapuit, bé-menvén azokon hálát
adok az Urnak: ez az Ur kapuja, az igazak mennek-bé azon.

Pálát adok néked, mert meghalgattál engem: és szabadulásomra lettél.

A' kő, mellyet meg-vetettek az építők: az lett a' tzegelet-fejévé.

Az Urtól lett ez: és tsudálatos a' mi szemeink előtt.

Ez a' nap, a' mellyet az Ur szerzett: örvendezzünk és vigadgyunk azon.

Oh Uram szabadíts-meg engem, óh Uram adj jó előmeneteit:
áldott a' ki az Ur nevében jó.

Meg-áldottunk titeket az Ur házából:

az Ur az, a' ki világosított minket.

Rendellyetek innep napot sűrű ágakkal, mind az óltár szarváig:

Én Istennem vagy te, és hálát adok néked: Én Isteneim vagy te,
és fel-magasztallak téged.

Hát adok néked, mert meghalgattál engem: és szabadulásomra lettél.

Hálát adgyatok az Urnak, mert jó: mert örökké az ő irgalmassá-
ga. Ditsótság Atjának, és Fiúnak. 's a'.

CXVIII. Z'óltár.

Bóldogok a' makula-nélkül-valók az úton: kik az Ur törvényében járnak.

Bóldogok, a' kik az ő igazságát vizsgálják: telyes szívekből keresik őtet.

Mert a' kik hamiságot tselekeznek: nem jártak az ő útáiban.

Te parantsoltad a' te parantsolatidat igen meg-őrizni.

Vaj-ha igazittatnának az én útaim a' te igazságidnak meg-őrizésére.

Akkor meg nem szégyenülök, midőn által látom minden parantsolatidat.

Halát adok néked egyenes szívvel: azért hogy meg-tanultam a' te igazságod ítéletit.

A' te igazságidat meg-őrizem: el ne hadgy engem tellyesféggel.

Mivel jobbit-ya-meg az ifú az ő útait? a' te beszéded meg-őrizésével.

Tellyes szíveimből kerestelek téged: ne űzz-el engem parantsolatidtól.

Szívembe el rejtettem a' te beszédidet: hogy ne vétsek néked.

Áldott vagy te Uram: tanits-meg engem a' te igazságidra.

Az én ajakimmal, hirdettem a' te szádnak minden ítéletit.

A' te bizonyosságid útában gyönyörködtem, mint minden gazdagságokban.

A' te parantsolatidban gyakorlom magamat: és a' te útaidra vszgyázok.

A' te igazságidban elmélkedem: el-nem felejttem a' te beszédidet.

Dicső-ég Atyának. 'sat.

Fize's meg a' te szolgádnak, elevenits engem: és meg-őrizem a' te beszédidet.

Nyíla koztasd meg szemeimet: és szemlélem a' tsuda-tételeket a' te törvényedben.

Jövevény vagyok én a' földön: ne rejtse-el tőlem a' te parantsolatidat.

Kívánva kívánta a' lelkem a' te igazságidat, minden időben.

Meg-feddetted a' kevélyeket: átkozottak a' kik el-hajolnak a' te parantsolatidtól.

Vedd-el rólam a' szidalmat, és a' gyalázatot: mert a' te bizonyosságidat kerestem.

Mert le-ültek a' fejedelmek, és ellenem szállottak: a' te szolgád pedig a' te igazságidban gyakorollya vala magát.

Mert a' te bizonyosságid az én elmélkedésem: és tanátsom a' te igazságid.

A' pádimentomhoz ragadott a' lelkem: elevenits meg engem a' te ígéd ízerént.

Az én útaimat meg-beszéllettem, és meg-halgattál engem: tanits-meg engem a' te igazságidra.

A' te igazságid útára oktals engem: és gyakorlom magamat a' te tsuda-tételeidben.

Szunnyadott a' lelkem az únakodástól: erősíts-meg engem igéidben.

A' hamiság útát távoztasd-el tőlem: és a' te törvényedből könyörűly rajtam.

Az igazság útát választottam, a' te ítéleidet el-nem felejtettem.

A' te bizonyosságidhoz ragaszkodtam Uram: meg ne szégyenits engem.

A' te parantsolatid után futottam: midőn a' szívemet meg-tágoftottad.

Ditsőség Atyának, és Fiúnak s a t:

Urunk Kín-zenvedése Olvasójának a' halálra váltakért elmondásának módgya.

Halgasd-meg Uram Jესus Krіstus könyörgésinket, a' mellyeket mi a' Te szolgálid, ezen vonagló szolgádért néked bé-mutatunk. Amen. Imádunk Téged Krіstus, és hálat adunk néked.

Mert a' Te Szent Kereszted által meg-váltottad a' világot.

Kérjük a' Bóldogságos Szűzet, arra a' fájalmára, a' mellyet érzett, midőn az ő Szent Fia Jესus halálra ment; méltóztassék bűn-botsánattyát meg-nyerni ennek a' léleknek, a' melly majd ki-múlik e' világból; mondván: Oh Szent Anya! ezt mivellyed, Meg-feszűltnék belém méssed Mélységelen sebeit. *Üdvöz légy s a t.*

I. A' mi Meg-váltó JESUS Krіstusunk, a' halálra menvén, el-bútsúzik Szerelmes Szent Annyától. *Mi Atyánk. s a t.*

II. JESUS a' vatsoráló helyen lévén tanítványival, a' törvény-szerént álli, meg-évén a' Húsvéti Bárányt. *Mi Atyánk. s a t.*

III. JESUS az Apostolok lábait meg-mossa, az Oltári-Szentséget ízerzi; emlékezetet téizen az áruló-felől; a' falat-kenyér által ki-nyilatkoztatya őtet; és Judás ki-mégyen, hogy el-árulja őtet. *Mi Atyánk s a t.*

IV. JESUS a' Vatsora után bátorittya tanítványit, meg-mondgya Péternek háromzori tagadását, 's a' többieknek meg botránkozásokot, minnyájan nagy, de hívságos, ígéretekkel séiznek; mert bé nem tell, elítik. *Mi Atyánk s a t.*

V. JESUS a' Vatsoráló-helyről ki-jöven, mégyen a' Getze-máni kertbe; a' hová el-jutván, a' három tanítványival meg-ma-rad abban. *Mi Atyánk sat.*

VI. JESUS a' halállal-való nagy tufakodásba esik; a' vigyá-zásra ébreszti őket, és el-hagyván őket, Attya előtt a' földre bo-rúl. Kéri Attyát, hogy a' reá-következendő kín szenvedéstől sza-badítsa-meg őtet, mindazonáltal magát tellyesen akarattyára hagy-ván. *Mi Atyánk sat.*

VII. JESUS viszfzátér tanítványihoz, a' kiket mély álom-ban találván, meg-dorgálja minnyájokat; de kiváltképpen Pétert; ősztonózi őket az imádságra. *Mi Atyánk sat.*

VIII. JESUS viszfzátér az imádságra, hoszszabban nyújtván Attyához könyörgését; meg-tér az Apostolokhoz, a' kiket aluva találván, ismét dorgálja; de ezek fel-ébredvén, semmit sem tud-nak felelni néki. *Mi Atyánk sat.*

IX. JESUS harmadszor imádkozik, vérrel verétekeztvén; az Ur Angyala erőfíti őtet. *Mi Atyánk sat.*

X. JESUS a' vitézek eleibe mégyen, a' kik minnyájan az ő szavára földre esnek; meg-gyógyítja a' Málkus fülét. Az Aposto-lok mind el-szaladnak; Péter távul követi őtet. *Mi Atyánk sat.*

JESUSnak légyen dicsőség, Szűztől a' ki születteték, Atyá-nak, és Szent Léleknek, Egygyütt egy örök Istennek. Amen.

Kérjük a' Böldogságos Szűzet, hogy azon fájdalomért, a' mellyet szenvedett az ő Sz. Fián, mind a' kertben, mind a' tör-vény székek-előtt tett boszszuságok miatt, könyörülni méltóztas-sék ezen a' halálra vált Ielken. *Üdvöz légy sat.*

I. JESUS gyalázatosan Annáshoz vitetik, tudományáról, és tanítványiról kérdeztetik; a' Fő-pap szolgájától, meg-dorgáltván, artzul tsapatik. *Mi Atyánk sat.*

II. JESUS Kairóshoz húztatik; a' hamis tanuk őszve-gyül-nek; kérdeztetvén, meg-felel, hogy Isten Ria légyen; öklözte-tik, artzul veretik; minnyájoktól halálra méltónak kiáltatik, Pé-tertől háromszor meg-tagattatik. *Mi Atyánk sat.*

III. JESUS a' vitézek kezibe adatik; tsúfoltatik szeme bé-fő-dőztetik, posoztatik, meg-pökdőstetik, kísztetik, hogy prófétál-lya-meg, kitsoda, a' ki meg-ütötte őtet? *Mi Atyánk sat.*

IV. JESUS által-menvén, meg-tekénti Pétert, és meg-tériti őtet, a' ki keservefen sirattya. A' népnek igazza azon tsúfot-üz Jefuson. *Mi Atyánk sat.*

V. JESUS, hogy kérdés-alá vétessék, a' gyülekezetbe czítálatik; erőlti, hogy ő Isten Fia legyen, fel-kiáltának a' Z'idók, hogy nem volna izükségek több bizonyásra. *Mi Atyánk* s at.

VI. JESUS Pilátushoz hurrzoltatik; az úton a' Bóldogságos Szüz találkozik véle, a' ki látván melly illetlenül bannak Szent Fiával síránkozik, s kefervelen gyótródik. *Mi Atyánk* s at.

VII. JESUS Pilátushoz jöven, kérdésre véretik a' Tisztartótól; a' vádolásokra semmit nem felel; tsudálkozik Pilátus; Judás vizszá-vizzi a' harmintz ezüft pénzt, kétségben elik, fel-akalzttya magát. *Mi Atyánk* s at.

VIII. JESUS kötve Heródeshez küldetik, a ki azon főlettébb meg-örül; külömb-féle kérdéseket téssen néki, de semmi feleletet nem vészen; meg-tsúfolá azért őtet Héródes az ő hadával sejer ruhába öltöztetvén. *Mi Atyánk* s at.

IX. JESUS vizszá-küldetik Pilátushoz, a kitől gyakran kérdeztetik; Barrabáshoz hasonlittatik; a Papi-Fejedelmek ingerlésére, a néptől az után vetetik; gyakorta fel-kiáltanak ellene minnyajan, hogy meg-felzittessék. *Mi Atyánk*, s at.

X. JESUS a' hóhérok kezébe adatik; hogy meg-ostoroztassék; a kiktől gyalázatosan minden ruházattjától meg-folztatik; a községes udvaron az ofzlóphoz kötöztetik. *Mi Atyánk*, s at.

JESUSnak legyen ditsófség, A ki Szüztől születteték, Atyának, és Szent Léleknek, Egygyütt egy örök Istennek.

A Bóldogságos Szent Szüz jelen vágyon az ő Szent Fiának ostorozásán ollybá-tetizik, mintha minden útések rajta esnének; innét izörnyű fájdalommal gyótrórtetik; kérjük őtet, hogy a melly szánakodással viseltetett Szent Fiához, azzal viseltessék ehhez a halálra válthoz-is. *Udvöz légy*, s at.

I. JESUS külömb-féle eszközökkel szörnyű kegyetlenséggel ostitortatik, hat ezer, hat száz, hatvan hat ütést kapván; innét az alatta-váló föld nagy-bóvségű vérről ázatratik. *Mi Atyánk* s at.

II. JESUS rongyos bár ony ruhába öltöztetik, tövilekkel megkoronáztatik, kezébe nád-szál adatik; meg-tsúfoltatik, artzul veretik, meg-pökdőltetik. *Mi Atyánk* s at.

III. JESUS Pilátus által a' népnek ki-mútattatik, mondván: Ihol az ember. A nép pedig Jesusnak illy rettene es tekéntetére sem engedztelődik; kiáltatik minnyajoktól, hogy felzittessék-meg. *Mi Atyánk*, s at.

IV. JESUS haláira ítéltetik; Pilátus meg-mossa kezeit; a' ke-
refzt vállaira tétetik; a vitézek-között mégyen a Kálvária hegyére.
Mi Atyánk s at.

V. JESUS a témérdek nagy kereszttet vonnya; mellynek fül-
lyosterhe alatt el-esvén; Cziréniai Simontól segéltetik. *Mi Atyánk s at.*

VI. JESUS-t a kefergő Afzfzony' állatok késérik; el-jutnak a
Kálvária hegyének tetejére; epével elegyitetett borral itattatik.
Mi Atyánk s at.

VII. JESUS a' két-lator közé fel-feszítettetik; a' vitézek az ő
ruháit magok közt el-oztyák, és a' köntösére lorlot vetnek; ső-
tetség fogja-el az egész földet. A' meg-feszítőkért imádkozik Kris-
tus; a' Z'idók, és vitézek rútul gúnyolják őtet. *Mi Atyánk s at.*

VIII. JESUS a' gonolz-tévő latortól tsűfoltatik; a' jó lator
pedig meg-tér, a' kinek a' paraditsom meg-ígértetik. Állanak a' ke-
refzt-alatt a' Bóldogságos Szűz, Szent János, és más áitatos Afz-
fzony-állatok, Szűz Szent Anyának Fiávuul adatik János; János-
nak Anyául a' Szűz Sz. Anya. *Mi Atyánk s at.*

IX. JESUS panaszolkodik, hogy Attyától el-hagyattatott; a'
vitézek ki katzagják őtet; jelenti izomjú-ágát, eczetbe mártott
spongyiát egy hoszszu nád-szálon nyújtanak néki; fel-kiált, hogy
már mindenek bé tellyesedtek. *Mi Atyánk s at.*

X. JESUS sír; fel emelvén ízózattyát, lelkét Attyának ajánl-
ja; meg-hal; a' föld meg-rendül; a' templom superiláttya két réz-
be szakad; a' kősziklák repedeznek, ki-nyílnak a' koporsók; a'
hóltak fel-támadnak. *Mi Atyánk s at.*

JESUSnak légyen ditsóság, Szűztől a' ki születtetik, Atyá-
nak, és Szent Léleknek, Egygyütt Egy örök Istennek.

A' Bóldogságos Szűz Anya tekéletes tüköre, 's képe lett az
ő Szent Fia kínfzenvedésének; mert látván, hogy szörnyű kín-
nyaiban, és mindenektől-való el-hagyattatásában, tsak egy tsepp
vizet nem nyújthatna enyhítésére, felettébb győ-rődik vala; és a'
melly sebeket Jesus testében, ugyan azokat ő lelkében szenvedi
vala. És ezért neveztetett MártYROK Királynéjának. Kérjük azért
őtet ezekre a' keferves fájdalmira, hogy az ő hatalmas őtalmazá-
sával légyen e' mellett a' nyomorult halálra vált mellett. *Udvós
légy s at.*

I. JESUS halála után a' Százados meg-tér; a' nép mellyét ver-
vén tér-vízszá házába; Jósef ki-kéri Pilátustól Urunknak testét; a'
Z'idók kérésére a' latrok szára-tsontyai meg-tóretnek. *Mi Atyánk s at.*

II. JESUS szíve lántsával által-veretik; a' honnét vér, és víz foly-ki. Anyának ölébe le-tézetik; Nikodemus, és némelly áitatos személyek által meg-kenetik teste száz font drága kenettel, és tilzta gyóltásba rakartatik. *Mi Atyánk s at.*

III. JESUS Jóseftől új koporsóba tétetik, a' melly temérdek nagy kövel bé-záratik; s'rattatik a' koporsónál lévő Afzfzony'-álatoktól; a' melly nem sokára, Pilátus parantsolatryából lántzokkai által-kötöztetik, bé-petsételtetik, és az ör-álló vitézekből szorgalmatoson őriztetik. *Mi Atyánk s at.*

JESUSnak legyen ditsőség, Szűztől a' ki születtetik, Atyának, és Szent Léleknek, Egygyütt Egy Örök Istennek.

A' Bóldogságos Szűz a kereszt-alatt haldokló Szent Fiától minnyájunk Anyának rendeltetik; a' kinek, János személyében mint Fiai úgy ajánlattartunk. Kérjük azért őket, hogy mivel minnyájunkhoz-való Kegyes Anyának hivatallyát örömeit fel-vállalta, méltóztassék azt most ehhez a' halálra válthoz meg mutatni.

JESUSnak öt Szentséges Sebeihez Imádságok.

*Azt erőfíti Blossius, hogy Üdvözítőnk öldött sebeihez való tnak egy a-
járatos, és szeretetből származott sobájszkodás kedvesebb Urunk-előtt minden
ének, vagy musika-szonak édesjézenét: hogy azért annál inkább fel-indul-
lyon a' halálra válthoz való könyörületességre Jesus, fel-téztünk ide az és
Szent Sebekhez egy néhány dítatos sobájszkodások.*

A' Bal Lábnak sebéhez.

Tisztellek, és imádlak téged óh én Uram Jesusomnak Szentséges Sebe! nékem bizodalmas óltalmam e' végső óraman; te az irgalmasságnak kút-seje vagy, és nyitva-állasz, hogy lakó helye lehess az én lelkemnek; te benned lészem nékem nyugodalmam, te benned lakozom; le-borulván Te-előttem, efedezem olly nagy gonofzságimnak bocsánattyáért, a' mellyeket lelkemből gyűlölök minden egyéb rosszak felett; el nem távozom tölled, míglen tellyes bocsánattyát bűneimnek nem nyerem. Oh én Istenem! arra a' keserves fájdalomra-nézve, a' mellyet a' kereszt-alatt a' Te Szent Anyád szenvedett, és szent, vérednek érdemiért, a' mellyet én érrettem olly bővep öntöttél, bocsásd meg nékem minden bűneimet. Megvallom ugyan, hogy Ioha azokért elegendő penitentiát nem tartottam; de azért még sem esem kétségbe látván ezen szent be-

bedet, mellyel érettem sebefittetél. Irgalmazz Uram, irgalmazz, és bocsáts meg! Ófzve elegyi em könyveimet ezen sebedből kifolyó szent véreddel; és mind annyiszor kívánok irgalmat kegyelmet kérni tőled; valahányszor erre a Szentséges Véreddel megfessett sebedre vetem halálba-borult szemeimet. *Mi Atyánk* sat. *Üdvöz légy* s a t.

Blosiusnak a' meg-sebefittetett Jeshoz Imádsága.

Edes JESUS ezen ki-múlásomnak óráján, áld-meg az én lelke-
met; és az én halálomat a Te haláloddal élezd; küld hozzám híven legítő Szent Anyádat, hogy meg látván ezt, ismérjem-meg, hogy közelitél Te már hozzám. Igazságnak Napja; mond lelkemnek: Én Teremtőd, Meg-váltód, és a Te szerelmed; az én halálomnak szorongatái-által kerestelek, és fel-találtalak téged, ne fély, mindenkor velem létezz.

Óh én JESUSom! véghetetlen Jóság; és hogy mérészellelek én Tégedet segítségül híni? a ki annyiszor, 's olly terhes bűnökkel meg-bántottalak? de most azért hívlak Téged segítségül, hogy bocsáts-meg nékem. Ah! midőn el-gondolom fok vétkeimet, bánattyában meg halad a szívem; gyűlölöm, Uram! minden bűncimet, és ezer pokloknál inkább irtódom azoktól; 's csak egyedül azért: Mert Te vagy az, a Ki vagy.

Bocsáts-meg, én Uram Jeshozom! bocsáts-meg nékem nyomorult bűnösnek, Szentséges sebedre kérek Tégedet! „A Te lebeid által, óh édes Jeshoz! vállyanak fennivé minden vétkeim. Szent Bonaventura.

A' Jobb-lábnak Sebéhez.

En nyomorult halálra-vált ember, Te-előtted, óh Szentséges Se-
vég-képpen protestálok, és bizonyággul hívom az egész Men-
nyei Udvar, hogy soha semmi kísértetnek helyt nem akarok ad-
ni, akár az Hit, akár kétségbe esés, akár mi más dolog iránt lé-
gyen az, a mellyet gonosz sárány sűgállani fog nékem; protes-
tálok azon-is, hogy mind annyiszor ellene akarok állani, valahány-
szor az ördögtől kísértetét fogok, és soha semmit el nem akarok
követni, a mit előmbbe ad az ő gonosz sűgállása, ennek az én pro-
testálásomnak erősítésére legyen nékem bizonyágom az ég, és a
kereszt-alatt keserves fájdalomiban lankadozó Szent Szűz. *Mi Atyánk*
sat. *Üdvöz légy* s a t.

Blósiusnak a' meg-sebesítettett Jeshoz Imádsága.

En JESUSom! előttem kívánom hordozni a Te Sebeidet; hátkat adok azokért néked; üdvözlöm, és tisztelen azokat. Üdvöz-légy! üdvöz-légy Menyeyi Királynak tündöklő öt mélységes Szent Sebe. Üdvöz-légy én Szerelmemnek érettem: meg-sebesített mézzel folyó Szíve; légy nékem most halálom óráján erősségem, és örömem. Amen.

En JESUSom! erős hittel hiszem, valamit a' Szent Hit tanit, akarnám annyiszor életemet a' Te tudományodnak védelmezésért le-tenni, a' hány betűkkel van az írva; örömezt meg-halok mint engedelmes Fia a' Katolika Anyaszentegyháznak. Oh meg-feszítettett Jeshoz! tégy engemet magadhoz hasonlóvá... Lásd-meg Uram! kegyetlen szegekkel által-vert ártatlan nyomdokodat, igaz-gasd lépésimet a' Te ösvényidben. Szent Anselmus.

A' Bal-kéznek Sebéhez.

Oh én JESUSom! hol találhatlak-fel jobban ezen halálomnak óráján, mint a' Kereszt fán? Imádlak azért Tégedet Meg-feszítettett Jeshozom! és bé-mítatlak örök Atyádnak valtságomnak árrául, alázatosan esedezvén, támogass engem, ne hogy pokolra rohannyak. A' Te bal-kéznek Szentséges Sebe, a' mellyet ártatosan tsókolok, léssen nékem mint egy leg-bátorságosb h-ilyem, a' hol nem féltetek illy síralmas esettől; oh Uram! a' Te Szent Anyádnak Máriának keserves fájalmira, és drágalátos Sz. Véredre kérlek, ments-meg engem az örök kárhozataknak veszedelmétől. *Mi Atyánk s at. Üdvöz légy s at.*

Blósiusnak a' meg-sebesítettett Jeshoz Imádsága.

Oh Uram! rekeszsz-bé engem áldott Sebeidbe, hogy azokból a' Te Szeretetedet, és az örök üdvölséget merithessem; és adgyad, hogy azoknak emlékezete az én szívemnek hajlékában mindenkor meg-maradgyon; hogy bennem Te rajtad-való szánakodásnak indulattya gerjedgyen, és Szeretetednek tüle gyúladgyon, légyen nékem ez óráján halálomnak azokban bizonyos óltalmam, s bátorságos védelmezésem. Amen.

Oh én édes JESUSom! nékem minden reménségem, és üdvölségemnek bizonyos volta a' Te drágalátos Szent Véredben va-

gyon helyhez tetve; bűnös vagyok ugyan: de reménelem még-is
 üdvösségemet, mint-hogy azt, csak én gátot ne vessék, meg-ígér-
 ted, ennek Zálogai én nálam a' Te Szent Véred, és Sz. Sebeid.
 „Nékem egész reménségem az én Uramnak sebeiében vagyok.

A' Jobb-Kéznek Sebéhez.

Oh édes JESUS! mélységes alázatossággal tsókolom, és
 imádom a' Te meg-lebefittetett Szent Kezedet; óh melly
 örömet, Te-veled fel-felzittervén, meg-halnék a' keresztfán! de
 nem vagyok méltó erre a' kegyelemre. A' Te meg-liggatott Ke-
 zeidbe ajánlom lelkemet; mivel azok által bizonyo'on bé-vitet-
 tetem Paraditsomba. Ah Uram! vedd-fel lelkemet, a' ki olly nagy
 sz eretettel fel-vetted a' fizegeket, mellyekkel Szent Kezeid által-
 verettetek. Téged-is óh keresztf-alatt kesergő Mária! a' ki Sz. Fi-
 addal egyetemben meg-ígérted Meny-orizágot, kérlek, hogy a' Te
 győtreimid, és Sz. Fiad Vérenek véghetetlen árra-által ezt a' ke-
 gyelmet nékem meg-nyerni méltóztassál. *Mi Atyánk sat. Üdvöz-
 légy sat.*

Lódúfusnak a' meg-lebefittetett Jeshoz Imádsága.

Uram! én azokba a' ki-nyújtott, és által-lyiggatott, és Szent
 Véreddel meg-festett Kezeidbe ajánlom lelkemet, és testemet,
 hogy halálom óráján méltó légyek amaz édes ígéket hallani: Ma-
 velem lélsz Paraditsomban.

Én JESUSom! mi kevés ez, a' mit most szenvedek, hogy az
 örök böltségséget el-nyerjem.

Én Uram! én Jeshozom! olly felséges, olly kívánatos az az
 élet, a' mellyet várok, hogy halálomnak tartsam, hogy meg-nem
 halhatok.

„Ez a' Szentséges Seb, légyen nékem Paraditsom ajtaja.

„Az örök élet kutyához, izomjúhozott epett lelkem. Sz. Da-
 mián Péter.

JESUS Szent Oldalának Sebéhez.

Oh édes JESUSom! a' Te Szent Oldalodnak sebébe bocsátom
 ki utólsó lehelletemet; mint hogy Te hísz sietve-sietek ebbe
 a' Szent Sebédnek drágalátos üregébe; áldott légyen mind örökké
 az a' lántsa, a' melly nékem úra: nyitott a' Te szívédnek hajlé-
 kában.

kába. Oh Uram! bár édesdeden tsókolgatván ezen Szent Sebedet adhatnám ki lelkemet! Imé én Istenem! a' Te szeretetedért valamiket szenvedek, békeféliges-tűrő lélekkel szenvedem: nem-is kívánok egyebet, hanem Ti-érettetek meg-halni óh JESUS, és Mária én drága Szerelmem! *Mi Atyánk s at. Udvöz légy s at.*

Szent Anselmus Imádsága.

Lásd óh Mennyei Kegyes Atya a' Te leg-kegyesebb Fiadat, a' ki én-érettem éktelen halált szenvedett; nézd ártatlan Kezeit, a' mellyekből foly drágalátos vére, és meg-engesztelődvén, bortsásd-meg gonofzságimat, a' mellyeket el-követek kezeim; nézd, a' keresztfán kegyetlen lántsával által-verettetett oldalát, és újits-meg engem a' Szent Kútnak vizével, a' melly, hiszem, hogy onnét folyt-ki. Amen.

Oh JESUS én Szerelmem! a' Te rabod vagyok én, verd szívembe a' Te szegeidet.

Oh Istenem! hogy ne akarnám én hordozni ezt az én keresztemet, látván, hogy Te keresztre feszítettél? „ Oh Uram! lankadni kezd az én lelkem, kívánván vígasztaltatni sebeidben. Sz. Bonaventura.

Oh édes JESUS! vajha vígasztalódhatnám-meg én a' Te Sebeidben! Édes JESUS! bortsás-bé engemet a' Te szívédnek kívánatos rejtekében! „ Azért lyigattatott meg a' Te oldalad édes JESUS! hogy nyitva ályon nekünk a' bé-menetelre. Sz. Bern:

Oh Szent Anya ezt mivellyed, Meg-felzültnek belém muffed Mélységesen sebeit. „ Sebesíts-meg, Uram, sebesíts-meg minket. Sz. Bern.

Oh Mária; add nekem szívédet, hogy Jesust szerethessem!

Oh JESUS! ajándékozd nekem szívédet, hogy Máriát kedvelhessem!

Adgyad Uram! hogy a' Te Izeretetednek Izereteté-ért

Hallyak meg, a' ki az én Izeretetemnek Izereteté-ért meg-halni méltóztattal. Seraf. Sz. Ferentz.

Oh JESUSnak vére, Máriának szent emldje euöfítetek engem! „ Innét legelrettem a' sebektől: amonnét szoptattatom az emldóktól, Sz. Ágoston.

Oh édes Jesus! sebeid közzé rejtse-d-el lelkemet. Sz. Ignácz.

Oh én Istenem! hallyak meg inkább, hogy-fem Te-nalad nélkül csak egy szempillantang-is éllyek. „ A' Izegek és a' lántsa kívánják nekem, hogy bizonynyal meg-békéltem Krisztussal, ha öciet szeretni fogom. Sz. Ágoston.

Értesd Én JESUSom! a' Te gyógyító sebeidet ehhez a' bűdös
dög-testhez, és leg-ottan fel-éled, Sz. Bonavent.

Uram JESUS Kristus! én szívemnek Iitene, azokért az őt
sebekért, melyeket a' mi szereterünk ejtett rajtad, legits ezen
szolgádan, a' kit drága váreddel meg-váltottál. Sz. Ferentz.

Tekintsd-meg Uram! a' Te sebeidet, és üdvözits engem.
„Olvasd-el Jelus! a' magad írását, és üdvözits engem. Sz. Ágoston.

Oh Uram! egyedül tsak sebeidet kívánom: „Végy-el Uram!
mindeneket, és sebeidet add nékem. Sz. Bonaven.

Szentséges Szűz Mária, Istennek Sz. Anynya! imádgjad Je-
sust én érettem: midőn a' test földé léfzen, Add a' lélek bé-me-
heffen, Paraditsom fényébe.

Oh irgalmasságnak kút-feje! enyhítsd az én szívemet.

Oh Szűz szeretet forrása, Hogy fájdalmad lelkem lássa, En-
gedd, 's kínod viseljem.

Szent József Máriának Jegyefe! tedd irgalmassá én hozzám Jesust.

Oh bódog Angyalok! legyetek én velem, kérlek, életemnek
illy fájdalmas ki-menetelén; mentsetek-meg engem a' pokol-béli el-
lenségnek intselkedéseitől.

Órzó Szent Angyalom! ezen rettentő, 's utólsó baj-vívásom-
ban óltalmaz engem, széllyezd el jelen-léteddel ellenségimnek se-
regit; ne hogy azoknak dühössége által kárt-vallyon az én lelkem,
a' melly a' Te óltalmad által élni kíván Teremtőjével az örök dű-
tsőségben.

Te-hozzád folyamodom, le-bornyán, ezen utólsó szűkségem-
ben óh Szent N. különös szó-szóllóm! mert a' segedelmedbe üdvös-
ségemnek nagy reménségét helyheztettem; Jöjj-el segítségemre,
kérlek, és légy Párt-fogóm Istennek ítilő-széke előtt védelmezvén
az én ügyemet; és ellenségemnek minden vádolását meg-rontván:
nyerd-meg végezetre az örök áldásnak kedvező sententziáját.

A' JESUS kín-szenvedéséről való Imádságok.

Oh irgalmas, kegyelmes Uram! arra a' Szentséges testedre, Isten-
ségednek eszköze, a' melly olly kegyetlenül meg-szaggat-
tatott; irgalmatlan ostromozásodnak kékes forradásra; tövisfeknek
képtelen Izúrásaira, szegeknek mélységes liggatásaira; Szent ólda-
lodnak által-verésére; hóhéroknak kegyetlenkedésére, Farisúsok-
nak tsúfolására, népnek gúnyolódásaira, életednek végső lélegzeté-
re, azokra az édeséges izavaidra, mellyekkel a' kereszt-fán fűg-
vén,

vés, kedves tanítványodnak Szerelmes Anyádat ajánlottad, meg-feszítődéért imádkoztál, a' pesitentia-tartó latornak a' Paraditsomot meg ígérted, a' magad lelkedet Örök Atyádnak Kezeibe ajánlottad meg-hajtván fejedet, 's ki-adván Szent Lelkedet; óh Uram! Jesu-som! ezekre a' keserves fájdalmidra, kínyaidra, és gyötrelmidre kérlek Téged, könyörűly ezen a' halálra-váltan, a' ki a' halállal tufakodván senkitől mástól semmi vígasztalást nem várhat, hanem csak egyedül Te-tőlled édes JESUS! JESUS Dávidnak Fia! Könyörűly rajta. JESUS légy néki JESUS!

A' Meg-feszítettett JESUSHoz.

Oh Kedveséges, és Szerelmes Mennyei Jóság! hogy szemlélek én most Tégedet illy szomorúságos formában, a' melly még a' leg-keményebb köszikákat-is, fájdalma miatt, meg-lágyította? Ah bé-homályosodott az ég! a' Nap nem mútattya többé az ő fényét! a' kegyelem kegyetlenség nélkül, az élet élet nélkül, az Isteniség dicsőség nélkül vagyón! az az imálandó ábrázat, a' melly az ő ékességével gyönyörködteti az Angyalokat, és az egész Mennyei Paraditsomot vidámittya, a' torháknek, 's meg-alutt fekete vérnek otsmánysága alatt mint egy más Nap szomorú fogyatkozással hogy fődözterik-el! az az Isteni-Fő véghetetlen bőltsefének széke, melly irtózatos a' szűró tövis-bokrok koronája-alatt! az a' homlok, a' mint a' tiszta ég el-tölt vala vígaszággal mindeneket, hogy borult homályba nagy fájdalmi miatt! azok a' szemek, a' mellyek kegyes tekintetekkel minnyájokat vígasztalnak vala, most hogy gyötörtetnek annyi, 's olly kegyetlen hohéroknek látála által! az az édes száj epének keserűségével kínoztatott, a' szép ortza a' lok öklözéstől meg-kékült, 's el-dagadozott, a' Szeniséges kezek, 's lábak otromba-szegekkel által fúrattak, az ártatlan hát, és vállak ostorokkal meg-szaggattattak, az a' Szent oldal lántsával meg-nyíttatott! Ah! melly méltatlanul bántak Te-veled Uram, ezek a' pokol-béli darabontok! óh melly különbben tselekedett veled a' Te Szerelmes Anyád! ez a' Te tisztaságos testedet saját kezeivel szótt ruhazatba öltöztette: azok meg-folztván Téged mindenektől, mezitelen ki tettek az egész népnek látására; ez az ő Szent ölében édesdeden magához szorított Téged, és tisztelettel, 's anyai szeretettel teljes tsókokkal illetett: - azok minden tagjaidat vezizőkkel irgalmatlanul meg-szaggatták; ez az ő Izúz emlőjének édes tejével szoptatott Téged; azok epével, a'

eczettel itattak, ez tiszta polyákba takargattatván bõltsõbe helyheztetett Téged: azok a' keresztnek kemény gerendájára fel-feszítetttek; ez térdet hajtván mint Istennek igaz Fiát imád vala Téged: azok a' számtalan boszszuságok, és tsúfokodások után istentelenül káromlottak; óh Uram! mennyire meg-változtrál róz'ákból, és liliomokból kötött koszorú vajál, és most keferü mirhának tsomótskájává lettél! és mind ezeket az én szerezetemért, és údvõségemért túrted. Ugy vagyon Uram! engem illettek vóna ezek a' büntetések, és kínzások, és még-is Te akartad azokat én értem el-szenvedni; én vagyok a' bûnõs: Te mindazáltal bûnemnek z'öldgyát magadra vállaltad. Tudn-illik ez a' kiváltképpen való szerezetet, melyet én hozzám meg-mútattál, bizonyos reménseget ad nékem, hogy ebben az utolsó izükségemben meg-segítsz engem. Egy tsepp véred elégséges az én údvõségemre.

Kegyes JESUS! emlékezzél: Hogy értem is kínt-szenvedtél, Vég óráman kegyelmezzél.

Oh édes JESUS! a' ki a' Getsemani kerthen Atyádhoz imádkozván, 's a halállal tufakodván vérrel veritékeztél; kérlek Téged légy irgalmas ennek a' léleknek.

Oh édes JESUS! a' ki az árulónak tsókja-által, a' gonosztévõknek kezekbe adattál, meg-fogattattál, mint lator meg-kötõztettél, és a' ki tanítványidtól is gyalázatosan el-hagyattattál; kérlek, légy irgalmas ennek a' léleknek.

Oh édes JESUS! a' ki a' Z'idóknak igazságtalan gyülekezettõt halálra méltónak ki-kialtattál; Pilátushoz mint zenebonázó kötve vitettettél, és Héródestõl mint sült bolond ki-tsúfoltattál; kérlek Téged, légy irgalmas ennek a' léleknek.

Oh édes JESUS! a' ki minden ruházatodtól gyalázatosan meg-fosztatván, a' kõ-oszlophoz kötõztetvén, kegyetlenül meg-ostoroztattál, kérlek Téged, légy irgalmas ennek a' léleknek.

Oh édes JESUS! a' ki tõvissel meg-koronáztattál, nád adatván kezedbe, bársony rongy vállaidra ruul ki-tsúfoltattál, mint játékos Király, térd-hajrásokkal úgy jáczodtattál, kérlek Téged légy irgalmas ennek a' léleknek.

Oh édes JESUS! a' ki Barrabásnak utánna tétettél, a' Z'idóktól ká hoztattál, törvénytelenül a' keresztnek halálára írtettél, kérlek Téged, légy irgalmas ennek a' léleknek.

Oh édes J-esus! a' ki a' temérdek nagy keresztnek terhével meg nyomattatván, a' büntetésnek helyére, mint a' bárány a' halálra ki-vezettettél, kérlek Téged, légy irgalmas ennek a' léleknek.

Oh édes JESUS! a' ki a' két latrok közzé tétettetvén, gúnyolásokkal, izidalmazásokkal illettetél, epés ezettel itattattál, hat órától fogva kilentzig szörnyű kínokkal gyötörtetted, kérek Téged, légy irgalmas ennek a' léleknek.

Oh édes JESUS! a' ki a' keresztben meg-halván, és szerelmes Anyádnak szemei előtt oldalod lánsával ki-nyittatván, abból legottan vért, és vizet borsátottál, kérek Téged, légy irgalmas ennek a' léleknek.

Oh édes JESUS! a' ki a' keresztől le-tétetvén, keferőséggel tellyes Szent Anyádtól tenger könyhullatásokkal öntöztetted, kérek Téged, légy irgalmas ennek a' léleknek.

Oh édes JESUS! a' ki tetétől-fogva talpig éktelen kegyetlenkedéssel meg-marczangoltattál, őt mélységes sebekkel meg-bélyegeztetted, fűszerzamos kenetekkel tested temetésre el-készítetvén, koporsóba réteptél, kérek Téged, légy irgalmas ennek a' léleknek.

Máriának JESUS Anyjának hét-fájdalmihoz.

Szentséges Szűz! arra a' fájdalmadra, a' melly által-verte egyen-ge szívedet, a' midőn az öreg Simeontól meg-jövendöltetni hallottad szerelmes Fiad halála miatt való keferves gyötrelmidet; kérek Téged verd-által ennek a' halálra-váltoak szívéct, az igaz, és tekélletes töredelmességnek indulattyával. *Mi Atyánk. sat. Üdvöz légy sat.*

Kegyes Szűz! arra a' fájdalmadra, a' mellyet akkor szenved-tél, midőn Egyiptusba kényszerítettél el-szaladni, hogy Herodes-nek üldözését el-kerülőéd; kérek Téged, mentsd-meg ezt a' lelket a' pokol béli ellenségnek intselkedésitől. *Mi Atyánk sat. Üdvöz légy sat.*

Kesergő Szűz! arra a' fájdalmadra mellyel epedeztetél, a' midőn Szent Fiadat el-veztetted vala; kérek Téged, ne engedd el-vezni ezt a' lelket, hanem inkább légy azon, hogy mindenkor veled légyen. *Mi Atyánk sat. Üdvöz légy sat.*

Fájdalmas Szűz! arra a' fájdalmadra, mellyet túrtél, látván, melly illetlenül, s kegyetlenül bánnak a' Z'idók Sz. Fiaddal, kérek Téged könyörűly ezen a' nagy inségben lévő lelken. *Mi Atyánk sat. Üdvöz légy sat.*

Síralmas Szűz! arra a' fájdalmadra, a' melly Anyai szívedet ke-fergette, midőn láttad hogy hordozza szerelmes Fiad az otromba

nehéz kerefttet; kérlek Téged, adgyad, hogy ez a' halálra-vált örömeft vífellye az ő inségeinek kerefttét. *Mi Atyánk s a t. Üdvöz légy s a t.*

Kereftúséggel tellyes Szűz: arra a' fájdalmadra, mellyel kinlód-tál, látván ártatlan Sz. Fídat, két latrok közt, minden vígalztalás nélkül függeni a kereftt-fán; kérlek Téged, töltsd-el ezt a' lelket búneiről való fájdalommal. *Mi Atyánk s a t. Üdvöz légy s a t.*

Epekedő Sz. Szűz! arra az éles fájdalmadra, a' mellyel gyötört-tettél, midőn bádgýatt öledben Szent Fíadat halva láttad; és majd el-temerted: kérlek Téged, támaszd-fel esedezésed által valaha ezt a' halálra-váltat az örök ditsőségre. *Mi Atyánk s a t. Üdvöz légy s a t.*

Szent Jósefnek hét fájdalmihoz.

Tisztaságos Szent Jósef! arra a' fájdalmadra, a' mellyet szenved-tél, észre-vévén, hogy a' Te szeplőtelen Jegyeted turhes állapötban vagyön; kérlek Téged, esedezzél Jefusnál e' ért a' lélekért, hogy érdemellye-meg Paraditsomöt, *Mi Atyánk s a t. Üdvöz légy s a t. Ditsőség Atyának s a t.*

Szentséges Jósef! arra a' fájdalmadra, a' melly szorongatott, midőn Bethlehemben minden vendég-fogadóból ki-rekerefttetvén, Szűz Jegyefeddél ístállóba kényszerítettél magad venni, kérlek Téged, vedd óltalmad palástya-alá ezt a' lelket. *Mi Atyánk s a t. Üdvöz légy s a t. Ditsőség Atyának s a t.*

Inséges Jósef! arra a' fájdalmadra, a' melly kínozott, midőn a' környül metéltetéskor láttad a' Mennyei kised JESUSnak drá-galátos vérét ki-botsáttatni; kérlek Téged, hogy ez a' szent vér légyen most ennek a' léleknek üdvöségére. *Mi Atyánk s a t. Üdvöz légy s a t. Ditsőség Atyának s a t.*

Nagy igazságu Jósef! arra a' fájdalmadra, a' mellyet túrtél, midőn Simeon meg-jövendölte, hogy szerelmes Jegyetednek szívést által-fogja járni a' fájdalmaknak hegyes-töre; kérlek Téged, nyerd-meg, hogy ennek a' halálra-váltnak szívést az igaz penitentiának nyílja által-járja. *Mi Atyánk s a t. Üdvöz légy s a t. Dits: Atyának s a t.*

Könyörületes Jósef! arra a' fájdalmadra, a' mellyet okozott néked az az Egyiptomi inségekkel tellyes útozása Szent Jegyefeddnek, s a' gyenge Jefusnak; kérlek Téged, hogy a' Te szó-szóllátod által mennyen-bé ez a' lélek e' világ Egyptus-ából a' meg-ígirt földnek Paraditsomába. *Mi Atyánk s a t. Üdvöz légy s a t. Ditsőség Aty: s a t.*

Békelséges-túró Jó efi! arra a' fájdalmadra, a' mellyet vífeltél
meg:

meg-térvén Egyiptusból, midőn Arkelausnak félelmé-miatt el-hagy-
 van hazádat, meg-vonni magadat Názáretbe kényszerítettél; kér-
 lek Téged, esedezzél, hogy ez a' lélek bátorságolon a' Mennyei
 Paraditsomba bé-mehessen. *Mi Aty: s a t. Údv: légy s a t. Ditsós: s a t.*

Nagy érdemű Sz. Jóset! arra a' fájdalomdra, a' mellyet mélyen
 hordoztál, midőn el-ve zett Fiadat harmad napig hijában kerested
 rokonságid között; kérlek Téged, könyörögi Sz. Fiadnak, hogy
 el ne veszsen ez a' lélek, a' mellyet ő olly bővséges vérével meg-
 váltott. *Mi Atyánk s a t. Údvöz légy s a t. Ditsóság Atyának s a t.*

A' Lélek ajánlásának módgya.

Uram, irgalmazz nekünk,
 Krisztus, kegyelmezz nekünk,
 Uram, irgalmazz nekünk.
 Szentséges Szűz Mária,
 Minnyájan Szent Angyalok,
 és Arkangyalok,

Szent Ábel,
 Minnyájan Igaz Karai,
 Szent Ábrahám,
 Keresztelő Sz. János,
 Minnyájan Sz. Pátriárkák, és Próféták,
 Szent Péter,
 Szent Pál,
 Szent András
 Szent János
 Minnyájan Sz. Apostolok, és Evangelist:
 Minnyájan Istennek Sz. Tanítványi,
 Minnyájan Apró Szentek,
 Szent István,
 Szent Lórintz,
 Minnyájan Sz. Mátyrok,
 Szent Sylvester,
 Szent Gergely,
 Szent Ágoston,
 Minnyájan Sz. Püspökök, és Confessorok,
 Szent Benedek,
 Szent Ferentz,
 Minnyájan Sz. Barátok és Remeték,

Könyörögi érette.

Könyörögjetekek érette.
 Könyörögi érette.
 Könyörögjetekek érette.
 Könyörögi érette.
 Könyörögi érette.
 Könyörögjetekek érette.
 Könyörögi érette,
 Könyörögi érette.
 Könyörögi érette.
 Könyörögi érette.
 Könyörögjetekek érette.
 Könyörögjetekek érette.
 Könyörögjetekek érette.
 Könyörögi érette.
 Könyörögi érette.
 Könyörögjetekek érette.
 Könyörögjetekek érette.
 Könyörögjetekek érette.
 Könyörögjetekek érette.
 Könyörögjetekek érette.
 Könyörögjetekek érette.
 Könyörögjetekek érette.

Uram,

Szent Mária Magdólna,
 Szent Lucza,
 Mennyájan Sz. Szűzek, és Özvegyek,
 Istannek minden Szentei,
 Uram, légy irgalmas néki.
 Uram, kegyelmezz néki.
 Uram, irgalmazz néki.
 Uram, irgalmazz néki.
 A' te haragodtól,
 A' halálnak veszedelmétől,
 A' gonosz haláltól,
 A' pokol-béli kínoztól,
 Minden gonosztól,
 Az ördög hatalmától,
 A' te születésed által,
 A' te Sz. Kereszted, és kínszenvedésed által,
 A' te halálad, és temetésed által,
 Dittóséges fel-támadásod által,
 Tustdálatos Menybe-meneteled által,
 A' Vigasztaló Sz. Lélek malasztja által,
 Az Itélet napján
 Mi bűnösök,
 Hogy néki meg-botsáfs,
 Uram, irgalmazz nekünk.
 Kristus, kegyelmezz nekünk.
 Uram, irgalmazz nekünk.

Könyörögj érte.
 Könyörögj érte.
 Könyörögjetelek érte.
 Könyörögjetelek érte.

Mentsd-még Utam ötét.
 Mentsd-meg Uram ötét.
 Mentsd-meg sat.
 Mentsd-meg sat.
 Mentsd-meg sat.
 Mentsd-meg sat.
 Mentsd-meg sat.
 Mentsd-meg sat.
 Mentsd-meg sat.
 Mentsd-meg sat.
 Mentsd-meg sat.
 Mentsd-meg sat.
 Mentsd-meg sat.
 Mentsd-meg sat.
 Mentsd-meg sat.
 Mentsd-meg sat.
 Mentsd-meg sat.
 Mentsd-meg sat.

Téged kérünk, halgats-meg minket.
 Téged kérünk halgats-meg minker.

I m á d s á g.

Menny-el Keresztrény lélek e' világból, a' mindenható Atya Istennek nevében, ki tégedet teremtett: az élő Isten Fiának a' Kristus JESUSnak nevében, ki éretted szenvedett: a' Szent Lélek Istennek nevében, ki a' Keresztségben beléd öntetett. Menny-el a' Szent Angyalok, és Arkangyalok nevében: a' Mennyei Királyi Székek, és Uraságok nevében: a' Mennyei Fejedelemségek, és Hatalomságok nevében: a' Kerubim, és Serafim Angyalok nevében: a' Szent Patriarkák, és Próféta nevében: a' Szent Szerzetesek, és Remetek nevében: az Isten minden Szentinek nevében. Es máj napon békelségben légyen a' te helyed,

és a' tē lakáford a' Mennyei Szent Sionban. A' mi Urunk Jesus
Krisztus-által. Amen.

I m á d s á g

Irgalmas Isten, Kegyelmes Isten, a' ki a' te irgalmasságodnak fo-
kasága szerént a' penitentzia-tartók bűneit el-töröld, és min-
den gonofzságit kegyelmesen meg-botsátod, tekénts kegyes sze-
meiddel erre a' te szolgádra (szolgálódra) N. és bűneinek botsá-
nattyáért tellyes szívének töredelmességéből-való könyörgését hal-
gasd-meg. Ujítsd-meg óh Kegyelmes Atya valami ő-benne vagy
teffi gyarlósága miatt meg-romlott; vagy az ördögnek tsalárdsága
által meg-fertéztetett, és őtet az Anyafzentegyházhoz mint annak
egyik meg-váltott tagját kegyelmesen kaptsollyad. Könyörülly
Uram az ő fohászokodáfin, könyörülly keserves könyhullatáfin,
mert nints senkiben, hanem tsak a' te véghetetlen irgalmasságod-
ban bizodalma. Fogadd-bé tehát Uram a' te békességednek Szen-
tségébe. A' mi Urunk Jesus Krisztus által. Amen.

Ajánlak téged szerelmes Atyámfia, a' minden-ható Istennek,
kinek teremtett-állattya vagy, és kezébe bízlak; hogy mikor az
emberi adólságot, a' halál-által meg-fizeted, a' te teremtő Urad-
hoz, ki téged a' földnek agyagából alkotott, menny-viszta. Ki-
menvén azért e' halandó testből a' te lelked, jöjjön a' Sz. Angya-
loknak fényes serege; vegye körül őtet az Apostoloknak ítélő
tanácsa: jöjjön eleibe a' győzedelmes Mártiroknak tábora: ékesi-
tsen-fel téged kőrös-körül a' Confessoroknak fényeskedő lokasága;
fogadgyon-bé téged a' Bárányal örvendező SzentSzűzeknek kar-
ja, és a' Pátriárkáknak kebelében, a' bődög nyúgodalom kaptsol-
lyon magához téged örökké. Kegyes, és örvendetes légyen néked
a' Krisztus Jesusnak tekintete, Ki téged azok közébe helyhez-
teszen, a' kik ő-néki szüntelen udvarolnak. Távozzék-el tőled, va-
lami rettenetes a' setétségben, ilzonyú a' tűzben, és fájdalmas a'
kínokban. Adgyon útát néked az útálatos lárán az ő leregével,
és a' téged kereső Sz. Angyaloktól meg-rettenvén, az örök éczá-
kanak ilzonyu sötétségében elenyéztizenek. Kellyen-fel az Isten,
és széllyedgyenek-el az ő ellenségi: fuffanak-el az ő színe előtt,
a' kik gyűlölik őtet. Mint a' fűt enyéztizenek-el, és valamint a'
vialz el-olvad a' sebes tűz előtt, úgy a' bűnösök vesztizenek-el
az Isten színe előtt: és az igazak vígan lakozzanak, és vígadgya-
nak az Isten színe előtt, és örömmel gyönyörködgyenek. Szégye-
nül.

nyílyenek-meg azért, és pirullanak-meg a' pokol-bélieknek minden feregi, és a' sátánnak dühös szolgálai a' te útadban ellent állani ne mérjenek. Szabadíts-on-meg téged a' Krisztus JESUS minden gyötrelmekről, ki te-éretted meg-felzittetett. Szabadíts-on-meg téged a' a' Krisztus az örök haláltól, ki méltóztatott éretted meg-halni. Helyhezteffen téged az élő Istennek Szent Fia Krisztus Jesus a' Mennyei Paraditsom Kertének örökös gyönyörűségébe, és az igaz Páztor az ő Juhai közzül-valónak ismerjen téged lenni, ő téged minden bűneidről óltalmazzon, és Jobb Keze felől a' választottak száma közé helyhezteffen, hogy a' te Meg-váltódot színről színrre lássad, és mindenkor néki udvarolván, a' te boldog szemeiddel a' nyilván való igazságot szemléllyed. Annak-okáért a' boldogult Szenteknek társaságába bé-fogadtatván, az Isteni látásnak édeségével ély, és vígagdy mind örökkön örökké. Amen.

Fogadd-bé Uram, a' te szolgádot (szolgálódot) a' Mennyei dicsőségnek boldogságába, mellyet üdvösegeten reméltet véghe-tetlen irgalmaságotól. Fel. Amen.

Szabadítsd-meg Uram, a' te szolgálódnak (szolgálódnak) lelkét a' pokol-béli veszedelmektől a' büntetésnek terhétől, és minden nyomorúságoktól. F. Amen.

Szabadítsd-meg Uram, a' te szolgálódnak, (szóló.) lelkét, miképpen meg-szabadítottad Enókot, és illyést a' közönséges testi haláltól. F. Amen.

Szabadítsd meg Uram, a' te szolgálódnak lelkét, miképpen meg-szabadítottad Nőét a' víz-özöntől. F. Amen.

Szabadítsd-meg Uram, a' te szolgálódnak (szóló.) lelkét, miképpen meg-szabadítottad Ábrahámot a' Káldeusok tűzétől. F. Am.

Szabadítsd-meg Uram, a' te szolgálódnak lelkét, miképpen meg-szabadítottad Jób Pátriárkát az ő kínyaiból. F. Amen.

Szabadítsd-meg Uram, a' te szolgálódnak lelkét, valamint meg-szabadítottad Isákot az áldozattól, és az ő atyjának Ábrahámnak kezéből. F. Amen.

Szabadíts meg Uram, a' te szolgálódnak lelkét, miképpen meg-szabadítottad Lót Pátriárkát a' Sodomitaktól, és a' tűznek lángjától. F. Amen.

Szabadítsd-meg Uram, a' te szolgálódat, miképpen meg-szabadítottad Dánielt az orotzlányok barlangjából. F. Amen.

Szabadítsd-meg Uram, a' te szolgálódnak lelkét, miképpen meg-szabadítottad a' három ifjakot az égő tűzes kementzéből. F. Amen.

Szabadítsd-meg Uram, a' te szolgádnak lelkét, miképpen meg-
szabadítottad Susánnát a' hamis tanuktól. F. Amen.

Szabadítsd-meg Uram, a' te szolgádnak lelkét, miképpen meg-
szabadítottad Dávidot Saul Királynak, és Góliátnak kezéből. F. Am.

Szabadítsd-meg Uram, a' te szolgádnak lelkét, miképpen meg-
szabadítottad Sz. Pétert, és Pált a' tömlőtzből. F. Amen.

Es valamint bődögságos Tekla Szűzet, és Mártirt, három ke-
gyetlen kínokból meg-szabadítottad: úgy méltóztatásál ennek a' te
szolgádnak (szolgálódnak) lelkét- is meg-szabadítani, hogy te- veled
egygyütt a' Menyei jókban örökkön örökké örvendezzen. F. Amen.

I m á d s á g.

Ajánlynk te-néked Uram, a' te szolgád (vagy szolgálód) lelkét,
és kérünk téged, Uram JESUS Krisztus, világ Meg-váltója,
hogy a' kiért e' földre irgalmaiságodtól viseltetvén le szállottál, a'
te Pátriárkaid kebelébe helyheztetni méltóztatd.

Ismérd-meg Uram, a' te alkotmányodot, kit nem idegen Isten-
nek teremtettek, hanem te egyedül élő Isten, mert nints más Isten
te kivüled. Vígasztad-meg, Uram, az ő lelkét, a' te Izzéd-előtt;
és meg-ne emlékezzél az ő régi hamisságiról, mellyeket fel- indit-
tott gonosz kívánságának fel-gerjedett dühösége: mert noha vét-
kezett, mindaz által, az Atyát, és a' Fiút, és a' Sz. Lelek, meg-
nem tagadta, hanem hitte, és az Istenhez-való buzgóság benne volt,
és az Isten, ki mindeneket teremtett, híven imádtá. Amen.

I m á d s á g.

Ijúságának vétkeiről, és az ő tudatlanságiról, kérünk, meg ne
emlékezzél Uram, hanem a' te nagy irgalmaiságodról jusson e-
lődbe, a' te világságodnak ditsőségsébe. Nyitaffanak-meg néki az
egyek, és egygyütt örvendezzenek néki az Angyalok. A' te orszá-
godba, Uram, a' te szolgádat (vagy szolgálódat) fogadd-bé. Fo-
gadd-bé őtet Sz. Mihály Istennek Angyalá, ki a' Menyei vitézek
között Fejedelemséget érdemlettél. Jöjjenek néki eleibe Istennek
Sz. Angyali, és vigyék-bé őtet a' Menyei Jerusalemba városába.
Fogadják bé őtet Sz. Péter Apostol; a' kinek Istenből Menyör-
Izagnak külsai adatrak; tegéllye-meg őtet Sz. Pál Apostol, a' ki
Istennek választott edénye lenni meg-érdemlette. Efedezék éret-
te Sz. János Istennek választott Apostola, kinek a' Menyei tit-
kok meg-jelentettek. Imádkozzanak érette minnyájan Istennek Sz.

Apostoli, kiknek az Uról hatalom adatott a' bűnnek meg-óldozásárá. Esedezzenek érette Istennek minden Szentei, és el választott hívei, kik a' Krisztus nevéért e' világon kínokat szenvedtek; hogy a' testnek köteléből ki-feselve, méltó legyen a' Mennyei dicsőségnek el-vételére. A' mi Urunk Jesus Krisztus-által, ki az Atyával, és Szent-Lélekkel él, és uralkodik örökkön örökké. Amen.

Ha pedig tovább tufakodik a' lélek a' halállal; el-olvaszthatatik Szent Jánosnak Evangélioma felett, melly írva vagyon a' 17. Réfűben.

Az időben; az égre emelvén szemeit JESUS, monda: Atyám eljött az óra, dicsőítsd-meg a' te Fiadat, hogy a' Fiad meg-dicsőítsen téged. A' mint hatalmat adtál néki minden testen, hogy mindennek, a' kit néki adtál, örök életet adgyon. Ez pedig az örök élet; hogy meg ismérjenek téged, egyedül igaz Istent, és a' kit el-küldöttél a' JESUS Krisztust. En téged dicsőítettetek a' földön; a' munkát el-végeztem, a' mellyet nékem adtál hogy meg-tselekedgyem: és most dicsőíts-meg engem te Atya tennen magadnál, a dicsőséggel, melly enyim volt, minek-előtte e' világ volna, te nálad. Meg-jelentettem a' te nevedet az embereknek, kiket nékem adtál e' világból: Tiéd voltak, és nékem adad őket; és a' te beszédedet meg-tartották. Most meg-ismérték, hogy mindennek, a' miket nékem adtál, te-tőled vannak: mert az ígiket, mellyeket nékem adtál, nekik adtam: és ők el-vették, és meg-ismérték bizonynal, hogy tőled jöttem-ki, és el-hitték hogy te küldöttél engem. En ő érettek könyörgők: Nem e' világért könyörgők, hanem azokért, a' kiket nékem adtál: mert tiéd: és mind az enyimek tiéd, és a' tiéd enyimek: és meg-dicsőítottam ő-benек. És már nem vagyok e' világon, és ezek e' világban vannak, és én te-hozzád megyek. Szent Atyám, tartsd-meg őket a' te nevedben, a' kiket nékem adtál: hogy egygýe legyenek, a' mint mi-is. Midőn vélek vólnék én tartom vala őket a' te nevedben. A' kiket nékem adtál, meg-öriztem: és senki közzűlők el nem veszett, hanem csak a' veszelelem fia, hogy az Irás bé-telylefedgyék. Most pedig hozzád megyek; és ezeket szóllom e' világon, hogy az én örömöm tellyes legyen ő-benек. En adtam nekik a' te beszédedet, és a' világ gyűlölte őket, mert nem e' világból valók, a' mint én sem vagyok e' világból. Nem kérem hogy ki-vedd őket e' világból, hanem hogy megtartsad őket a' gonosztól. Nem e' világból-valók, a' mint én sem vagyok e' világból. Szenteld-meg őket az igazságban. A' te beszéded

igazság. A' mint te engem el-küldöttél e' világra, én-is el-küldöt-
tam őket e' világra. És én ő-érettek meg-szentelem magamat; hogy
ők-is szenteltek legyenek az igazságban. Nem csak ő-érettek kö-
nyörgők pedig, hanem azokért-is, a' kik hinni fognak az ő ígéjek-
által én bennem: hogy minnyájan egygyé legyenek, mint te Atyám
én bennem, és én te-benned, hogy ők-is mi-bennünk egygyé
legyenek: hogy el-hidgye a' világ, hogy te küldöttél engem. És én
a' ditsőséget, mellyet nékem adtál, nekik adtam: hogy egygyé lé-
gyenek, a' mint mi-is egy vagyunk. Én ő-bennek, és te-én bennem:
hogy te-kélletlen egygyé legyenek; és meg-ismérje a' világ hogy
te küldöttél el engem, és szerezted őket, a' mint engem-is szerez-
tél. Atyám, a' kiket nékem adtál, azt akarom, hogy a' hol én
vagyok ők-is velem legyenek, hogy lássák az én ditsőfégeimet,
mellyet nékem adtál: mert szerezted engem e' világ-alkotása-előtt.
Igaz Atyám, e' világ tégedet meg nem ismért; én pedig téged
ismérlek: ezek-is meg-ismérték hogy te küldöttél engem. És meg-
ismértettem ő-vélek a' te nevedet, 's meg-is ismértettem: hogy
a' szerezted, mellyel engem szerezted, ő-bennek legyen, 's én-is ő-
bennek.

A' mi Urunk JESUS Kristushoz való Imádság.

Oh mi Urunk JESUS Kristus! a' Te Szent Nevedért légy fe-
gitője, és üdvözítője ennek a' léleknek, és a' Hitnek szent
világosságát önts beléje, hogy örömmel jöjjön Te-hozzád; kely-
fel kegyes JESUS az ő legedelmére, és el ne vedd őtet mind-vé-
gig; vedd-fel azt, és meg ne szégyenisd azt várákozásában, for-
ditsd hozzája ortzádat, és szabadítsd-meg azt az örök kárhozat-
tól. Jöjj segítségére, hogy a' Te kezeidnek munkája el ne vesz-
szen; tapasztaltya, kérlek, a' Te kegyelmednek segítségét, hogy
veled legyen, és veled éllyen mind örökké. Ki éliz, és uralko-
dol az Atya Istennel, és a' Szent Lélekkel örökkön örökké. Amen.

A' Bóldogságos Szűzhöz való Imádság.

Jöjj legedelmére néki óh kegyes Atyaszony! Bóldogságos Szűz
Mária! minden ő szükségében mindenkor, és mindenütt: de
kiváltképpen e' jelen-való szorongáttatási, és gyötrelmi között,
mellyeket szenved lelkének testből való ki-fzakadásával; és ezen
szorongáttatást, és gyötrelmit változtasd az ő lelkének örömére,
's vígáztatására. Segítsd őtet Szentséges Szűz Mária, és szaba-

dítsd-meg azt a' sötétségnek fejedelmétől, annak intselkedésitől, és rettentésitől, és esedezzel Szentséges Szűz, hogy álhataroságot, és boldog ki-múlást nyerhessen. Esedezzel a' Te irgalmas Sz. Fiad, igaz Isten, és igaz ember előtt, hogy ő vegye-fel békességben az ő lelkét, a' ki Te róled minden Férfitől nélkül, vette-fel az ő tisztaszent testét a' mi Urunk JESUS KRISTUS, ki az Atyával, és Szent Lélekkel él, és uralkodik örökkön örökké. Amen.

I m á d s á g.

Uram JESUS KRISTUS! arra a' Te buzgó imádságodra, és halállal-való tusakodásodra, mellyel mi-érettünk az olaj-fák hegyén imádkoztál, midőn olyaná lett a' Te veritéked, mint a' vérnek földre le folyó tsepei; kérlek Téged, hogy a' Te véres veritékednek fokaságát, a' mellyet, meg-környékeztetvén a' halálnak félelmétől, mi érettünk bővségelen ki-ontottál, méltóztassál mindenható Atyádnak bé-mutatni ennek a' Te szolgálád N. bűneinek fokasága ellen; és szabadítsd-meg őtet most halálának óráján minden büntetélektől, és szorongattatásitól, a' mellyeket, fél, hogy bűneiért meg-érdemlett. Ki az Atyával, és a' Szent Lélekkel él, és uralkodik örökkön örökké-való Isten F. Amen.

Uram irgalmaz nekünk. KRISTUS kegyelmezz nekünk. Uram irgalmaz nekünk. *Mi Atyánk sat. Udvöz légy sat.*

I m á d s á g.

Uram JESUS KRISTUS! a' ki mi-érettünk a' keresztfán meg-halni méltóztatnál; kérlek Téged, hogy büntetésidnek, s kín-szenvedésidnek minden-nemű keferőségit, mi-érettünk nyomorult bűnösökért tüntél a' keresztfán, kiváltképpen abban az órában, a' mikor a' Te Szentséges Lelked el-vált Szent Testedtől; kérlek Téged méltóztassál mindenható Atyádnak, ennek a' Te szolgáládnak N. Le-kiért, bé-mutatni; és szabadítsd-meg halálának ezen óráján minden büntetéslektől, és szenvedésektől, a' mellyeket, fél, hogy bűneiért meg-érdemlett. Ki az Atyával, és a' Sz. Lélekkel él, és uralkodik örökkön örökké-való Isten. F. Amen.

Uram irgalmaz sat. KRISTUS kegyelmezz sat. Uram irgalmaz sat. *Mi Atyánk sat. Udvöz légy sat.*

I m á d s á g.

Uram JESUS KRISTUS! a' ki a' Prófétának szája-által mondottad: Örök Izere-ittel Izere-telek Tégedet, és magamhoz vonoztatalak

talak könyörülvén rajtad; kérlek Téged, hogy azon Szeretetedet; a' mely lezállított Menyből e' földre, hogy minden kőszenvedésidnek keferőségét elszenvedné; méltóztassál mindenható Atyádnak ennek a' Szolgádnak N. lelkiért bé-mutatni, és mentsd meg őtet minden szenvedésektől, és büntetésektől, mellyeket, fél, hogy bűneiért megérdemlett, és üdvözítsd az ő lelkét ki-múlásának ebben az óráában. Nyisd fel néki az életnek ajtaját, és engedgyed, hogy örvendezzen a' Te szenteiddel az örök dicsőségben. És Te Kegyeles Ur JESUS KRISTUS! a' ki minket drágalatos szent véreddel megváltottál, könyörül ezen Szolgádnak lelkén, és méltóztassál azt bé-vinni a' Paraditsomnak mindenkor zöldellő gyönyörűségei helyeire, hogy éllyen néked elválaszthatatlan Szeretettel, ki Te-tőled, és elválasztott szenteid-től soha el ne válhassék, Ki élz, és uralkodol az Atyával, és Sz. Lélekkel egy Isten örökkön örökké. F. Amen.

Uram irgalmazz sat. Kristus kegyelmezz sat. Uram irgalmazz sat. *Mi Atyánk sat. Üdvöz légy sat.*

A' következő Imádságokat mondani kell a' halállal tusakodo felett, ditafon, balkan, és értelmesen, úgy hogy megbalhassa, a' mikor már kimuló felben vagyon.

Oh áldott Szent Háromság! Atya, Fiú, Szent Lélek, Örök Mindenható Isten, a' Te véghetetlen kegyeséged-ől őszönőztetvén, a' Te, halállal vég-tusakodásban lévő, Szolgádnak N. lelkiért hozzád folyamodunk, és azt Felséges Szent Ur! a' Mindenható kegyes kezeidbe ajállyuk, hogy azt őrdögnek intselkedésitől, látásától, 's meg-rettenésétől védelmezzed; ne hogy Hitében meg-tsökkenvén, kárhoza os kétségben-esésre vetemedgyék, el-követett bűneinek emlékezete miatt. Halgasd-meg ő-érette való könyörgéseinket óh Dicső-égnék Kirallya! a' Te kegyes és irgalmas Jóságodért; halgasd-meg a' Pátriárkák efedezéséért, Próféta-érdemiért, Apostolok szó-lzólláhért, Mártirok gyzedelmiért, Confessorok hitiéért, Szűzek tisztaságaért, és minden Szentek áitatos imádságiért, a' kik néked eleitől fogva tetlzetrek, és most veduralkodván ki gondolhatóan boldogságban örvendeznek. Lágyird meg Uram! az ő szívért, adgy néki töredelmel-éget, indítsd sírásra szemeit, őrizd ellenséginek intselkedésitől, erőítsd a' Hitnek világosságával, gyúladz-fel benne Szeretetednek tűzét, hogy Te benned, óh Örökös Király, 's a' Te kegyeségedben bízván,
min-

minden bűneit töredelmes lélekkel meg bánhaffa. Adgyad óh irgalmas JESUS! hogy üdvösséges legyen az ő kérése, és a' mit kér add meg, és gyorsan halgasd meg őtet; ha kegyesen tekintesz reá éini fog; ha meg-veted el-vész; ha igazságoddal vifeltétel hozzája kár-hozatnak fia: ha irgalmason bánisz vele, a' kétségbe-esnek mély-ségéből ki-vonod őtet. Tekints óh Mennyei Atya! a' Te Fiadnak febeire, 's szent vérére. Oh Ur JESUS KRISTUS, kegyességes Király! a' ki az el-vezteket meg-váltani jöttél, el ne kárhoztasd, a' kiket meg-váltottál. Adgy Uram néki jó lelket, hogy féllyen tégedet; figyelmetes érzékenséget, hogy meg-értsen tégedet; együ-gyű szemet, és igaz szándékot, hogy kövessen tégedet. Uram JESUS KRISTUS irgalmaság Attyának, és irgalmaság Királynéjának, Bóldogságos Szűz Máriának Fia, könyörűly ennek a' Te szolgál-nak (vagy szolgálódnak) lelkén, és azt a' Te Királyi Felségednek Székéből meg-tekintvén, széllyefsz-el attól minden sötétséget, és a' Te világozásodnak fényességével világosítani méltóztalsál. Ir-galmas Ur JESUS! a' Te kegyességedtől az ő bűneinek botsánattyát alázatoson kérjük, a' ki a' bűnös világot véreddel Szent Atyádnak kedvébe bé-tetted. Oh kegyességnak kút feje, a' ki nem szoktál ke-gyetlenkedni Szent Anyádnak meg ne vesd kérését.

Oh Világnak Ditsőléges Királynéja, ékességes, és irgalmas Sz. Szűz, a' ki égnek földnek Királyát, mint egy ékes Róz'a, úgy szülted, a' te irgalmas szemeidet fordítsd kegyessen a' Te szolgál-ra N. Te, a' ki bűnösök Párt-fogójának neveztetel; Isten-után el-ső bizodalma azoknak, a' ki kegyességednek ajtaját azok-előtt bé nem zárod. Oh könyörűletességnak Anyja! Imé most a' szó-izóllásnak ideje, a' midőn a' Te szolgál N. az Itélő-Bírónak haragjától, ke-gyes párt-fogáfodot óhajtya. Ah tehát kegyes Szó-izólló! Iűfs le-gedelmére.

Oh szent Gábriel Árkangyal, a' ki a' világnak váltságát hir-detted: Oh szent Mihály, a' ki a' pokolnak fejedelmét meg-gyöz-ted: Oh szent Rafáel, a' ki a' tekéletes Tóbiást minden utaiban üdvösségesen vezetted: Oh ennek az Isten szolgálójának őriző szent Angyala: óh minden Angyaloknak Mennyei Karai: Ti is óh szent Patriárkák, Próféták, Apostolok, Mártírok, Confessorok, Papok, Léviták, Barátok, Remeték, Szűzek, és monyáján ditsőlt Sze-n-tek, a' makula-néki való Bíránynak, a' KRISTUS JESUSNAK, a' ti Ki-rálytoknak, a' ki a' világból el-választott benneteket, a' kinek víg-látásában örvendeztek, Izeretetére, ennek a' ti atyátok fiának lelkiért

kérünk;

kérünk; segítsétek azt esedezétek által, hogy az ördögnek markából ki-ragadtatván, üdvözüllyön, és a' ti örvendetes társaságotokba bé-vételessék. Oh könyörületes Király, Minden-ható Isten, Világ Meg-váltója, kegyes JESUS, a' ki, minden Te-benned bízókon könyörületi szoktál, a' Te Sz. Anyádnak, Sz. Angyaloknak, és minden Szenteknek könyörgésekre irgalmazz kérünk ennek a' Te szolgádnak N. hogy kínfzenvedésednek érdeme, 's szent véred által bűneinek motskából ki-mofattatván, a' Te országodban örökké uralkodgyék. Amen.

Oh kegyes Ur JESUS Krípus! Szenteknek nyúgodalma, minden Te-benned bízóknak kívánt üdvössége; a' ki, a' Te keserves kínfzenvedésednek éczakáján, kérted Sz. Atyádat, mondván: Atyám, ha lehetséges múllyék-el e' pohár tölem; mindazáltal nem a' mint én akarom, hanem a' mint Te, és a' ki azon órában olly nagy inségben vóltál, hogy bővséges vér folya-ki drágalátos Szent Testedből; kérünk Téged édes JESUS, hogy a' Te szolgádnak N. lelkét szokott kegyességeddel segítsd, hogy az ő bűneiért igazán tőredelmeskedgyék, 's üdvösséges penitentzia-tartásra fel-idullyon; hogy ebben az ifzonyatos órában, ellenségével egybe-találkozván meg ne ijedgyen, avagy a' Te tekintetedtől el-jövedeledkor, vádolván lelki-esmérete óh rettenetes Itélő Bíró! meg ne rettenyen; hanem inkább vídám ortzában látván Tégedet, örvendezzen, megengedvén ezt néki Te kegyes JESUS Krípus, kinek kínfzenvedése által meg-váltatott. Amen:

Oh édeséges Király, kegyes JESUS! a' ki kínfzenvedésednek gyászos-éczakáján tanítványidtól el-hagyattatván, egyedül állottál a' Te-halálós ellenségid között, a' Te nagy kegyességedet kérjük: a' Te szolgádnak N. lelkét ki-múlásakor ne hadd segítség nélkül a' gonofz ördögöknek markába; hanem Isteni erődnék, 's Sz. Angyalid társaságának bátoritása által vezesd-bé örömmel a' Te bóldog látásodnak helyére drága szent vérednek érdeme által. Amen.

Oh Uram JESUS Krípus! Szenteknek fényessége, 's dítössége, a' ki, a' keresztfán fűgvén, a' Te meg-feszítődéért könyörgöttél Sz. Atyádnak, mondván: Atyám bocsás-meg nekik, mert nem tudgyák mit mivelnek; a' Te irgalmosságodot alázatosan kérjük, hogy a' Te szolgádnak N. elméjében a' Te imádságodnak buzgóságát meg-újítani méltóztátsál, hogy Örök Atyádtól minden bűneinek bocsánattyát nyerje; és valamint Te akkor, Uram, és Sz. Királyom! meg-halgattattál: úgy minket most, a' Te szolgádeért N. étekedő szolgaidat, 's vitéztidet Sz. Atyáddal egyetemben meg-halgatnáj

méltóztásál, a' ki nem tudgya mit tselekefzik, midőn érzékensé-
giben fogyatkozván, hitének elevenségiben-is fogyatkozik. Kö-
nyörgünk édes JESUS, hogy ki-múláfakor bocsásd-meg mindenbű-
neit, és a' Te keserves kínszenvedésednek érdemiért az Angyalok
társaságába bé-véteődgyék. Amen.

Oh leg-ditsőségefebb Király Kristus JESUS! Angyaloknak
édefsége, a' ki, mi-érettünk fűgvén a' keresztfán, a' Hitnek igaz
világával meg-világosítottad, hogy Téged igaz Istennek, és em-
bernek vallana; midőn fel-kiáltott: Uram emlékezzél-meg rólam,
midőn országodba jutsz; alázatosan kérjük Szent Felségedet, méltó-
ztásál kegyesen meg-tartani az igaz Hitnek ajándékát, a' te
szolgádban N. hogy ki-múláfakor a' sátánytól meg ne rettenyen, ha
nem örvendezve országodba bé-mehessen. Amen.

Oh kegyes Ur JESUS viaskodóknak győzedelmes koronája,
a' ki, ki-múlándó félben lévén a' keresztfán, halálunk órájára szolgáló
rövid imádságra tanítottál, mondván: Atyám! a' Te kezeidbe
ajánlom lelkemet. Kérjük Szent Felségedet, hogy a' Szent Lélek-
nek ereje-által; méltóztásál azon imádságot a' Te szolgáltnak N.
elméjébe bé-nyomtatni, hogy szüntelen azzal fohászkodgyék hoz-
zád, és annak foganattyát ezen végső órájában tapasztallya, Szent-
séges kezeidbe ajálván lelkét. Amen.

Oh irgalmas JESUS! nyomorútnak vigasztalása! Te hor-
doztad testeden a' mi bűneinket; mert Te vagy bizonyly az az
Isten, a' kiről mondotta Isaias Próféta: A' mi betegséginket ő hor-
dozta, és a' mi fájdalominkat ő viselte; úgy annyira, hogy a' Te
Szűz ékes testedben tetétől-fogva talpig nem volna épség; és a' ki,
az emberek fiain felyül ékes valál, mintegy bépoklosnak lenni lát-
tattatnál; ezen ki-mondhatatlan szeretetedre kérünk Téged kegyes
JESUS! hogy a' Te szolgád N. minden bűneinek sebeit meg-gyó-
gyítsad, és így Te hozzád, Királyához, Teremtőjéhez meg-tisz-
tult, 's belső vigasztalással meg-erősítettett lélekkel örvendezve el-
jusson; és a' kit szent véreddel szerzettél, és kínszenvedésednek
jegyével, szent keresztednek jelével akartad mindenkor meg-je-
gyeztetni, a' Te kínszenvedésednek érdemiért, méltóztásál most
a' Te bódog lárásodban, késérvén őtet az Angyalok, bé-vezetni. Amen.

A' Bóldogságos Szűzhöz Imádságok.

Oh Istennek, és Mennyek Királyának szeplőtelen Anyja! arra
a' meg-rettenésedre kérünk, a' mellyel meg-dobbant a' Te szí-
ved,

ved, midőn hallád, hogy el-fogattatott, és meg-kötöztetett Sz. Fiad; könyörögi ezért a' vonagló, és rebegő szölgádért (vagy szölgáldért) hogy igaz töredelmes penitentiát tartván, se a' látánytól, se a' kemény Itélő-Birónak haragos ábrázattyától meg ne rettenyen, hanem vidám tekintetben talállya. Amen.

Oh édesféges Szűz, Istennek Sz. Anya, Tengernek fényes Tsillaga, Mária! azokra a' könyhullatásokra, és szorongattatásokra, mellyek el-fogták gyenge Anyai szívedet, 's mellyeket ki-öntöttél, meg-értvén, hogy Sz. Fiad ártatlanul el-vádoltatott, tsúfságokkal illetetett, a' Tisztartó eleibe vitettetett; könyörögi ezen szölgádért N. nyerd-meg néki a' Hitnek el-enyészhetetlen világát, 's a' könyvezésnek ajándékát, hogy bűneinek minden undok morskát tellyesen le-moshassa, 's maga magát a' hitnek világa által itten meg-ítilhesse, minnek-előtte a' rettenetes ítilő-szék eleibe vitettsésk. Amen.

Oh minden kétségbe-esőknek, Isten után, egy bizodalma, Menynek Királyné-Azsfizonya, Mária! azokra a' gyötrelmidre, mellyekkel szorongattatott a' Te Anyai kegyes szíved, midőn a' te egyetlen egy Fiad, a' mi Urunk JESUS Kristus, az örök Atyának Igéje, a' Z'idóknak lármás kealtozásokra! Feszítsd-meg: Feszítsd-meg őtet! halálra ítiltetett, és a' keresztnak gyalázatos akasztófájára sententziáztatott: Kérünk Téged esedezzel a' Te vonagló szölgádért N. a' ki egy felől az ördögi kisirtetektől, más felől az ítiltetnek félelmétől szorongattatik; esedezzel érette óh kegyefségnek Anya! hogy örök halálnak sententziája fejére ki ne mondattásék, 's az örök tűznek kinyyaira ne vettésék: hanem inkább az örök böl-dogságnak jutalmát nyerje-el a' Te esedezésed által. Amen.

Oh könyörületes Szűz, Istennek Sz. Anya! arra a' hegyes törre, a' melly által-járta a' Te Anyai szívedet, midőn láttad a' Te szerezmes Sz. Fiadat mezitelen, mély sebekkel rakva, vérbeszerve, a' kereszttel a' levegő-égben fel-emeltetni, kérünk Tégedet, könyörögi ezen rettenetes órában a' Te szölgádért, hogy a' izánakodásnak hegyes-törével által-verettsésk, és sebesíttésék-meg az Isteni szeretetnek lántsájával, hogy minden bűneinek ártalmas, 's fogyatkozásainak morskos vére ki-follyon szívéből, és Isteni jószágostelekedetekkel fel-ékesíttésék; hogy meg-vetvén a' földieket, telyes kívánságával a' mennyeiekhez emelkedgyék, a' mellyekbe mennyen bé vezérlésed által. Amen.

Oh inségben-lévőknek kegyes Vigasztalója! arra a' szörnyű gyötrelmedre, a' mellyet érzettél, midőn Sz. Fiadtól hallottad Téged Jánosnak Anyaul: Jánosfi pedig Fiadul néked ajáltatni, kérünk

Óh kegyes Anya! halgasd-meg kérésünket, a' mellyet a' Te szolgá-
dért N. bé-mutatunk, hogy az ő lelkét Sz. Fiadnak ajánlani
méltóztatásál, hogy meg-menekedvén az ördögnek rémitésitől, 's az
örök kárhozatnak ifzonyatos félelmétől, az örök bődög lakásba,
efedezéfed által, bé-vétessék. Amen.

Oh Szűzek ékessége, 's ditsősége! Máriá Jesus Kristusnak Sz.
Annya! azokra a' könyhullatásidra, mellyeket ejtettrél: azokra a'
keserves zokogásidra, mellyekkel verdődött gyötrelmes Anyai szí-
ved: midőn halál sárgájába borult Sz. Fiad teste öledbe tétetett;
onnét síralmas koporsójába vitetett; könyörögi Sz. Fiad előtt a' Te
szolgádért N. hogy el-válván teste lelkétől a' Te Anyai szent öled-
be: onnét a' Te szent kezeid által mennyekbe Ábrahámnak kebe-
lébe helyeztethessék. Amen.

*Hogy ha a Beteg még nem múlt-ki e világból, lebet ezekkel, vagy más
Imádságokkal élni.*

En Istenem! a' ki a' Te fő Jóságodért, senkit meg nem vetisz, a'
ki hozzád tér, és meg-gyógyítod a' töredelmes szívűeket; ir-
galmazz ennek a' léleknek, irgalmazz néki.

A ki kegyetlen tsapásokban ünlődő Jóbot irgalmason meg-gyó-
gyítottad, tekintsd-meg kérlek ennek a' vonaglónak halálos sebeit,
és irgalmazz néki.

A ki hozzád folyamodó, nehéz beteg Ézékiás Királynak eléb-
beni egészségét visszáf-adtad; gyógyítsd-meg kérlek ezt a' lelkét-is,
és irgalmazz néki.

A' ki az ördögöt Sárától a' Te szolgálódtól megszűre el-kerget-
ted; kergesd-el azt, kérlek, ettől a' halállal tusakodótól-is, és ir-
galmazz néki.

Végphetetlen világosságnak Istene! a' ki a' vak Tóbiásnak szeme
világát meg-adtad; világoltsd-meg, kérlek ezt a' lelkét-is, és irgal-
mazz néki.

Ki-mondhatatlan kegyességű Isten! a' ki a' leányáért könyörgő
Kananéa-béli Afziszonyt irgalmason meg-halgattad, halgasd-meg kér-
lek, a' mi könyörgésünköt is, mellyel ezért a' halálra-váltért Te-hoz-
zád folyamodunk, és irgalmazz néki.

Mennyei Orvos! a' ki Szent Péter Apostol napát a' hideg-lelés-
től meg-izabadítottad; izabadítsd-meg ezt a' lelkét-is bűneinek hi-
deg-lelésétől, a' melly őtet gyöttri, és irgalmazz néki.

Vég-nélkül való Jóságú Isten! a' ki a' Sinagóga Fejedelmének
haldokló fiát egészségére hoztad, tekints irgalmas izemeiddel erre a'
lélek-

élekre-is, a melly nem különbben haldoklik, és irgalmazz néki.

A ki a Századosnak gyermekét egy szóval meg-gyógyította, gyógyítsd-meg kérlek, ezt a halálra váltat-is lelki-betegségeiből, és irgalmazz néki.

Kegyefséges Ur! a' ki a' bél-poklosokot meg-tifztitottad, az inaszakattakat lábra-állítottad; vedd-el ennek a' léleknek-is minden nyavalyáit, és irgalmazz néki.

Hatalmas Isten! a' ki a' meg-szállottakból a' gonosz lelkeket ki-űzted; űzd-el, kérlek, ennek a' vonaglónak lelkétől-is azokat intselkedésekkel egygyütt, és irgalmazz néki.

Ur Isten! kegyelmeidnek bővséges osztogatója, a ki köntösének csak egy illetésével a holzfazas vér folyástól meg-szabadult az Évangéliomi Alszfzony-állat; kérlek Téged, könyörűly ezen lelken, és irgalmazz néki.

A ki a kefergő Özvegy-Alszfzonymak egyetlen egy fiát, szomorú testvéreinek, negyed-napi halottaiból Lázárt fel-támasztván, vízszá-adtad; könyörűly ezen a lelken, irgalmazz néki.

Fogyhatatlan Jóságú Isten! a' ki, már Eliseus tsontyaival, már Péter árnyékával, már Pál övével betegeket gyógyítottál, holtakat fel-támasztottál, add-meg ennek a' léleknek-is mind ideig tartó, mind örök életét, és irgalmazz néki.

Oh kegyes Meg váltó a' Te könyhullatásidra, és izzadásidra, munkálkodásidra, és fáradtságidra, fájdalomidra, és inségidre, szomjuhozásodra, és éhezéledre, a' halállal-való tufakodásodra, és véres veritékedre, ostoridra, tövis koronádra, és szegeidre, szent sebedre, dragalátos véredre, keferves kínszenvedéledre, és keresztedre, gyalázatos halálodra, 's ditsőséges fel-támadásodra, kérlek Téged, könyörgök, és az emberi nemzet váltságának mindennemű eszközeire efedezem néked, könyörűly ezen a' lelken, és irgalmazz néki.

A' halálra-vált Bűnösnek a' meg-felzítettett JESUS-hoz Imádsága.

Telleyes lévén ortza-pirulással, szégyennel, gyalázattal, lábaidhoz borulok óh meg-felzítettett édes JESUSom! mert a' ki életemben annyiszor meg-bántottalak, azért nem csak semmi töredelmességet nem érzek magamban, de még azon sem törekedem, hogy nintsen bűneimért igazán-való töredelmességem. Egy felől látlak Tégedet az én Izeretemetért meg-febészítetve, és halva

ezen a' kereszt-fán: szemlélem más-felől annyi bűneimmel által-ve-
retett, 's rútul meg-öletett lelkeme. Te ugyan meg érdemled min-
denképpen, hogy mindeneknél inkább sírattafsál; én szánakodás-
ból egyedül vagyok méltó a' meg-sírattatásra: mivel most sem sí-
rok, midőn Tégedet én érettem halva látlak. Meg-indúl a' föld
a' Te halálodra, és az én szívem meg nem indul: a' kő-szálók
meg-repednek, és az én szívem keményebb minden kősziklánát:
ki nyílnak a' koporsók, és az én fűleim a' Te szavaidra bé-du-
gulnak: bánkódván a' meg-feszítők, verik meljeket, és én leg-kis-
sebb tötedelmiséget nem érzek magamban. Halhatatlan Isten! hogy
hullatom én olly fősvényül könyveimet, a' ki olly kiméltetlenül
öntötted érettem véredet? melly hidegen fohászkodom ahhoz, a'
ki érettem annyit szenvedett? Ah! miért nem reped-meg szívem
annak a' kalapátsnak ütésére, a' melly Tégedet keresztire feszített?
miért által nem verettetik az én szívem aval a' lántsával, a mel-
lyel a' Te Sz. oldalad által-ütetett? Ah édes JESUS! el ne tá-
voztafs, kérek, engem Te-tőled: mert ha el-veltz, ki vész-en-fel
engemet? Hajoly irgalmasságra ezen fájdalomra, 's inségemre
nézve. „ Környül-vettek engem a' halálnak fájdalmi, a' pokolnak
veszedelmi fel-találtak engem. „ De talám el-veltz engemet, mert
gonosz vagyok? úgy vagyok óh Uram! de gonoszságomban-is ti-
éd vagyok; és ha tiéd vagyok, bár csak azért emlékezzél-meg ró-
lam, hogy tiéd vagyok. Ugy vagyok óh Uram! tiéd vagyok, és
mind örökké tiéd akarok maradni; ha mint fiút nem akaríz engem
magadhoz bé-fogadni, leg-alább fogadgy-bé mint szolgát; ha a' Te
sebeid bűnösök óltalma, ezekbe rejtem-el magamat a' Te igazságod-
nak keménysége elől. „ Te vagy óltalmam nékem az inség ellen,
a' melly környül-vett engem. „

Atyám! bocsás meg nekik, mert nem tudgyák mit
mivelnek.

Enyire ment tudni-illik, óh JESUSom! ellenségidhez való vég-
hetetlen jóságod! hogy ne remélhetném tehát én bűneimnek
bocsánatját tőled, a' ki illy nagy irgalmasságot mutatál ellened
vétetteknek! Imé én vagyok egyik azok-közzül, a kik Téged meg-
feszítettek, és azoknál annál leg-kegyetlenebb, mennél több jó-tétemé-
nyiddel bővelkedtem; én vagyok az a' párt ütő, a' ki Téged anny-
szor el-árultalak, én vagyok az az istentelen, a' ki Téged olly gya-
korta káromlo-talak; én vagyok az a gonosz-tévő gyilkos, a' ki

Téged meg-öltelek. Ah tehát édes JESUS! azon kegyeséged szerént, melly néked tulajdonod, szóllaly fel érettem-is Sz. Atyádhoz: Atyám bocsás-meg néki, mert nem tudgya mit tseleklzik! Ugy vagy on óh én Istenem! nem ismértelek Téged, a midőn meg-bántottalak; mert ha ismértelek volna, kélzebb lézsek vala ezerszer meghalni, hogy sem Tégedet meg-bántani; szóllaly-fel tehát, kérlek, szóllaly-fel én érettem: Atyám! bocsás-meg néki, mert nem tudgya mit tselekedett! és adgyad, hogy, valamint a' Te meg-feszítőid ,, vízíza-térvén verik vala az ő meljeket, ,, úgy én-is tekéllente-fen Izánnyam, bányam, hogy Téged valaha meg-bántottalak.

Ma velém lézsz a' Paraditsomban.

Oh édes JESUSom! Imé a' lator nem kér egyebet tőled, hanem, hogy emlékezzél-meg róla, mikor országodba jutsz; Te még-is olly bőven mütattad ő-hozzá kegyeségedet, hogy éppen magát a' paraditsomot adnád néki. Bizonyára fokkal bővebb volt itt a' malaszt, mint-sem az imádság; Így elmélkedik Sz. Ambrus, és ez által a' felséges bőv-kezűség-által nyilván meg-mütattad, hogy olly jószágú Ur vagy, a' ki, a' latroktól sem vonod-meg a' paraditsomnak ditsőségét, miért vonnád-meg hát azt én tőlem óh Uram! a' ki Téged annyiszor meg-bántván, a' meg-vetett teremtet-állatoknál kevésbre betsültelek? hallanom kellene tehát nekem-is, a' mint a' lator hallotta: ma velém lézsz a' paraditsomban, midőn a' latorral Te-hozzád kéltok: Uram, emlékezzél-meg rólam, mikor országodba jutsz! Oh édesféges JESUS! ha a' latornak penitentzia-tartása olly nagy örömet okozott néked, hogy jutalomul a' paraditsommal ajándékoznád-meg őtet, hogy ő Tégedet a' keresztfán keserves gyötrel-műd között, bűneiről-való töredelmessége-által meg-vígasztalt, valamint az égből az Angyal mélységes Izomorúságodban meg-vígasztala a' kertben: Imé én-is az igaz töredelmességnek könyhullatásig bé-mutatom néked, midőn rettentő kínok-között a' keresztről szemlélek függeni Tégedet; élő hittel remélvén, hogy én-is hallani fogom tőled: Ma velém lézsz a' paraditsomban.

Afízony'-állat, imé a' te Fiad.

Tehát igaz én édes JESUSom! hogy Te olly égő szeretettel Iagodoztál az emberekhez, hogy magát a' szerelmes Sz. Anyádat, a' kit annyira kedvellettél, János tanítványodnak, és ő benne nekünk minnyájunknak akarnád ajándékul adni. Ah! ajály, kérlek, enge-

engemet-is, néki hozzája fordulván, 's mondván: Afzszöny'-állat, Imé a' te fiad; hogy én-is, mint olly nagy Anyának fogadott fia, részesülhettek azokban a malasztokban, a' mellyeket szokott ő nyerni, 's fiaira ki-osztogatni; hogy ha pedig méltatlanná lettem arra, az én számtalan halá-adatlan-ágim miatt: ah! pótollya-ki, 's tégyen méltóvá engemet Isteni kegyelmed, irgalmazz, kérlek, ennek a' méltatlan fiúnak, a' ki már a' halállal tusakodik, és mondgyad Szerelmes Anyádnak, hogy fogadgyon engemet, 's vegyen-bé fiúl: Afzszöny'-állat, Imé a' te fiad. Oh szerelmes Szűz Anyám! Tiéd vagyok én. Imé a' Te fiad. Né hadd, kérlek, hogy el-vef-szen a' Te fiad: Imé a' Te fiad.

Szomjúhozom.

Vallyon minémű kínos szomjúság gyötör Tégedet óh édes JE-SUSom, hogy az iránt annyira panaszolkodgyál mondván: Szomjuhozom. Tudniillik meg-felelsz ama ritka szertő Sz. Ágostonnak nyelvél: „Szomjuhozom a' büntetéseket, szomjuhozom a' fájdalmakat, szomjuhozom a' lelkeknek üdvösségét. Tehát még sem elégedtél-meg a' fájdalmakkal, 's tsapásokkal? Imé az én tsapá-sin, és fájdalmim! elégedgyél-meg azokkal, a' mint tetszik; és ha a' lelkeknek üdvösségét szomjuhozod? Imé az én lelkem! a' Te ke-zeidnek munkája, üdvözítsd azt, és el-műlik szomjúságod; vedd-bé ezeket a' penitentzia-tartó könyhullatásokot, mint valamely választott, és szájad szin-való italt; és minthogy én-is szomjuho-zom a' Te Isteni malasztodot, valamint Te üdvösségemet, kérlek Téged, halgass-meg engem, midőn halálos fájdalmim között Te-hozzád keáltok: Szomjuhozom.

Én Istenem!! Én Istenem! miért hattál-el engem?

Oh én JESUSom! méltábban fel-kiálthatnék én: Én Istenem! Én Istenem! miért hattál-el engem? minthogy az én bűnei-mért méltó vagyok, hogy el-hagyattassam tőled. Tudom mindaz-által, hogy olly ki mondhatatlan Jósága Ur vagy Te, a' ki illy szörnyű inségim, és halálos fájdalmim közt nem hadiz-el engem. Imé az én értelmemnek vllaga sötétedik, reizket az én testemnek agyága, szakadoznak inaim, minden tsontaim ószve-verődnek, el-öfzlik testemnek egéiz alkotványa: nem de tehát illyen inséges állapotomban kiálthatok: Én Istenem! miért hattál-el engem? Oh Uram! bizonyyára oda vagyok, ha Te el-hadiz engem; de azért kétség.

kétségbe nem esem, sőt a' Te véghetetlen irgalomságodat segítségül hívom: Én Istenem! miért hattál-el engem?

Bé-tellyefedett.

Oh szerelmes Meg-váltóm! óh vajha ez órában látnám, hogy én bennem bé-tellyefedett a' Te fájdalmas kíoszen vedéfednek munkája, a' melly az embernek váltságáért, olly nagy vér-ontásnak z'öldgyát fizette az Isteni igazságnak! Kiáltod Te tudniillik a' kezeiztről: Bé-tellyefedett: mert végire jutottál a' Te fájdalmidnak, a' mellyek által szerzeded údvótségemet; de én-is kiáltom Te-veled: Bé-tellyefedett: mert én-is el-jutottam az én napjaimnak végső órájára, minekutánna a' Tékozló-fióval minden örökségemet gonoszul el-pazérlottam; irgalomságodat Uram! irgalomságodat nyújtsd, és kegyelmedet! Imé már el-fogy lélegzetem, el hágy minden erőm, alig lehellek! lankadok! haldoklok! Könyörűly Uram! könyörűly rajtam! Bé-tellyefedett.

Atyám! a' Te kezeidbe ajánlom az én lelkemet.

Tőled tanúltam óh édes JESUS! Te-veled kiáltani: Atyám! a' Te kezeidbe ajánlom az én lelkemet! Imé az én lelkem a' mellyet Te teremtettél, 's meg-váltottál! Tiéd az egészlen: és ha a' Tiéd, viszfzáz-adom néked, viszfzáz-tér Te-hozzád; és ha nem olly szép is, a' millyen vala, mikor nékem adtad, elégséges tsak egy tsepp véred-is; hogy azt meg-tisztítsa, és fel ékesítse. Oh irgalomságnak Attya! terjeszd-ki kérlek Szent Karjaidat annak meg-ölelésére: Atyám! a' Te Kezeidbe ajánlom az én lelkemet!

Bóldogságos Szűz Litániája.

Uram, irgalmazz nekünk.
 Kristus, kegyelmezz nekünk.
 Uram, irgalmazz nekünk.
 Kristus, halgafs minket.
 Kristus, halgafs-meg minket,
 Mennybéli Atya Isten,
 Meg-váltó Fió Isten,
 Szent Lélek Ur Isten,
 Szent Háromság egy Isten,
 Szentséges Szűz Mária,
 Istennek Szent Anna

irgalmazz néki.
 irgalmazz néki.
 irgalmazz néki.
 irgalmazz néki.
 könyörögj érlette.
 könyörögj érlette.

Szűzeknek Szént Szüze,
 Krístus Anyja,
 Isteni malafztnak Anyja,
 Tisztaságos Anya,
 Szűz Anya,
 Sérelem nélkül-való Anya,
 Szerelmes Anya,
 Tsudálatos Anya,
 Teremtőnek Anyja,
 Meg-váltónak Anyja,
 Nagy okofságu Szűz,
 Tisztelendő Szűz,
 Ditsirendő Szűz,
 Irgalmas Szűz,
 Nagy hatalmas Szűz,
 Hívséges Szűz,
 Igazságnak Tüköre,
 Böltséégnek Széke,
 Örömmünknek oka,
 Lelki Edény,
 Betsületes Edény,
 Áitatofságnak jeles Edénnye,
 Titkos értelmű Rós'a,
 Dávidnak Tornya,
 Éléfánt tsontból-való Torony,
 Arany Ház,
 Frigynek Szekrénye,
 Mennyországnak Ajtaja,
 Hajnali Tsillag,
 Betegek gyógyítója,
 Bűnösök óltalma,
 Szomorúak vigasztalója
 Keresztények segitsége,
 Angyalok Királynéja,
 Pátriárák Királynéja
 Próféták Királynéja,
 Apostolok Királynéja,
 Mártirok Királynéja,
 Confessorok Királynéja,
 Szűzek Királynéja,

Könyörögi érette

Minden Szentek Királynéja, könyörögi érette.

Isten Báránya, ki el-véized e' világ bűneit, Kegyelmezz Uram néki.

Isten Báránya, ki el-véized e' világ bűneit, Halgasd-meg Uram ötet.

Isten Báránya, ki el-véized e' világ bűneit, Irgalmazz Uram néki.

Kristus halgass minket,

Kristus halgass meg minket.

Uram irgalmazz nekünk.

Kristus kegyelmezz nekünk.

Uram irgalmazz nekünk.

Ÿ. Imádkozzál érette Istennek Sz. Anyja.

Ÿ. Hogy méltó legyen a' Kristus ígéréte.

Könyöröjünk.

Szentséges Szűz Mária, Istennek Sz. Anyja, segíts, kérünk ennek a' halálra vált szolgálónak lelkén, ne, hogy az ördögnek te-kéntetétől meg rettenvén, azoknak késértetektől meg-győzettes-sék; ne hogy el-követett bűnei miatt meg szégyenüllyön, hanem szívéből töredelmeskedgyék; és meg ne ijedgyen (vádolván ötet lelki-ismérete) a' rettentő Itélő-Bírónak színe-előtt: hanem a' Te efedezésid által azon Sz. Fiadnak országát örvendezve lássa, 's gyönyörködgyék abban; és Te-veled, 's a' boldog lelkekkel Istennek Mennyországban méltó dicsireteket mondhasson, a' mi Urunk JESUS Kristus által. F. Amen.

Hét Penitentzia-tartó Z'óltárok.

VI. Z'óltár.

Uram, meg ne fedgy engem bősúlásodban, se haragodba meg ne dorgály engem.

Könyörűly rajtam Uram, mert erőtlen vagyok: gyógyits-meg engem Uram, mett meg-háborottak a' tsontyaim.

És a' lelkem igen meg-háborodott! de te Uram meddig?

Térj-meg Uram, és mentsd-ki a' lelkemet: Szabadits-meg en-gem a' te irgalmas-ágodért.

Mert nints, a' ki a' halálban meg-emlékezzék rólad: a' pokol-ban pedig ki ad néked halál?

El-fáradtam foházkodásomban, meg-mo'om minden éjjel az ágyamat: meg-áztatom az ágyamat könnyullatásimmal.

Meg-háborodott a' búsulás miatt a' izemem, meg-aggottam min-den ellenségim között.

Távozzatok-él tölem minnyájan, a' kik hamiságot tselekeztek: mert meg-halgatta az Ur az én sírásom szavát.

Meg-halgatta az könyörgésemet: az Ur bé-vette imádságomat. Pirullynak meg, és fölötte igen meg-háborította minden ellenségim: hátra térjenek, és igen hamar meg-pirullynak.

XXXI. Z'óltár.

Bóldogok, a' kiknek meg-botsáttattak az ő hamiságok: és a' kiknek bűnök bé-fődeztettek.

Bóldog a' férfiú, kinek bünt nem tulajdonított az Ur, és nints a' lelkében tsalárdság.

Mivelhogy halgattam, meg-avúltak a' tsontyaim: midőn egész nap kiáltanék.

Mert nappal, és éjjel meg-nehezedett rajtam a' kezed: meg-tértem az én nyomorúságomban, midőn a' tövis gyakdosna.

Vétkemet meg-jelentettem néked; és hamiságot el nem rejtettem.

Mondék: Meg-vallom magam ellen hamiságot az Urnak: és te meg-botsáttad bűnömnek istentelenségét.

Ezért imádkozik néked minden Szent, alkalmas időben.

Mindaz-által a' fok vizek árradásában hozzája nem közelgetnek.

Te vagy óltalmam a' háboruság ellen, melly környül vett engem: én örvendezésem szabadits-meg engem az engem környül lévőktől.

Értelmet adok néked, és meg-tanítlak téged az úton, mellyen jársz: meg-állatom rajtad az én szemeimet.

Ne legyetek mint a' ló, és az őszvér, mellyeknek nints értelmek.

Fékkal, és zabolával szorits-meg az ő állókot, a' kik hozzád nem közelgetnek.

Sok a' bűnös oltora, de az Urban bizót környül-vézi az irgalmasság.

Vígadgyatok az Urban, és örvedeztetek igazak, és ditse kedgyetek minnyájan igaz szívűek.

XXXVII. Z'óltár.

Uram meg ne fedgy engem búsuláfodban, se haragodban meg ne dorgály engem.

Mert a' te nyílaid Uram belém-szegeztek: és meg-erősítetted rajtam a' te kezedet.

Nints

Nints egétség a' testemben a' te haragodszíne miatt: nints békessége tsontyaiannak a' bűneim színe miatt.

Mert az én hamisságim fellyül haladták a' fejemet: és mint egy nehéz terh meg-nehezültek rajtam.

Meg-rothadtak, és meg-senyvedtek a' sebeim helyei, az én balgatagságom színe miatt.

Nyomorúltá löttem, és igen meg-horgattam: nap-estvig szomorkodva járok vala.

Mert az ágyékim meg-töltek csúfolásokkal: és nints egétség a' testemben.

Meg-sanyargattattam: és igen meg-aláztattam: orditok vala szívemnek fohászzkodása miatt.

Uram előtted minden kívánságom: és fohászzkodásom előtted el nem rejtetet.

A' szívem meg-háborodott, el-hagyott engem az erőm: és a' szemem világossága az fints velem.

A' barátim, és felebarátim ellenembe közelgettek, és állottak:

És a' kik mellettem vóltak távul állanak: és erőszakot tselekefznek vala, a' kik a' lelkeimet keresik vala.

Es a' kik gonofzt keresnek vala nékém, hívságokat szólottak: és álnokságokat gondolnak vala egész nap.

En pedig mint a' fiket nem hallom vala: és mint a' néma, ki fel nem nyittya a' száját.

És lők mint a' nem halló ember: és a' kinek szájában nintsenek ellen-mondások.

Mert Uram te-benned bíztam: te meg-halgatsz engem én Uram lstenem.

Mert mondám: ne örüllyenek valaha rajtam az én ellenségim: és midön meg-tántorodnak vala a' lábaim, nagyokat szólottak reám.

Mert én ostorok alá készítetttem: és az én fájdalmam szí nem előtt mindenkor.

Mert az én hamisságomat hirdetem: és bűnömről gondolkodom. Az én ellenségim pedig élnek, és meg-erősödtek rajtam: és meg-fokasodtak, a' kik hamissan gyűlöltek engem.

A' kik gonofzokkal fizetnek a' jókért, rágalmaznak vala engem: mivelhogy a' jót követtem vala.

Ne hadgy-el engem én Uram lstenem: ne meny-el tölem.

Figyelmezz az én segítségemre: Üdvölségemnek Ura lstene.

L. Z'oltár.

Könyörűly rajtam Isten, a' te nagy irgalmaságod szerént.
Es a' te könyörületességid fokasága szerént, töröld-el hamisságomat.

Mofs meg inkább-is engem hamisságomból: és bűnömből tisztíts meg engem.

Mert ismérem hamisságomat: és a' bűnöm ellenem vagyok mindenkor.

Tsak néked vétkeztem, és gonoszt tselekedtem előtted: hogy igaznak találtsál beszédidben, és győzedelmes légy midőn ítélteled.

Mert imé hamisságban fogantattam: és bűnökben fogadott engem az Anyám.

Mert imé az igazságot szereted: a' te bőltsefségednek titkos, és el rejtett dolgait ki-nyilatkoztattad nékem.

Öntözz-meg engem isoppal, és meg-tisztulok: mofs-meg engem, és a' hónál fejérb lézlek.

Hallomatomnak örömet, és vígalságot adgy: és örvendeznek a' meg-aláztatott csontok.

Fordítsd-el ortzádat bűneimről: és minden hamisságimat töröld-el.

Tisztá szívet teremts bennem Isten: és igaz lelket újíts belső részeimben.

Ne vels-el engem ortzád elől: és szent lelkedet ne vedd-el tőlem.

Add-meg nékem a' te üdvözítésed vígalságát: és a' fő lélekkel erősíts meg engem.

Utaidra tanitom a' hamissakat: és az ifjentelenek hozzád térnek.

Szabadíts meg engem a' vérektől Isten, én üdvösségem Istene: és a' nyelvem fel-magasztallya a' te igazságodot.

Uram, nyisd-meg az ajakimat: és a' szám a' te ditsiretedet hirdeti.

Mert ha akartad volna áldozatot adtam volna ugyan: az éppen égő-áldozatokban nem gyönyörködöl.

Áldozat az Istennek a' keserves lélek: a' töredelmes, és meg-alázott szívet Isten meg nem utálad.

Tselekedgyél kegyesen Uram jó-akaratedből Sionnal: hogy meg-épüllyenek a' Jérusálem kő-falai.

Akkor kedvelled az igazság áldozattyát, az ajándékokat, és éppen égő-áldozatokat: akkor téznek a' te oltárodra borjúkat.

Cl. Z'oltár:

Uram halgasd-meg az én imádságomat; és az én kiáltásom jusson hozzád.

Ne fordítsd-el rólam a' te ortzádat: valamelly nap háborgatatom, hajtsd hozzám füledet.

Valamelly nap segítségül híllak téged, hamar halgais-meg engem.

Mert el-fogytak mint a' fűst az én napjaim: és az én tetemim mint a' tőpórtya el-száradtak.

Meg-verte tettem mint a' széna, és el-száradat a' szívem: mert el-felejtettem kenyeremet meg-enni.

A' fohászzkodá'om szava miatt, a' húsomhoz ragadott a' tsontom.

Hasonló lettem a' kietlen pelikánnéhoz: lettem mint az éjjeli varju a' lakó-helyben.

Vigyáztam, és lettem mint az egygyes veréb a' héazaton.

Nap-estig pirogatnak vala engem az én ellenségim: és a' kik ditsirnek vala engem, ellenem eskűznek vala.

Mert a' hamvat mint a' kenyeret efzem vala, és az italomat sárral elegyitem vala.

A' te haragod és boszszonkodásod színe-előtt: mert fel-emelvén, le-tsaprál engem.

Az én napjaim mint az árnyék el-hajlottak: és én mint a' széna meg-száradtam.

Te pedig Uram örökké meg-maradsz: és a' té emlékezeted nemzetségről nemzetségre.

Te fel kelvén könyörölsz Sionon: mert ideje, hogy rajta könyörűly, mert el-jött az idő.

Mert tetstettek a' szolgálidnak az ő kövei: és az ő földén könyörűlnek.

Es félük a' pogányok a' te nevedet Uram: és a' földnek minden Királyi a' te ditsőségedet.

Mert meg-építette az Ur Siont: és meg-láttatik az ő ditsőségeben.

Az alázatosok imádságára nézett: és meg nem útálta azok könyörgését.

Irattaffanak-meg ezek a' más nemzetségért: és a' nép, a' melly teremtetik, ditséri az Urat.

Mert ki-tekintett az ő szent magótságából: az Ur menyből a' földre tekintett.

Hogy meg-hallaná a' foglyok óhajását: hogy meg-óldozná a' meg-öletteteknek fiait:

Hogy hirdessék az Ur nevét Sionban: és az ő dicséretit Jeruzsálemben.

A' népek, és a' Királyok gyűlésében: hogy szolgállyanak az Urnak.

Felcse néki az ő erejének útában: Az én napjaimnak kevés vóltát jelentsd-meg nékem.

Ne hisz-vizfza engem az én napjaimnak felén: a' te esztendeid nemzetségről nemzetségre.

Uram, te kezdetben fundálád a' földet: és a' kezeid alkotmányi az egek.

Azok el-vesznek, te pedig meg-maradsz: és mind meg-avulnak mint a' ruha.

És mint az öltözetet el-változtatod őket, és el-változnak:

Te pedig ugyan azon vagy, és a' te esztendeid el nem fogynak.

A' te szolgálid fiai lakják: és az ő magvok örökké igazgattatik.

CXXIX. Z'óltár.

A' mélységből kiáltottam Uram hozzád: Uram halgasd-meg az én ízómat.

Légyenek a' te füleid figyelmetefek, az én könyörgésem szavára.

Ha a' hamiságokat meg-tartod Uram: Uram ki állya-meg?

Mert nálad vagyok a' kegyelem: és a' te törvényedért vártalak téged Uram.

Várokozott az én lelkem az ő ígéjéért: az én lelkem az Urban bízott.

A' reggeli vigyázástól-fogva éjjelig, bízzék Izrael az Urban.

Mert az Urnál az irgalmalság: és bővséges ő-nála a' meg-váltás.

És ő szabadítja-meg Izraelt minden ő hamiságából.

CXLII. Z'óltár.

Uram halgasd-meg imádságomat: vedd füleidbe esedezésemet a' te igaz mondatod ízerént: halgals-meg engem a' te igazságod ízerént.

Es ne menny ítéletbe a' te szolgáladdal: mert egy élő sem igazul meg a' te ízined-előtt.

Mert az ellenség az én lelkemet üldözte: meg-alázta a' földön az én életemet.

A' sötétségbe helyeztetett engem, mint a' régi halottakat.

És szorongattatott bennem a' lelkem, meg-háborodott bennem a' szívem.

Meg-emlékeztem a' régi napokról, elmélkedtem minden tselekedetiedről: elmélkedem vala a' kezeid alkotmányáról.

Ki-terjesztém-hozzád kezeimet: és az én lelkem néked mint a' föld víz nélkül.

Hamar halgass-meg engem Uram: el-fogyatkozott a' lelkem.

N: fordíts-d-el a' te országodat rólam: és hasonló leszek a' verembe menőkhez.

Adgyad hogy hallyam reggel a' te irgalmaságodat: mert te benned bíztam.

Jelentsd-meg nékem az útát, mellyen járnak: mert hozzád emeltem az én lelkemet.

Ments-meg engem ellenségimtől Uram, te-hozzád folyamodtam.

Taníts-meg engem a' te akaratodot tselekednem: mert én istenem vagy te.

A' te jó lelked el-viszem engem az igaz földre: a' te nevéért elevenítesz-meg engem Uram, a' te igazságod szerént.

Ki-viszed a' lelkemet a' háboruságból: és a' te irgalmaságodért el-veszted ellenségimet.

Es el-veszted mind, a' kik háborgattyák az én lelkemet: mert én te szolgád vagyok.

Ditsőség Atyának, és Fiúnak. sat.

Könyörögjünk.

Mindenható, és irgalmas Isten, a' ki az emberi nemzetnek az üdvösségünk eszközeit, és az örök életnek ajándékait adtad: tekénts irgalmason, súlyos betegségében gyötrődő szolgádra (vagy szolgálóra) N. és enyhítsd lelkét, a' mellyet aiktal, hogy kiműtésében, a' bűnnek minden mocska nélkül, a' Szent Angyalok keze által, néked Teremtőjének béműtatassék. A' mi Urunk JESUS Krisztus által, Ki veled él, és uralkodik. sat.

Szent Athanasiusnak Hit-Vallása, a' halálra-vált Hitének erőfítésére.

Valaki üdvözülni akar; mindenek-előtt szűkség, hogy a' Közönséges Hitet tartsa, a' mellyet ha valaki éppen, és felfordulhatatlanul nem tart, kétség nélkül örökké el-vélz.

E' pedig az igaz Hit, hogy tiszteletünk egy Istent a' Szent Háromságban, és Szent Háromságot az Egyetiségben.

Sem a' Személyeket egybe nem elegyítvén, sem a' természetet el nem választván

— Mert más az Atyának Személye, más a' Fiúnak, más a' Szent Léleknek.

De az Atyának és Fiúnak, és Szent Léleknek, egy Istensége, egyenlő ditsósége, egyenlő-képpen örökké-való felsége.

A' minémű az Atya, olyan a' Fiú, olyan a' Szent Lélek.

Nem teremtetett az Atya, nem teremtetett a' Fiú, nem teremtetett a' Szent Lélek.

Mérhetetlen az Atya, mérhetetlen a' Fiú, mérhetetlen a' Szent Lélek.

Miképpen nem három a' nem teremtetett, nem három a' mérhetetlen: hanem egy a' nem teremtetett, és egy a' mérhetetlen.

Hasonló-képpen mindenható az Atya, mindenható a' Fiú, mindenható a' Szent Lélek.

Mindaz-által nem hárman a' mindenhatók, hanem egy a' mindenható.

Azon-képpen Isten az Atya, Isten a' Fiú, Isten a' Sz. Lélek.

És mindaz-által nem három Istenek: hanem egy az Isten.

Azon-képpen Ur az Atya, Ur a' Fiú, Ur a' Szent Lélek.

És mindaz-által nem három Urak, hanem egy az Ur.

Mert valamint a' Keresztény igazságtól kényszerítettünk külön mindenik Személyt Istennek, és Urnak vallani: úgy tiltatunk a' közönséges Isteni tudománytól, hogy három Isteneket, vagy három Urakat mondgyunk.

Atya senkitől nem alkottatott, sem nem teremtetett, sem nem születtetett.

A' Fiú csak az Atyától vagyon, sem nem alkottatott, sem nem teremtetett; hanem születtetett.

A' Szent Lélek az Atyától, és Fiútól sem nem alkottatott, sem nem teremtetett, sem nem születtetett, hanem származott.

Egy azért az Atya, és nem hárman vannak az Atyák; egy a' Fiú, és nem hárman vannak a' Fiak; egy a' Szent Lélek, nem hárman vannak a' Szent Lelkek.

Ebben a' Szent Háromságban semmi előbb, vagy utóbb, semmi nagyobb, vagy kisebb nintsen: hanem éppen a' három Személyek egyenlő-képpen örökké-valók, és egymáshoz egyarányuk;

Ugy

Ugy hogy, a' mint elébb mondók, mindenekben az Egyesség a' Háromságban; és a' Háromság az Egyességben tisztelendő legyen.

A' ki azért üdvözülni akar, illyen értelemben legyen a' Szent Háromságról.

De szükséges az örök üdvösségre, hogy a' mi Urunk JESUS Krisztusnak meg-tesztelését-is tekéletesen higgye.

Ez azért az igaz Hit, hogy higgyük, és valljuk; hogy a' mi Urunk JESUS Krisztus, Istennek Fia, Isten, és Ember.

Isten, időnek-előtte az Atyának állattyyából született; Ember, idő-szerént Anyjának állattyyából született.

Tekéletes Isten, tekéletes ember; okos lélekből, és emberi testből állapotván.

Egyenlő az Atyához Istensége szerént: kisebb az Atyánál Embersége szerént.

Ki noha Isten, és Ember: mindaz-által nem kettő, hanem csak egy Krisztus.

Egy pedig, nem az Istenségnek testé változásával, hanem az emberi-termézetnek Istenhez-való fel-vételével.

Egy ugyan nem a' természetnek egybe-elegyítése-által: hanem a' Személynek egygyűsége-által.

Mert mi-keppen az okos lélek, és a' test egy Ember: úgy az Isten, és Ember egy Krisztus.

Ki üdvösségünkért szenvedett, poklokra le-szállott, harmad napon halottaiból fel-támadott.

Fel-ment Menyégbe; ül a' mindenható Atya Ur Istennek jobbáján: onnan leszen el-jövendő íslni eleveneket és hóltakat.

Kinek el-jövetelére minden embereknek fel kell kelni testekkel egygyütt, és számot kell adni tulajdon tselekedeteikről.

És a' kik jót tselekedtek örök életre mennek: a' kik pedig gonofzt, örök tűzre,

Ez a' közönséges Hit, mellyet valaki híven, ét álhatarafon nem híend, üdvösségre nem juthat.

A' léleknek ki-izakadásakor mondhatandó Z'óltárok.

XXIV. Z'óltár.

Te-hozzád emeltem fel Uram a' lelkemet: én Istenem te-bened-bízzom, meg ne pirullyak.

Se meg ne neveszenek engem az én ellenségim: mert mindenek, a' kik téged váruak, meg nem szégyenülnek.

Szegényüllyenek-meg minnyájan, a' kik hamiságot tsélekez-
nek ok-nélkül.

A' te útaidat Uram mütasd-meg nékem, és a' te ósvényidre
tanits-meg engem.

Igazgats engem a' te igazságodban, és tanits engem: mert te
vagy az én údvözítő Istenem, és téged vártalak egész nap.

Emlékezzél meg Uram könyörületességidről, és irgalmassá-
gidról, mellyek öröktől-fogva vannak.

Ifjúságom vétkeiről, és tudatlanságimról meg ne emlékezzél.

Irgalmasságod ízerént emlékezzél-meg te én rólam: a' te jó-
vóltodért Uram.

Édes, és igaz az Ur: azért ád törvényt az útban vétkezőknek,
Igazgattya az engedelmeseket az ítéletben: meg-tanittya a'
szelideket az ő útaira.

Az Urnak minden útai irgalmasság, és igazság az ő testamen-
toma, és bizonyoság-tételi keresőinek.

A' te nevedért Uram kegyelmezz-meg az én bűnömnek: mert sok.
Kitsoda az ember, a' ki az Urat féli? törvényt szabott annak
az úton, a' mellyet választott.

Annak lelke a' jókban meg-marad: és az ő magva örökségül
birja a' földet.

Az Ur az ötet-félöknek erőssége: és az ő testamentoma hogy
meg-nyilatkoztassék nékik.

Az én szemeim mindenkor az Urra: mert ő vonza-ki a' lá-
baimat a' tőrből.

Tekénts reám, és könyörűly rajtam: mert én egygyes, és (ze-
gény vagyok:

A' szívem háborusági meg-fokasodtak: az én szükségimből
ments-ki engem.

Lássad alázatosságomat, és munkámot: és botsásd-meg minden
vétkemet:

Tekintsd-meg az én ellenségimet, mert meg-fokasodtak, és
hamis gyűlölséggel gyűlöltek engem.

Órizd-meg lelkemet, és ments-ki engem: meg nem pirulok
mert benned bízam.

Az ártatlanok, és igazak hozzám ragaszkodtak: mert téged
vártalak.

Szabadítsd-meg Isten az Izraelt; minden háboruságiból.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak sat.

XXX. Z'oltár.

Te-benned bíztam Uram, meg ne szégyenüllyek örökké: a' te igazságod által szabadíts-meg engem.

Hajtsd hozzám füledet, fiels hogy ki-szabadíts engem.

Légy nékem segítő Istenem, és óltalom-házul, hogy meg-szabadíts engem.

Mert erősségem, és óltalmam vagy te: és a' te nevedért vezérlel engem, és táplálj engem.

Ki-vilátsz engem e' tőrből, mellyet el-rejtettek nékem: mert te vagy óltalmazóm.

Kezeidbe ajánlom lelkemet: meg-váltottál engem Uram igazságnak Istene.

Ditsóság Atyának, és Fiúnak s a t.

CXLI. Z'oltár.

Szómmal az Urhoz kiáltottam: szómmal az Urnak könyörgöttem. Ki ontom az ő színe-előtt az én imádságomat, és az én háborúságomat meg-beszéliem-előtte.

Mikor meg-fogyatkozik bennem az én lelkem, és te ismérd-meg az én ösvényimet.

Ez úton, mellyen járok vala, tört rejtenek vala én-nékem.

Szemlélek vala jobb kézre, és nézek vala, és nem vala, a' ki engem ismerne.

Oda vezett tőlem a' szaladás, és nints a' ki lelkemet meg-kereffe.

Hozzád kiáltottam Uram, mondék: Te vagy az én reménségem, az én részem az élők földén.

Figyelmezz az én könyörgésemre: mert igen meg-aláztattam.

Szabadíts-meg engem az én üldözőimtől: mert el-hatalmaztak rajtam.

Vidd-ki a' tömletzből az én lelkemet a' te nevednek ditsirésére: várnak engem az igazak, míg meg-fizetj nékem.

Ditsóság Atyának, és Fiúnak s a t.

CXIX. Z'oltár.

Az Urhoz kiálték, midőn háborgattatnám: és meg-halgata engem Uram szabadíts-meg lelkemet a' hamis ajakoktól, és az álnok nyelvcől.

Mi adaisék néked, vagy mi tétéfsék néked az álnok nyelvhez?

A' hatalmasnak éles nyilai, a' puáztító ízénnel egygyútt.

Ah nékem, mert az én fzarándokságom meg-hofzszabbitatott:
a' Czedár lakóival laktam: sokáig vólt fzarándok az én lelkem.

A' békeség-gyűlölkkel békefséges vóltam: midőn szólok va-
la nékik, ok-nélkül ofromolnak vala engem.

CXX. Z'óltár.

A' hegyekre emeltem szemeimet, onnét jő nékem segítség.
Az én segítségem az Urtól, a' ki a' mennyet, és földet teremtette.
Ne tsufzamodtassa-meg a' lábadat: se ne szunnyadozzon a' ki
téged őriz.

Imé nem szunnyadoz, sem nem aluszik, a' ki Izraelt őrizi.

Az Ur őriz téged, az Ur a' te óltalmad, a' te jobb-kezedenél.

Nappal a' nap nem sűt téged, sem a' hóld éjjel.

Az Ur meg-őriz téged minden gonosztól: őrizze-meg az Ur a'
te lelkedet.

Az Ur őrizze-meg bé-meneteledet, és ki-jöveleledet: mostan-
tól fogva és örökké.

Ditsőség Atyának, és Fiúnak sat.

CXXII. Z'óltár.

Hozzád emeltem az én szemeimet, a' ki mennyekben lakol.
Imé mint a' szolgálók szemei az ő Urok kezeiben;

Mint a' szolgálók izemei az ő Áfszonyok kezeiben, úgy a' mi
szemeink a' mi Urunkra lstenűnkre, míg rajtunk könyörűllyön.

Könyörűly rajtunk Uram, könyörűlj rajtunk: mert igen el-től
tűnk gyalázattal.

Mert igen meg-tölt a' mi lelkűnk: gyalázat a' bővőkűdőknek,
és meg-útálás a' kevélyeknek.

XXVI. Z'óltár.

Az Ur az én világosításom, és szabadulásom, kitől féllyek?
Az Ur az én életemnek óltalmazója, kitől rettegek?

Midőn reám közelgetnek a' gonoszok, hogy meg-egyék az én
hűfomat.

Az ellenségim kik engem háborgatnak, azok meg-erőtlenül-
tek, és el-estek.

Ha tábör áll ellenem, nem fél a' szívem.

Ha hartz támad ellenem, én abban bízom.

Egyget kértem az Urtól, ismég azt kérem, hogy az Ur házá-
ban lakjam életemnek tellyes napjaiban.

Hogy

Hogy lássam az Urgyönyörűségét, és meg-látogassam az ő tem-
plomát.

Mert el-rejtett engem az ő hajlékába: a' veszedelemnek nap-
ján meg-óltalmazott engem az ő hajléka rejtékében.

A' kősziklára emelt-fel engem: és most fel-magasztalta fejemet
ellenségim fölibe.

Körül-jártam, és áldoztam az ő hajlékában éneknek áldozat-
tyát; éneklek, és ditsiretet mondok az Urnak.

Halgasd-meg Uram szómat, mellyel hozzád kiáltottam: könyő-
rűly rajtam, és halgals-meg engem: Néked szóllott a' szívem, az
ortzám téged kerest: a' te ortzádat keresem Uram.

Ne fordítsd-el tőlem a' te ortzádat: ne térj-el a' szólgádtól hara-
godban.

Légy segitőm: ne hadgy-el engem, se meg ne útály engem én
üdvözítő Istenem.

Mert az Atyám, és Anyám el-hattak engem: az Ur pedig fel-
vett engem.

Törvényt adgy nékem Uram a' te útadban: és igazíts engem
igaz ösvényre az én ellenségimért.

Ne adgy engem az én háborgatóim lelkeinek: mert hamistanúk
támadtak ellenem, és a' hamisság meg-hazudta magát.

Hiszem hogy meg-látom az Ur javait az élők földében.

Várjad az Urat, emberkedgyél, és erősödgyék-meg a' te szívéd,
és várakozzáj az Urra.

Quid faciendum veniat, postquam infirmus transivit
ad vitam meliorem.

Comperto animam discessisse a corpore, non illico claudatur os,
aut oculi (sicut male solent complures facere) periculum est, vt si
adhuc nondum expiravit moribundus, per hoc mors illi accelere-
tur; prius proinde dicantur sequentes Orationes pro eo.

Miserere mei Deus &c: vt supra.

ψ. Requiem aeternam dona ei Domine.

℞. Et lux perpetua luceat ei.

De profundis clamaui &c: vt supra.

ψ. Requiem aeternam dona ei Domine.

℞. Et lux perpetua luceat ei.

ψ. Requiescat in pace.

℞. Amen.

Subvenite Sancti Dei, occurrere Angeli Domini, suscipientes animam eius, offerentes eam in conspectu Altissimi. Suscipiat te Christus, qui vocavit te, et in sinum Abrahae deducat te. Suscipientes animam eius. Offerentes eam in conspectu Altissimi.

ŷ. Requiem aeternam dona ei Domine.

℞. Es lux perpetua luceat ei.

Offerentes eam in conspectu Altissimi.

Kyrie eleison.

Christe eleison.

Kyrie eleison. Pater noster &c:

ŷ. Et ne nos inducas in tentationem,

℞. Sed libera nos a malo.

ŷ. A porta inferi.

℞. Erue Domine animam eius

ŷ. Requiescat in pace.

℞. Amen.

ŷ. Domine exaudi orationem meam.

℞. Et clamor meus ad te veniat.

ŷ. Dominus vobiscum.

℞. Et cum Spiritu tuo.

Oremus.

Tibi Domine commendamus animam huius famuli tui N. ut defunctus saeculo, tibi vivat, et quae per fragilitatem humanae conversationis peccata commisit, tu venia misericordissimae pietatis absterge. Per Christum Dominum nostrum. ℞. Amen.

ŷ. Requiem aeternam dona ei Domine.

℞. Et lux perpetua luceat ei,

ŷ. Requiescat in pace.

℞. Amen.

ŷ. Anima eius, et animae omnium fidelium defunctorum per misericordiam Dei requiescant in pace.

ŷ. Amen.

De signis, queis infirmus brevi moriturus cognoscitur.

Difficile est quidem certo praefigere diem, et horam, qua moriturus est infirmus; cum experientia doceat, peritissimos etiam hac in re saepius fuisse decepto: in eorum nihilominus iuvamen, qui adstant moribundo, quaedam istius mortis signa opponuntur; sed breviter, cum aliquin de his satis prolixè egerint tuis in libris Patres nostri.

Potest

Potest itaque vicina mors aegri praeuideri.

- Ex tremulo pulsu arteriae.
- Ex concauatione oculorum:
- Ex acuminatone nasi.
- Ex temporum introrsum pressione:
- Ex tremore manuum.
- Ex follicatione narium.
- Ex livore faciei.
- Ex facie penitus immutata.
- Ex halitu putrido, et faetente:
- Ex immobilitate corporis.
- Ex cubitu supino.
- Ex sudore gelido.
- Ex asthma pectoris.
- Ex inquietudine nimia.
- Ex ardore pectoris.
- Ex captatione festucarum.

Proxima expiratio cognosci potest.

- Ab interrupta respiratione.
- A pulsus cessatione.
- A lachrima sponte cadente.
- A certis suspiriis, aut lamentis.
- A frigido halitu.
- Ab extremitatibus corporis iam praemortuis.
- Ab oris, aut oculorum contorsione.
- A peculiari quadam motione, aut versatione in lecto.
- A dentium stridore.
- A nimio catharro in gutture.

Hic sedulo animaduertendum erit, praedicta signa pro iis, qui catharro gutturali, aut lethali vulnere, vel punctura, fluxione, asthma, vomitu, sive aliqua dolorosa incisione laborant, pro his, inquam, praedicta signa parum momenti habere; quippe huiusmodi plerique loquendo, ac pulsu vehementer micante, et sine vilo praenotio indicio derepente moriuntur; unde super talibus infirmis assidue est vigilandum. Interim ex praerecensitis signis non vnum, aut aliud, sed plura debent concurrere, vt vicina mors praenoscat. Verumtamen ex omnibus signis securissimum esto, assidua vigilantia super infirmum, quando necessitas ita postulat.

A' KÖNYVNEK LAISTROMA.

Gyónás előtt-való Imádság	3
Gyónás után-való Imádság	5
Az Ur vételekor-való Imádság	7
JESUSnak magához hívása Ur vételekor	8
<i>Az Ur Vatsorának fel-vétele előtt</i>	
Hálaadás e'S zentségnek meg-szerzéséért	12
Ezen nagy Szentségben való gyönyörködtetés	14
Ajánlás	15
Ezen Szentségben jelen lévő Jeshoz való buzgó Szeretnek indulattya.	17
<i>Az Ur Vatsorának fel-vétele után.</i>	
Krisztus JESUSfal való meg-egyesülés	18
Maga meg-alázódása, és maga méltatlanságának meg-ismérése.	20
Segétségül való hívás	21
A' Protestállásokra való el-készítés	21
Protestállások	22
A' következendő Intések hasznoson eleibe adattathatnak a' betegnek	23
JESUSHoz-való Imádságok	24
Az Isten akarattyaival-való meg-egygyesülés	26
Békésleges-türesnek el-nyeréséért	27
Töredelmességnek, Hitnek, Remétségnek, és Szé- retnek Indulattya	28
Hitnek Indulattya	29
Remétségnek Indulattya	30
Isteni-Szeretnek Indulattya	31
Töredelmességnek Indulattya	32
A' Szent Háromsághoz, Atyához, Fiúhoz, és Szent Lélekhez való Imádságok	35 36
A' Boldogságos Szűzhöz	36
Az Örző Angyalhoz, Sz. Mihály Árkangyalhoz és több más Szentekhez	37 38
Égbe-való Fohászkodások	38
A' Felfüzetnek tsokoláskor	39
Passio, az az, Urunk Kínzenvedése	42
Krisztus Kínzenvedésének minden czikkelyeiről való Imádság	46
Szent Z'óltárok	46 48
	Urunk

Urunk kínfzenvedéséről- való Olvasó	:	:	:	49
JESUSnak öt Szentséges Sebeihez Imádságok		53	54	55
A' JESUS Kínfzenvedéséről- való Imádságok			56	57
A' meg- felfzitterett JESUSHoz				58
Máriának Isten Anyjának hét fájdalmiról				59
Szent Jófefnek hét fájdalmiról				61
A' Lélek ajánlásának módgya				62
A' mi Urunk JESUS Kristushoz- való Imádság				63
A' Bóldogságos Szűzhöz való Imádság				69
Három igen szép Imádságok a' Kristus Jefushoz				69
Ki- múltó félben lévő, 's vonagló felett				70
mondandó Imádságok				
A' Bóldogságos Szűzhöz Imádságok		71	72	73
Hogy ha a' beteg még nem múlt- ki e' világból,				74
lehet ezekkel az Imádságokkal élni				
A' halálra- vált Bűnösnek a' meg- felfzitterett				76
JESUSHoz Imádsága				
Kristus hét szavairól, való Imádságok				77
Bóldogságos Szűz Litániája		78	79	80
Hét- penitentzia- tartó Z'óltárok				81
Szent Athanasiusnak Hit- vallása				83
A' Léleknek ki- szakadáfakor mondhatandó Z'óltárok				89
Quid faciendum veniat, postquam infirmus				91
transiit ad vitam meliorem				
De signis, quois infirmus breui moriturus cognoscitur.				95
				96

L. M. I. N. D.

Admittitur Viennae 1785.

die Januarii 31.

SZEKERES mp.

Imprimatur die 31. Jan: 1785.

HOFFINGER mp.

Secr.

meg- esküszik. Valamint ezen tekintetben kezzük nyansz
gos válafzfiziban ezen Vármegye magát mind Nemes Bihar
Vármegyéhez, mind több ilyen Hazafiúsággal tudósfittáfai fze-
rént elméretelésé tett fok Nemes Magyar Ország Vármegyék
Méltóságos Uri, és Nemes Rendeikhez ki-nyilvánosították.

Kelletik vala már ezen Közönséges Gyűlés közelebbiről való Tzél-
jához tartozó Tárgyak folytatásához tulajdon képpen erezf-
kedni, de mivel az 1780-ban Szol_ált Fő-Ispányok életben lé-
te alkalmatóságot nem adhatott vala ezen Vármegyében az
Igazgatói Hivatalnak fel-állítására, a' Törvényes szokásai-
nak ujjabb meg-fértödtetését vette ezen Hivatalnak emlegeté-
séből, és ugyan azért fok egyben tartott beszélgetések után-
is kétségefen lévén a' Vármegye meg-gyözödve, hogy vallyon
éppen akkor, mikor a' szabadtság, és a' Törvény szoval,
és ígéréttel helylyben hozatni bizonyíttatik, Tselekedettel
nem rekesztetiké-el azon reménylett boldogságnak el-érésé-
től; Külömben hogy mind a' dolgok héjjában botránkozáfít
keresni ne láttásék, mind hogy Törvényeink épségben to-
vábbá meg- tartassanak, mind hogy a' Jora törekedésnek ut-
tya hozfszabbnak ne tétéffék, esmérí ugyan a' Vármegye a'
Méltóságos Báró Ur ö Nagyságát a' közelítő Ország-Gyű-
lé-

